

Oznámení č.

Obsah

Strana

I Informace

Rada

2005/C 38 E/01	Společný postoj (ES) č. 6/2005 ze dne 15. listopadu 2004 přijatý Radou v souladu s postupem stanoveným v článku 251 Smlouvy o založení Evropského společenství, s ohledem na přijetí směrnice Evropského parlamentu a Rady o nekalých obchodních praktikách vůči spotřebitelům na vnitřním trhu a o změně směrnice Rady 84/450/EHS, směrnic Evropského parlamentu a Rady 97/7/ES, 98/27/ES a 2002/65/ES a nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2006/2004 (směrnice o nekalých obchodních praktikách)	1
2005/C 38 E/02	Společný postoj (ES) č. 7/2005 ze dne 15. listopadu 2004 přijatý Radou v souladu s postupem stanoveným v článku 251 Smlouvy o založení Evropského společenství, s ohledem na přijetí nařízení Evropského parlamentu a Rady, kterým se mění nařízení Rady (EHS) č. 1408/71 o uplatňování systémů sociálního zabezpečení na zaměstnané osoby, osoby samostatně výdělečně činné a jejich rodinné příslušníky pohybující se v rámci Společenství a (EHS) č. 574/72, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení (EHS) č. 1408/71	21
2005/C 38 E/03	Společný postoj (ES) č. 8/2005 ze dne 29. listopadu 2004 přijatý Radou v souladu s postupem stanoveným v článku 251 Smlouvy o založení Evropského společenství, s ohledem na přijetí nařízení Evropského parlamentu a Rady, kterým se mění nařízení Rady (EHS) č. 2913/92, kterým se vydává celní kodex Společenství	36
2005/C 38 E/04	Společný postoj (ES) č. 9/2005 ze dne 29. listopadu 2004 přijatý Radou v souladu s postupem stanoveným v článku 251 Smlouvy o založení Evropského společenství, s ohledem na přijetí směrnice Evropského parlamentu a Rady o stanovení rámce pro určení požadavků na ekodesign energetických spotřebičů a o změně směrnice Rady 92/42/EHS a směrnic Evropského parlamentu a Rady 96/57/ES a 2000/55/ES	45

I

(Informace)

RADA

SPOLEČNÝ POSTOJ (ES) č. 6/2005

přijatý Radou dne 15. listopadu 2004

s ohledem na přijetí směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/.../ES o nekalých obchodních praktikách vůči spotřebitelům na vnitřním trhu a o změně směrnice Rady 84/450/EHS, směrnic Evropského parlamentu a Rady 97/7/ES, 98/27/ES a 2002/65/ES a nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2006/2004 (směrnice o nekalých obchodních praktikách)

(Text s významem pro EHP)

(2005/C 38 E/01)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství,
a zejména na článek 95 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽¹⁾,

v souladu s postupem stanoveným v článku 251 Smlouvy ⁽²⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Podle čl. 153 odst. 1 a odst. 3 písm. a) Smlouvy má Společenství přispívat k dosažení vysoké úrovně ochrany spotřebitele prostřednictvím opatření přijatých podle článku 95 Smlouvy.

(2) V souladu s čl. 14 odst. 2 Smlouvy zahrnuje vnitřní trh prostor bez vnitřních hranic, v němž je zajištěn volný pohyb zboží a služeb a svoboda usazování. Rozvíjení poctivých obchodních praktik v prostoru bez vnitřních hranic je zásadní pro podporu rozvoje přeshraničních činností.

(3) Právní předpisy členských států týkající se nekalých obchodních praktik vykazují značné rozdíly, jež mohou vést k výrazným narušením hospodářské soutěže a překážkám řádného fungování vnitřního trhu. V oblasti reklamy stanoví směrnice Rady 84/450/EHS ze dne 10. září 1984 o klamavé a srovnávací reklamě ⁽³⁾ minimální kritéria pro harmonizaci právních předpisů týkajících se klamavé reklamy, ale nebrání členským státům zachovat nebo přijmout opatření, která poskytnou spotřebiteli rozsáhlejší ochranu. Výsledkem jsou značné rozdíly v právních předpisech členských států týkajících se klamavé reklamy.

(4) Tyto rozdíly vytvářejí mnoho překážek postihujících podniky a spotřebitele a vedou k nejistotě, jaké vnitrostátní předpisy se uplatňují na nekalé obchodní praktiky poškozující ekonomické zájmy spotřebitelů. Tyto překážky zvyšují náklady podniků při využívání svobod vnitřního trhu, zejména pokud se chtějí zapojit do přeshraničního uvádění na trh, reklamních kampaní a podpory prodeje. Takové překážky rovněž vyvolávají nejistotu spotřebitelů ohledně jejich práv a podkopávají jejich důvěru ve vnitřní trh.

(5) Při neexistenci jednotných pravidel na úrovni Společenství jsou překážky pro volný pohyb služeb a zboží přes hranice a svobodu usazování s ohledem na judikaturu Soudního dvora Evropských společenství přípustné tam, kde usilují o ochranu uznávaných cílů veřejného zájmu

⁽¹⁾ Úř. věst. C 108, 30.4.2004, s. 81.

⁽²⁾ Stanovisko Evropského parlamentu ze dne 20. dubna 2004 (Úř. věst. C 104 E, 30.4.2004), společný postoj Rady ze dne 15. listopadu 2004 a postoj Evropského parlamentu ze dne (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku).

⁽³⁾ Úř. věst. L 250, 19.9.1984, s. 17. Směrnice pozměněná směrnicí Evropského parlamentu a Rady 97/55/ES (Úř. věst. L 290, 23.10.1997, s. 18).

- a jsou ve vztahu k nim přiměřené. S ohledem na cíle Společenství vymezené v ustanoveních Smlouvy a v sekundárním právu Společenství o svobodě pohybu a v souladu s politikou Komise pro obchodní komunikaci, jak je vymezena ve sdělení Komise „Následné hodnocení zelené knihy o obchodní komunikaci na vnitřním trhu“, by měly být tyto překážky odstraněny. Tyto překážky lze odstranit pouze zavedením jednotných pravidel na úrovni Společenství, která stanoví vysokou míru ochrany spotřebitele, a vyjasněním některých právních pojmů na úrovni Společenství v rozsahu nezbytném pro řádné fungování vnitřního trhu a pro splnění požadavku právní jistoty.
- (6) Tato směrnice proto sblíží právní předpisy členských států o nekalých obchodních praktikách včetně klamavé reklamy, jež přímo poškozují ekonomické zájmy spotřebitelů, a tím nepřímě poškozují ekonomické zájmy oprávněných soutěžitelů. V souladu se zásadou proporcionality chrání tato směrnice spotřebitele před následky nekalých obchodních praktik, jsou-li závažné, avšak současně připouští, že v některých případech může být dopad na spotřebitele zanedbatelný. Nevztahuje se na vnitrostátní právní předpisy, které se týkají nekalých obchodních praktik poškozujících pouze ekonomické zájmy soutěžitelů nebo které se týkají obchodování mezi obchodníky, ani se jich nedotýká; při plném respektování zásady subsidiarity budou členské státy, pokud se tak rozhodnou, moci i nadále regulovat tyto praktiky v souladu s právem Společenství. Tato směrnice se rovněž nevztahuje na ustanovení směrnice 84/450/EHS o reklamě, která je klamavá pro podniky, avšak není klamavá pro spotřebitele, a o srovnávací reklamě, ani jí uvedená ustanovení nejsou dotčena. Tato směrnice se rovněž nedotýká uznávaných reklamních a obchodních praktik, například oprávněného umístění produktu, snahy o odlišení značky nebo nabídky pobídek, které mohou oprávněně ovlivnit vnímání produktu spotřebiteli a ovlivnit jejich chování, aniž by byla narušena jejich schopnost učinit informované rozhodnutí.
- (7) Tato směrnice upravuje obchodní praktiky, které přímo ovlivňují rozhodnutí spotřebitele o obchodní transakci týkající se produktů. Neupravuje obchodní praktiky, jež se uskutečňují převážně za jiným účelem, jako je například obchodní komunikace zaměřená na investory, jako jsou výroční zprávy a podnikové propagační publikace. Neupravuje právní požadavky na vkus a slušnost, které jsou v jednotlivých členských státech značně rozdílné. Obchodní praktiky, jako je nevyžádaný pouliční prodej, mohou být v členských státech z kulturních důvodů nežádoucí. Členské státy by proto měly mít možnost na svém území zachovat zákaz obchodních praktik v souladu s právem Společenství z důvodu vkusu a slušnosti i u praktik, které neomezují svobodnou volbu spotřebitelů.
- (8) Tato směrnice přímo chrání ekonomické zájmy spotřebitele před nekalými obchodními praktikami vůči spotřebitelům. Tím také nepřímě chrání oprávněné podniky před soutěžiteli, kteří nedodržují pravidla této směrnice, a zaručuje korektní hospodářskou soutěž v oblastech jí koordinovaných. Je zřejmé, že existují jiné obchodní praktiky, jež sice nepoškozují spotřebitele, ale mohou poškozovat soutěžitele a zákazníky z řad podniků. Komise by měla pečlivě posuzovat potřebu akce Společenství v oblasti nekalé hospodářské soutěže nad rámec této směrnice a v případě nutnosti vypracovat legislativní návrh zahrnující další hlediska nekalé hospodářské soutěže.
- (9) Touto směrnicí není dotčeno uplatňování individuálních nároků, které vznášejí osoby poškozené nekalými obchodními praktikami. Rovněž jí nejsou dotčena pravidla Společenství a vnitrostátní pravidla smluvního práva, práv duševního vlastnictví, zdravotní nezávadnosti a bezpečnosti produktů, podmínek pro usazování a režimů vydávání povolení, včetně pravidel, jež se v souladu s právem Společenství vztahují na sázkové činnosti, ani pravidla Společenství pro hospodářskou soutěž a vnitrostátní předpisy je provádějící. Členské státy tak budou moci zachovat nebo zavést omezení a zákazy obchodních praktik z důvodu ochrany zdraví a bezpečnosti spotřebitelů na svém území bez ohledu na sídlo obchodníka, například ve vztahu k alkoholu, tabáku nebo léčivům. Finanční služby a nemovitý majetek vyžadují pro svou složitost a vážná rizika plynoucí z jejich podstaty podrobné požadavky včetně stanovení pozitivních povinností obchodníků. Z tohoto důvodu není v oblasti finančních služeb a nemovitostí touto směrnicí dotčeno právo členských států překročit při ochraně ekonomických zájmů spotřebitelů její rámec. Není vhodné zde upravovat vydávání osvědčení a stanovení ryzosti předmětů z drahých kovů.
- (10) Je nutné zajistit soulad mezi touto směrnicí a stávajícím právem Společenství, zejména pokud se předpisy týkající se nekalých obchodních praktik vztahují na konkrétní odvětví. Tato směrnice proto mění směrnici 84/450/EHS, směrnicí Evropského parlamentu a Rady 97/7/ES ze dne 20. května 1997 o ochraně spotřebitele v případě smluv uzavřených na dálku⁽¹⁾, směrnicí Evropského parlamentu a Rady 98/27/ES ze dne 19. května 1998 o žalobách na zdržení se jednání v oblasti ochrany zájmů spotřebitelů⁽²⁾ a směrnicí
- ⁽¹⁾ Úř. věst. L 144, 4.6.1997, s. 19. Směrnice pozměněná směrnicí 2002/65/ES (Úř. věst. L 271, 9.10.2002, s. 16).
- ⁽²⁾ Úř. věst. L 166, 11.6.1998, s. 51. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí 2002/65/ES.

Evropského parlamentu a Rady 2002/65/ES ze dne 23. září 2002 ze dne 23. září 2002 o uvádění finančních služeb pro spotřebitele na trh na dálku⁽¹⁾. Tato směrnice se proto použije, pouze pokud neexistují zvláštní právní předpisy Společenství upravující konkrétní hlediska nekalých obchodních praktik, například požadavky na informovanost a pravidla upravující způsob předkládání informací spotřebiteli. Zajišťuje ochranu spotřebitelů tam, kde na úrovni Společenství neexistují žádné zvláštní odvětvové právní předpisy, a zakazuje obchodníkům vytvářet klamnou představu o povaze produktů. Toto je zejména důležité u složitých produktů s vysokou mírou rizika pro spotřebitele, například některých produktů finančních služeb. Směrnice následně doplňuje *acquis communautaire* platné pro obchodní praktiky poškozující ekonomické zájmy spotřebitelů.

(11) Vysoká úroveň sjednocení dosažená sblížením vnitrostátních právních předpisů prostřednictvím této směrnice vytváří vysokou společnou úroveň ochrany spotřebitele. Tato směrnice zavádí jednotný obecný zákaz těch nekalých obchodních praktik, které narušují ekonomické chování spotřebitelů. Rovněž stanoví pravidla pro agresivní obchodní praktiky, které dosud nejsou na úrovni Společenství regulovány.

(12) Harmonizace značně zvýší právní jistotu spotřebitelů i podniků. Spotřebitelé i podniky se budou moci spolehnout na jednotný právní rámec vycházející z jasně vymezených právních pojmů upravujících veškerá hlediska nekalých obchodních praktik v celé Evropské unii. Výsledkem bude odstranění překážek vyplývajících z rozdílnosti předpisů o nekalých obchodních praktikách poškozujících ekonomické zájmy spotřebitele a umožnění dosažení vnitřního trhu v této oblasti.

(13) Pro dosažení cíle Společenství pomocí odstranění překážek vnitřního trhu je nutné nahradit stávající rozdílná obecná ustanovení a právní zásady členských států. Jednotný a společný obecný zákaz stanovený touto směrnicí se proto vztahuje na nekalé obchodní praktiky, které narušují ekonomické chování spotřebitelů. Za účelem podpory důvěry spotřebitele by se obecný zákaz měl vztahovat rovněž na nekalé obchodní praktiky jak mimo smluvní vztah mezi obchodníkem a spotřebitelem, tak i po uzavření smlouvy nebo během jejího plnění. Obecný zákaz je vypracován na základě pravidel pro dva nejběžnější typy obchodních praktik, totiž klamavé obchodní praktiky a agresivní obchodní praktiky.

(14) Je žádoucí, aby klamavé obchodní praktiky zahrnovaly i takové praktiky, včetně klamavé reklamy, jež uvedením spotřebitele v omyl brání tomu, aby uskutečnil informovanou, a tedy účelnou volbu. V souladu s právními předpisy a zvyklostmi členských států v oblasti klamavé reklamy dělí tato směrnice klamavé praktiky na klamavá jednání a klamavá opomenutí. Ve vztahu k opomenutí stanoví tato směrnice určitý počet zásadních informací, které potřebuje spotřebitel znát, aby mohl učinit informované rozhodnutí o obchodní transakci. Tyto informace nemusí být uvedeny ve všech reklamách, ale jen v těch, kde obchodník vyzývá ke koupi, což je pojem jasně vymezený v této směrnicí. Přístup úplné harmonizace přijatý v této směrnicí nebrání členským státům stanovit ve vnitrostátním právu hlavní znaky konkrétních produktů, jako jsou například sběratelské předměty nebo elektrospotřebiče, jejichž opomenutí by při výzvě ke koupi bylo podstatné. Záměrem této směrnice není omezit volbu spotřebitele zákazem reklamy na produkty vypadající podobně jako jiné produkty, nemate-li taková podobnost spotřebitele, pokud jde o obchodní původ produktu, a není-li tedy klamavá. Touto směrnicí by neměly být dotčeny stávající právní předpisy Společenství, jež členským státům výslovně ponechávají výběr z několika možností úpravy ochrany spotřebitelů v oblasti obchodních praktik. Touto směrnicí by zejména neměl být dotčen čl. 13 odst. 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/58/ES ze dne 12. července 2002 o zpracování osobních údajů a ochraně soukromí v odvětví elektronických komunikací⁽²⁾.

(15) Pokud právní předpisy Společenství stanoví požadavky na informace pro obchodní komunikaci, reklamu a uvádění na trh, jsou tyto informace pokládány za podstatné podle této směrnice. Členské státy budou moci zachovat nebo doplnit požadavky na informace, které se týkají smluvního práva a mají dopad na smluvní právo, pokud to umožňují ustanovení stávajících právních nástrojů Společenství o minimální harmonizaci. Příloha II uvádí demonstrativní výčet těchto požadavků na informace v *acquis*. Při úplné harmonizaci na základě této směrnice se za podstatné ve smyslu čl. 7 odst. 5 této směrnice pokládají pouze informace požadované právními předpisy Společenství. Pokud členské státy zavedly požadavky na informace nad rámec stanovený právem Společenství na základě ustanovení o minimální harmonizaci, nebude opomenutí těchto dodatečných informací pokládáno za klamavé opomenutí podle této směrnice. Členské státy však budou moci zachovat nebo zavést pro zajištění vyšší míry ochrany individuálních smluvních práv spotřebitelů přísnější předpisy v souladu s právními předpisy Společenství, pokud to ustanovení právních předpisů Společenství o minimální harmonizaci umožňují.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 271, 9.10.2002, s. 16.

⁽²⁾ Úř. věst. L 201, 31.7.2002, s. 37.

- (16) Ustanovení o agresivních obchodních praktikách by se měla vztahovat na takové praktiky, které výrazně narušují možnost svobodné volby spotřebitelů. Jsou to praktiky, které používají obtěžování, donucování včetně použití fyzické síly a nepatřičné ovlivňování.
- (17) Pro zajištění vyšší právní jistoty je žádoucí určit takové obchodní praktiky, jež jsou za všech okolností nekalé. Příloha I proto uvádí taxativní výčet všech takových praktik. Pouze tyto obchodní praktiky lze pokládat za nekalé, aniž by bylo třeba provádět hodnocení jednotlivých případů podle článků 5 až 9.
- (18) Je vhodné chránit před nekalými obchodními praktikami všechny spotřebitele; nicméně Soudní dvůr při rozhodování ve věcech týkajících se reklamy od přijetí směrnice 84/450/EHS shledal nezbytným posuzovat vliv na pomyslného běžného spotřebitele. Tato směrnice, v souladu se zásadou proporcionality a pro zajištění účinné ochrany v ní obsažené, vychází z pojmu průměrného spotřebitele, jak je vykládán Soudním dvorem, ale také obsahuje ustanovení, jejichž účelem je předcházet zneužívání spotřebitelů, kteří jsou svým charakterem obzvláště zranitelní nekalými obchodními praktikami. Zaměřuje-li se určitá obchodní praktika na určitou skupinu spotřebitelů, jako jsou například děti, je žádoucí, aby se dopad takové obchodní praktiky hodnotil z pohledu průměrného člena dané skupiny. Pojem průměrného spotřebitele není statistickým pojmem. Pro stanovení typické reakce průměrného spotřebitele v daném případě budou muset vnitrostátní soudy a orgány vycházet z vlastního úsudku, s přihlédnutím k judikatuře Soudního dvora.
- (19) Pokud určité vlastnosti, jako je například věk, fyzická nebo duševní slabost nebo důvěřivost, vedou k snadnějšímu ovlivnění spotřebitelů obchodními praktikami nebo propagací produktů a pokud taková praktika může narušit ekonomické chování pouze u těchto spotřebitelů způsobem, který může obchodník rozumně očekávat, je vhodné zajistit přiměřenou ochranu těchto spotřebitelů posuzováním dané praktiky z pohledu průměrného člena této skupiny.
- (20) Je vhodné stanovit úlohu kodexu chování, který obchodníkům umožní účinně uplatňovat zásady této směrnice v konkrétních hospodářských oblastech. Existují-li v určitém odvětví zvláštní závazné požadavky upravující chování obchodníků, je vhodné, aby rovněž zahrnovaly požadavky na náležitou profesionální péči v daném odvětví. Kontrola vykonávaná držiteli kodexu na vnitrostátní úrovni nebo úrovni Společenství zaměřená na potírání nekalých obchodních praktik může zamezit podávání návrhů na zahájení správního nebo soudního řízení, a proto je třeba ji podporovat. Pro dosažení vysoké úrovně ochrany spotřebitele by spotřebitelské organizace mohly být informovány a zapojeny do vypracování kodexů chování.
- (21) Osoby nebo organizace považované vnitrostátním právem za ty, které mají oprávněný zájem na této záležitosti, musí mít právní prostředky pro zahájení řízení proti nekalým obchodním praktikám buď u soudu, nebo u správního orgánu, který má pravomoc rozhodovat o stížnostech nebo dát podnět k příslušnému soudnímu řízení. Ačkoli stanovení důkazního břemene přísluší vnitrostátním právu, je vhodné umožnit soudům a správním orgánům, aby od obchodníků požadovaly prokázání správnosti jejich skutkových tvrzení.
- (22) Je nutné, aby členské státy stanovily sankce za porušení ustanovení této směrnice a zajistily jejich vymahatelnost. Tyto sankce musí být účinné, přiměřené a odrazující.
- (23) Jelikož cílů této směrnice, totiž odstranění překážek fungování vnitřního trhu představovaných vnitrostátními právními předpisy o nekalých obchodních praktikách a zajištění vysoké společné úrovně ochrany spotřebitele prostřednictvím sbližování právních a správních předpisů členských států o nekalých obchodních praktikách, nemůže být dosaženo uspokojivě na úrovni členských států, a proto jich může být lépe dosaženo na úrovni Společenství, může Společenství přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje tato směrnice rámec toho, co je nezbytné pro odstranění překážek vnitřního trhu a dosažení vysoké společné úrovně ochrany spotřebitele.
- (24) Je vhodné tuto směrnici přezkoumat, aby bylo zajištěno, že překážky vnitřnímu trhu byly řešeny a že bylo dosaženo vysoké úrovně ochrany spotřebitele. Přezkum by mohl vést k návrhu Komise na změnu této směrnice, který by mohl zahrnovat omezené prodloužení odchylky v čl. 3 odst. 5, nebo ke změnám jiných právních předpisů týkajících se ochrany spotřebitele, odrážejícím závazek vyplývající ze strategie Komise pro politiku ochrany spotřebitele, jímž je přezkum stávajícího *acquis* s cílem dosáhnout vysoké společné úrovně ochrany spotřebitele.

(25) Tato směrnice ctí základní práva a zachovává zásady uznané zejména v Listině základních práv Evropské unie,

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

KAPITOLA 1

OBECNÁ USTANOVENÍ

Článek 1

Účel

Účelem této směrnice je přispět k řádnému fungování vnitřního trhu a dosáhnout vysoké úrovně ochrany spotřebitele sblížením právních a správních předpisů členských států týkajících se nekalých obchodních praktik, které poškozují ekonomické zájmy spotřebitelů.

Článek 2

Definice

Pro účely této směrnice se rozumí:

- a) „spotřebitelem“ fyzická osoba, jež v obchodních praktikách spadajících do oblasti působnosti této směrnice jedná za účelem, který nelze považovat za provozování jejího obchodu, živnosti nebo řemesla anebo výkonu jejího svobodného povolání;
- b) „obchodníkem“ fyzická nebo právnická osoba, jež v obchodních praktikách spadajících do oblasti působnosti této směrnice jedná za účelem, který lze považovat za provozování jejího obchodu, živnosti nebo řemesla anebo výkonu jejího svobodného povolání, a kdokoli, kdo jedná jménem obchodníka nebo v jeho zastoupení;
- c) „produktem“ zboží nebo služby včetně nemovitosti, práva a závazku;
- d) „obchodními praktikami vůči spotřebiteli“ (dále také jen „obchodní praktiky“) jednání, opomenutí, chování nebo prohlášení, obchodní komunikace včetně reklamy a marketingu ze strany obchodníka přímo související s propagací, prodejem nebo dodáním produktu spotřebiteli;
- e) „podstatným narušením ekonomického chování spotřebitele“ použití obchodní praktiky, která významně zhoršuje schopnost spotřebitele učinit informované rozhodnutí, což vede k tomu, že učiní rozhodnutí o obchodní transakci, které by jinak neučinil;
- f) „kodexem chování“ dohoda nebo soubor pravidel, který není uložen právním nebo správním předpisem členského státu a který vymezuje chování obchodníků, kteří se zavázali

k jeho dodržování, v souvislosti s jednou nebo více obchodními praktikami nebo odvětvími podnikání;

- g) „držitelem kodexu“ subjekt, včetně obchodníka nebo skupiny obchodníků, který odpovídá za vypracování a revizi kodexu chování nebo za dohled nad jeho dodržováním těmi, kdo se jím zavázali řídit;
- h) „náležitou profesionální péčí“ úroveň zvláštních dovedností a péče, kterou lze od obchodníka ve vztahu ke spotřebiteli rozumně očekávat a která odpovídá poctivým obchodním praktikám nebo obecným zásadám dobré víry v oblasti obchodníkovy činnosti;
- i) „výzvou ke koupi“ obchodní komunikace, která uvádí základní znaky produktu a cenu způsobem vhodným pro použitý typ obchodní komunikace, a umožňuje tak spotřebiteli uskutečnit koupi;
- j) „nepatřičným ovlivňováním“ využívání pozice síly vůči spotřebiteli k činění nátlaku, a to i bez použití fyzické síly nebo hrozby jejího použití, způsobem, který významně omezuje schopnost spotřebitele učinit informované rozhodnutí;
- k) „rozhodnutím o obchodní transakci“ rozhodnutí spotřebitele o tom, zda, jak a za jakých podmínek produkt koupí, zaplatí za něj najednou nebo částečně, ponechá si jej nebo se jej zbaví anebo ve vztahu k němu uplatní právo vyplývající ze smlouvy, ať již se spotřebitel rozhodne jednat nebo zdržet se jednání;
- l) „regulovanou profesí“ odborná činnost nebo skupina odborných činností, u kterých je přístup k nim, jejich výkon nebo určitý způsob jejich výkonu přímo nebo nepřímo podmíněn zvláštní odbornou způsobilostí stanovenou právními nebo správními předpisy.

Článek 3

Oblast působnosti

1. Tato směrnice se vztahuje na nekalé obchodní praktiky vůči spotřebitelům, jak je stanoveno v článku 5, před obchodní transakcí týkající se produktu, v jejím průběhu a po ní.
2. Touto směrnicí není dotčeno smluvní právo, zejména pravidla týkající se platnosti, vzniku nebo účinků smlouvy.
3. Touto směrnicí nejsou dotčena pravidla Společenství ani vnitrostátní pravidla týkající se zdravotní nezávadnosti a bezpečnosti produktů.
4. V případě rozporu mezi ustanoveními této směrnice a jinými pravidly Společenství, která upravují určité aspekty nekalých obchodních praktik, jsou tato jiná pravidla Společenství pro tyto určité aspekty rozhodná a použijí se.

5. Po dobu šesti let ode dne ... (*), mohou členské státy v oblasti harmonizované touto směrnicí uplatňovat vnitrostátní předpisy, které stanoví více omezení nebo požadavků než tato směrnice a kterými se provádějí směrnice obsahující ustanovení o minimální harmonizaci. Tato opatření musí být zásadní pro zajištění náležité ochrany spotřebitelů před nekalými obchodními praktikami a musí být přiměřená pro dosažení tohoto cíle. Přezkum podle článku 18 může zahrnovat návrh na prodloužení této odchylky o další omezenou dobu, bude-li to pokládáno za vhodné.

6. Členské státy neprodleně oznámí Komisi veškeré vnitrostátní předpisy uplatňované na základě odstavce 5.

7. Touto směrnicí nejsou dotčena pravidla určující příslušnost soudů.

8. Touto směrnicí nejsou dotčeny žádné podmínky pro usazování nebo režimy vydávání osvědčení ani deontologické kodexy chování nebo jiná zvláštní pravidla, která se vztahují na regulované profese v zájmu udržování vysokých profesních standardů osobami vykonávajícími tyto profese a které mohou členské státy v souladu s právem Společenství osobám vykonávajícím tyto profese uložit.

9. Ve vztahu k „finančním službám“ vymezeným ve směrnici 2002/65/ES a k nemovitostem mohou členské státy uložit požadavky, které obsahují více omezení nebo požadavků než tato směrnice v oblasti, kterou sbližuje.

10. Tato směrnice se nevztahuje na uplatňování právních a správních předpisů členských států, které se týkají vydávání osvědčení a stanovení ryzosti předmětů z drahých kovů.

Článek 4

Vnitřní trh

Členské státy neomezí svobodu poskytování služeb ani volný pohyb zboží z důvodů spadajících do oblasti, kterou tato směrnice sbližuje.

KAPITOLA 2

NEKALÉ OBCHODNÍ PRAKTIKY

Článek 5

Zákaz nekalých obchodních praktik

1. Nekalé obchodní praktiky jsou zakázány.
 2. Obchodní praktika je nekalá, pokud
- a) je v rozporu s požadavky náležité profesionální péče a

(*) 24 měsíců od vstupu této směrnice v platnost.

b) podstatně narušuje nebo je schopná podstatně narušit ekonomické chování průměrného spotřebitele, který je jejímu působení vystaven nebo kterému je určena, nebo průměrného člena skupiny, pokud se obchodní praktika zaměřuje na určitou skupinu spotřebitelů, ve vztahu k danému produktu.

3. Obchodní praktiky zaměřené obecně na spotřebitele, jež však mohou podstatně narušit ekonomické chování pouze určité skupiny spotřebitelů, kteří jsou z důvodu duševní nebo fyzické slabosti, věku nebo důvěřivosti zvláště zranitelní takovou praktikou nebo produktem, který propaguje, způsobem, který může obchodník rozumně očekávat, se hodnotí z pohledu průměrného člena dané skupiny. Tím nejsou dotčeny běžné a oprávněné reklamní praktiky zveličených prohlášení nebo prohlášení, která nejsou míněna doslovně.

4. Obchodní praktiky jsou nekalé zejména tehdy, jsou-li

a) klamavé ve smyslu článků 6 a 7 nebo

b) agresivní ve smyslu článků 8 a 9.

5. V příloze I je uveden výčet obchodních praktik, které jsou považovány za nekalé za všech okolností.

ODDÍL 1

KLAMAVÉ OBCHODNÍ PRAKTIKY

Článek 6

Klamavá jednání

1. Obchodní praktika je považována za klamavou, pokud obsahuje nesprávné informace, a je tedy nepravdivá, nebo pokud jakýmkoli způsobem, včetně celkového předvedení, uvádí nebo je schopná uvést průměrného spotřebitele v omyl ve vztahu k jednomu nebo k více z dále uvedených bodů, i když informace jsou věcně správné, což v obou případech vede nebo může vést k rozhodnutí spotřebitele o obchodní transakci, které by jinak neučinil:

a) existence nebo podstata produktu;

b) hlavní znaky produktu, jako je jeho dostupnost, výhody, rizika, provedení, složení, příslušenství, poprodejní služby zákazníkům a vyřizování reklamací a stížností, výrobní postup a datum výroby nebo dodání, způsob dodání, způsobilost k účelu použití, možnosti použití, množství, specifikace, zeměpisný nebo obchodní původ, očekávané výsledky jeho použití nebo výsledky a podstatné části zkoušek nebo kontrol provedených na produktu;

- c) rozsah závazků obchodníka, motivy pro obchodní praktiku a podstata prodejního postupu, prohlášení nebo symbol týkající se přímého nebo nepřímého sponzorování nebo schválení obchodníka nebo produktu;
- d) cena nebo způsob výpočtu ceny anebo existence konkrétní cenové výhody;
- e) nutnost servisu, náhradních dílů, výměny nebo opravy;
- f) podstata, charakteristické rysy a práva obchodníka nebo jeho zástupce, například jeho totožnost a majetek, způsobilost, postavení, schválení, přidružení nebo vztahy, práva průmyslového, obchodního nebo duševního vlastnictví nebo jeho ocenění a vyznamenání;
- g) práva spotřebitele nebo rizika, kterým může být vystaven.

2. Obchodní praktika je rovněž považována za klamavou, pokud ve věcných souvislostech, s přihlédnutím ke všem jejím rysům a okolnostem, vede nebo může vést k tomu, že průměrný spotřebitel učiní rozhodnutí o obchodní transakci, které by jinak neučinil, a zahrnuje

- a) jakékoli uvádění produktu na trh, včetně srovnávací reklamy, které vede k záměně s jinými produkty, ochrannými známkami, obchodními firmami nebo jinými rozlišovacími znaky jiného soutěže;
- b) skutečnost, že obchodník nedodržuje závazky obsažené v kodexu chování, k jejichž dodržování se zavázal, pokud
 - i) se nejedná o záměr závazku, ale o jednoznačný závazek, který lze ověřit, a
 - ii) obchodník v obchodní praxi uvádí, že je vázán kodexem.

Článek 7

Klamavá opomenutí

1. Obchodní praktika je považována za klamavou, pokud ve svých věcných souvislostech a s přihlédnutím ke všem jejím rysům, okolnostem a omezením sdělovacího prostředku opomene uvést závažné informace, které v dané souvislosti průměrný spotřebitel potřebuje pro rozhodnutí o obchodní transakci, čímž způsobí nebo může způsobit, že průměrný spotřebitel učiní rozhodnutí o obchodní transakci, které by jinak neučinil.

2. Za klamavé opomenutí je také považováno, pokud obchodník závažné informace uvedené v odstavci 1 zatají nebo poskytne nejasným, nesrozumitelným nebo dvojznačným způsobem nebo v nevhodný čas anebo neuvede obchodní záměr obchodní praktiky, není-li patrné ze souvislosti.

3. Pokud sdělovací prostředek, jímž se obchodní praktika šíří, klade omezení na prostor a čas, je třeba při rozhodování o tom, zda došlo k opomenutí informací, vzít v úvahu tato

omezení i veškerá opatření, která obchodník přijal k zajištění přístupu spotřebitelů k informacím jinými prostředky.

4. V případě výzvy ke koupi se za závažné považují tyto informace, nejsou-li patrné ze souvislosti:

- a) hlavní znaky produktu v rozsahu odpovídajícím danému sdělovacímu prostředku a produktu;
- b) adresa a totožnost obchodníka, například jeho obchodní firma, a případně adresa a totožnost obchodníka, jehož jménem jedná;
- c) cena včetně daní, nebo pokud z povahy produktu vyplývá, že cenu nelze rozumně stanovit předem, způsob jejího výpočtu, a případně i veškeré další poplatky za dopravu, dodání nebo poštovné, nebo pokud tyto poplatky nelze rozumně stanovit předem, skutečnost, že k ceně mohou být účtovány takové další poplatky;
- d) ujednání o platebních podmínkách, dodání, plnění a vyřizování reklamací a stížností, pokud se odchylují od požadavků náležité profesionální péče;
- e) u produktů a obchodních transakcí, u kterých existuje právo na odstoupení nebo zrušení, existence takového práva.

5. Požadavky na informace stanovené právními předpisy Společenství v souvislosti s obchodní komunikací, včetně reklamy a uvádění na trh, jejichž demonstrativní výčet je uveden v příloze II, jsou považovány za podstatné.

ODDÍL 2

AGRESIVNÍ OBCHODNÍ PRAKTIKY

Článek 8

Agresivní obchodní praktiky

Obchodní praktika je považována za agresivní, pokud ve svých věcných souvislostech a s přihlédnutím ke všem jejím rysům a okolnostem obtěžováním, donucováním včetně použití fyzické síly nebo nepatřičným ovlivňováním výrazně zhoršuje nebo může výrazně zhoršit svobodnou volbu nebo chování průměrného spotřebitele ve vztahu k produktu, čímž způsobí nebo může způsobit, že spotřebitel učiní rozhodnutí o obchodní transakci, které by jinak neučinil.

Článek 9

Použití obtěžování, donucování a nepatřičného ovlivňování

Při určení, zda obchodní praktika používá obtěžování, donucování včetně použití fyzické síly nebo nepatřičného ovlivňování, se bere v úvahu

- a) její načasování, místo, povaha nebo doba trvání;

- b) použití výhrůžného nebo urážlivého jazyka nebo chování;
- c) vědomé využití obchodníkem jakéhokoli konkrétního neštěstí nebo takových závažných okolností, které vedou ke zhoršení úsudku spotřebitele, k ovlivnění rozhodnutí spotřebitele ve vztahu k produktu;
- d) veškeré obtížné nebo neúměrné mimosmluvní překážky uložené obchodníkem v případě, že spotřebitel chce uplatnit svá smluvní práva, včetně práv na vypovězení smlouvy nebo na přechod na jiný produkt nebo k jinému obchodníkovi;
- e) výhrůžka právně nepřipustným jednáním.

KAPITOLA 3

KODEXY CHOVÁNÍ

Článek 10

Kodexy chování

Tato směrnice nevylučuje kontrolu nekalých obchodních praktik prováděnou držiteli kodexu, kterou mohou členské státy podporovat, ani možnost osob nebo organizací uvedených v článku 11 obrátit se na držitele kodexu, jsou-li vedle toho přípustná i soudní nebo správní řízení podle uvedeného článku.

KAPITOLA 4

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 11

Vynucování

1. Členské státy zajistí, aby v zájmu spotřebitelů existovaly vhodné a účinné prostředky pro boj proti nekalým obchodním praktikám a pro zajištění souladu s touto směrnicí.

Tyto prostředky zahrnují právní předpisy, jež umožní osobám nebo organizacím, které mají podle vnitrostátních právních předpisů oprávněný zájem na boji proti nekalým obchodním praktikám, včetně soutěžitelů, aby

- podaly žalobu pro používání nekalých obchodních praktik nebo
- napadly tyto nekalé obchodní praktiky u správního orgánu, který je příslušný k rozhodování o stížnostech nebo k podání podnětu k zahájení příslušného soudního řízení.

Každému členskému státu je vyhrazeno rozhodnutí o tom, která z těchto možností bude dostupná a zda umožní soudům nebo správním orgánům požadovat, aby byly nejprve využity jiné stanovené prostředky pro vyřizování stížností, včetně prostředků uvedených v článku 10. Tyto možnosti existují bez ohledu na to, zda jsou postižení spotřebitelé na území členského státu, v němž se obchodník nachází, nebo v jiném členském státě.

Každému členskému státu je vyhrazeno rozhodnutí,

- zda mohou být tyto právní možnosti použity samostatně nebo společně proti určitému počtu obchodníků působících ve stejném hospodářském odvětví a
- zda mohou být tyto právní možnosti použity proti držiteli kodexu, pokud tento kodex podporuje porušování zákonů požadavků.

2. Na základě právních předpisů uvedených v odstavci 1 udělí členské státy soudům nebo správním orgánům pravomoci, které je zmocňují, aby v nezbytných případech s ohledem na všechny dotčené zájmy, a zejména veřejný zájem,

- nařídily zastavení nekalých obchodních praktik nebo zahájily příslušné soudní řízení směřující k nařízení jejich zastavení, nebo
- pokud nekalá obchodní praktika zatím neproběhla, avšak má k ní bezprostředně dojít, zakázaly takovou praktiku nebo zahájily příslušné soudní řízení směřující k jejímu zákazu,

a to i bez důkazu o skutečně vzniklé ztrátě nebo újmě nebo úmyslu nebo nedbalosti na straně obchodníka.

Členské státy dále stanoví, že opatření uvedená v prvním pododstavci mohou být přijata ve zkráceném řízení jako

- opatření předběžná nebo
- opatření konečná,

příčemž každý členský stát sám rozhodne, kterou z těchto dvou možností zvolí.

Nadto mohou členské státy udělit soudům nebo správním orgánům pravomoci, aby k odstranění přetrvávajících vlivů nekalých obchodních praktik, jejichž zastavení bylo nařízeno pravomocným rozhodnutím, mohly vyžadovat

- zveřejnění tohoto rozhodnutí v plném nebo zkráceném znění a ve formě, kterou považují za vhodnou,
- kromě toho zveřejnění opravného prohlášení.

3. Správní orgány uvedené v odstavci 1 musí

- a) být složeny tak, aby nevznikaly pochybnosti o jejich nestrannosti;
- b) mít při rozhodování o stížnostech dostatečné pravomoci k tomu, aby mohly účinně kontrolovat a vymáhat dodržování svých rozhodnutí;
- c) zpravidla svá rozhodnutí odůvodňovat.

Jsou-li pravomoci uvedené v odstavci 2 vykonávány výhradně správním orgánem, musí být jeho rozhodnutí vždy odůvodněno. V tomto případě musí dále existovat řízení, jejichž prostřednictvím se předmětem soudního přezkumu může stát nesprávný nebo nevhodný výkon pravomocí správním orgánem nebo nesprávné nebo nevhodné opomenutí výkonu uvedených pravomocí.

Článek 12

Soudy a správní orgány: prokazování tvrzení

Členské státy udělí soudům nebo správním orgánům pravomoci, které je v občanském soudním řízení nebo správním řízení uvedeném v článku 11 zmocňují

- a) požadovat na obchodníkovi, aby prokázal správnost skutkových tvrzení v souvislosti s obchodní praktikou, jestliže se takový požadavek, s ohledem na oprávněné zájmy obchodníka a kteréhokoli jiného účastníka řízení, jeví jako přiměřený vzhledem k okolnostem daného případu a
- b) považovat skutková tvrzení za nesprávná, není-li důkaz požadovaný v souladu s písmenem a) předložen nebo je-li soudem nebo správním orgánem považován za nedostačující.

Článek 13

Sankce

Členské státy stanoví sankce za porušení vnitrostátních předpisů přijatých na základě této směrnice a přijmou veškerá opatření nezbytná pro jejich uplatňování. Tyto sankce musí být účinné, přiměřené a odrazující.

Článek 14

Změny směrnice 84/450/EHS

Směrnice 84/450/EHS se mění takto:

1. Článek 1 se nahrazuje tímto:

„Článek 1

Účelem této směrnice je chránit obchodníky proti klamavé reklamě a jejím nekalým účinkům a stanovit podmínky, za nichž je dovolena srovnávací reklama.“

2. V článku 2:

— se bod 3 nahrazuje tímto:

„3. ‚obchodníkem‘ rozumí fyzická nebo právnická osoba, jež jedná za účelem, který lze považovat za provozování jejího obchodu, živnosti nebo řemesla anebo výkonu jejího svobodného povolání, a kdokoli, kdo jedná jménem obchodníka nebo v jeho zastoupení;“

— doplňuje se nový bod, který zní:

„4. ‚držitelem kodexu‘ rozumí subjekt, včetně obchodníka nebo skupiny obchodníků, který odpovídá za vypracování a revizi kodexu chování nebo za dohled nad jeho dodržováním těmi, kdo se jím zavázali řídit.“

3. Článek 3a se nahrazuje tímto:

„Článek 3a

1. Srovnávací reklama je, pokud jde o srovnání, dovolena při splnění těchto podmínek:

- a) není klamavá ve smyslu čl. 2 odst. 2, článku 3 a čl. 7 odst. 1 této směrnice nebo článků 6 a 7 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/... /ES (*) ze dne ... o nekalých obchodních praktikách vůči spotřebitelům na vnitřním trhu (*);
- b) srovnává zboží nebo služby, jež slouží stejným potřebám nebo jsou zamýšleny pro stejný účel;
- c) objektivně srovnává jeden nebo více základních, důležitých, ověřitelných a charakteristických rysů tohoto zboží nebo těchto služeb, mezi nimiž může být i cena;
- d) nemá za následek oslabení důvěryhodnosti nebo znevážení ochranné známky, obchodní firmy, jiného rozlišovacího znaku, zboží, služeb, činností nebo postavení soutěžitele;
- e) u produktů s označením původu se vždy odvolává na produkty se stejným označením;

(*) Tato směrnice.

f) netěží protiprávně z dobré pověsti ochranné známky, obchodní firmy nebo jiných rozlišovacích znaků soutěžitele anebo označení původu konkurujících produktů;

Článek 15

g) nepředstavuje zboží nebo službu jako napodobeninu nebo reprodukci jiného zboží nebo služeb nesoucích ochrannou známku nebo obchodní firmu;

h) nevede k záměně mezi obchodníky, mezi zadavatelem reklamy a soutěžitelem nebo k záměně ochranných známek, obchodních firem, jiných rozlišovacích znaků, zboží a služeb zadavatele reklamy s ochrannými známkami, obchodními firmami, jinými rozlišovacími znaky, zbožím a službami soutěžitele.

(*) Úř. věst. L“

4. V článku 4 se odstavec 1 nahrazuje tímto:

„1. Členské státy zajistí, aby v zájmu obchodníků a soutěžitelů existovaly přiměřené a účinné prostředky pro boj proti klamavé reklamě a pro dodržování předpisů o srovnávací reklamě. Tyto prostředky zahrnují právní předpisy, jež umožní osobám nebo organizacím, které mají podle vnitrostátních právních předpisů oprávněný zájem na potírání klamavé reklamy nebo na regulaci srovnávací reklamy, aby

a) podaly žalobu ohledně takové reklamy nebo

b) napadly takovou reklamu u správního orgánu, který je příslušný k rozhodování o stížnostech nebo k podání podnětu k zahájení příslušného soudního řízení.

Každému členskému státu je vyhrazeno rozhodnutí o tom, která z těchto možností bude dostupná a zda umožní soudům nebo správním orgánům požadovat, aby byly nejprve využity jiné stanovené prostředky pro vyřizování stížností, včetně prostředků uvedených v článku 5.

Každému členskému státu je vyhrazeno rozhodnutí,

a) zda mohou být tyto právní možnosti použity samostatně nebo společně proti určitému počtu obchodníků působících ve stejném hospodářském odvětví a

b) zda mohou být tyto právní možnosti použity proti držiteli kodexu, pokud tento kodex podporuje porušování zákonných požadavků.“

5. V článku 7 se odstavec 1 nahrazuje tímto:

„1. Tato směrnice nebrání členským státům, aby v oblasti klamavé reklamy zachovaly nebo přijaly ustanovení zajišťující rozsáhlejší ochranu obchodníků a soutěžitelů.“

Změny směrnice 97/7/ES a 2002/65/ES

1. Článek 9 směrnice 97/7/ES se nahrazuje tímto:

„Článek 9

Setrvačný prodej

S ohledem na zákaz setrvačného prodeje, stanovený ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 2005/.../ES (*) ze dne ... o nekalých obchodních praktikách vůči spotřebitelům na vnitřním trhu (*), přijmou členské státy nezbytná opatření ke zproštění spotřebitele povinnosti zaplatit cenu v případě nevyžádaného dodání, přičemž neexistenci odpovědi nelze vykládat jako souhlas.

(*) Úř. věst. L“

2. Článek 9 směrnice 2002/65/ES se nahrazuje tímto:

„Článek 9

S ohledem na zákaz setrvačného prodeje, stanovený ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 2005/.../ES (*) ze dne ... o nekalých obchodních praktikách vůči spotřebitelům na vnitřním trhu (*), a aniž jsou dotčena ustanovení právních předpisů členských států o konkludentním prodloužení smluv uzavřených na dálku, pokud je tato pravidla dovolují, přijmou členské státy nezbytná opatření ke zproštění spotřebitele jakýchkoli závazků v případě nevyžádaných dodávek, přičemž neexistenci odpovědi nelze vykládat jako souhlas.

(*) Úř. věst. L“

Článek 16

Změny směrnice 98/27/ES a nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2006/2004

1. V příloze směrnice 98/27/ES se bod 1 nahrazuje tímto:

„1. Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/.../ES (*) ze dne ... o nekalých obchodních praktikách vůči spotřebitelům na vnitřním trhu (Úř. věst. L).“

(*) Tato směrnice.

2) V příloze nařízení (ES) č. 2006/2004 ze dne 27. října 2004 o spolupráci mezi vnitrostátními orgány příslušnými pro vymáhání dodržování zákonů na ochranu zájmů spotřebitele (nařízení o spolupráci v oblasti ochrany spotřebitele) ⁽¹⁾ se doplňuje nový bod, který zní:

„15. Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/... /ES ^(*) ze dne ... o nekalých obchodních praktikách vůči spotřebitelům na vnitřním trhu (Úř. věst. L).“

Článek 17

Informace

Členské státy přijmou vhodná opatření k informování spotřebitelů o vnitrostátních právních předpisech, kterými se provádí tato směrnice, a případně vyzvou obchodníky a držitele kodexu, aby informovali spotřebitele o svých kodexech chování.

Článek 18

Přezkum

1. Komise do čtyř let po ... ^(*) předloží Evropskému parlamentu a Radě souhrnnou zprávu o uplatňování této směrnice, zejména článku 4 a přílohy I, o rozsahu další harmonizace a zjednodušení práva Společenství v oblasti ochrany spotřebitele a s přihlédnutím k čl. 3 odst. 5 o opatřeních, které je nutné přijmout na úrovni Společenství pro zachování náležité úrovně ochrany spotřebitele. V případě potřeby bude zpráva doplněna návrhem na revizi této směrnice nebo jiných souvisejících částí práva Společenství.

2. V souladu se Smlouvou vyvinou Evropský parlament a Rada úsilí, aby bylo o návrhu Komise předloženém podle odstavce 1 rozhodnuto do dvou let.

Článek 19

Provedení

Členské státy přijmou a zveřejní právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí nejpozději do ... ^(*). Neprodleně o nich uvědomí Komisi, stejně jako o všech následných změnách.

Budou tyto předpisy používat ode dne ... ^(**). Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

Článek 20

Vstup v platnost

Tato směrnice vstupuje v platnost prvním dnem po vyhlášení v Úředním věstníku Evropské unie.

Článek 21

Určení

Tato směrnice je určena členskými státy.

V Bruselu dne ...

Za Evropský parlament
předseda

...

Za Radu
předseda

...

⁽¹⁾ Úř. věst. L 364, 9.12.2004, s. 1.

^(*) Tato směrnice.

^(*) 24 měsíců po vstupu této směrnice v platnost.

^(**) 30 měsíců po vstupu této směrnice v platnost.

PŘÍLOHA I

OBCHODNÍ PRAKTIKY, JEŽ JSOU ZA VŠECH OKOLNOSTÍ POVAŽOVÁNY ZA NEKALÉ

Klamavé obchodní praktiky

1. Tvzení, že obchodník podepsal kodex chování, ačkoli tomu tak není.
2. Používání značky důvěry, značky jakosti nebo rovnocenné značky bez získání potřebného povolení.
3. Tvzení, že kodex chování byl schválen veřejným nebo jiným subjektem, ačkoli tomu tak není.
4. Tvzení, že produktu bylo uděleno schválení, potvrzení nebo povolení veřejného nebo soukromého subjektu, ačkoli tomu tak není nebo takové tvrzení není v souladu s podmínkami schválení, potvrzení nebo povolení.
5. Výzva ke koupi produktů za určitou cenu, aniž by obchodník zveřejnil důvody, na základě kterých se může domnívat, že nebude sám nebo prostřednictvím jiného obchodníka schopen zajistit dodávku uvedených nebo rovnocenných produktů za cenu platnou pro dané období a v přiměřeném množství vzhledem k povaze produktu, rozsahu reklamy a nabízené ceny (vábíva reklama).
6. Výzva ke koupi produktu za určitou cenu a poté
 - a) odmítnutí ukázat inzerovaný předmět spotřebitelům nebo
 - b) odmítnutí přijetí objednávek produktu nebo dodání produktu v přiměřené lhůtě nebo
 - c) předvedení vadného vzorku produktus úmyslem propagovat jiný produkt (reklama typu „přivábit a zaměnit“).
7. Nepravdivé tvrzení, že produkt bude dostupný pouze po omezenou dobu, za účelem přimět spotřebitele k okamžitému rozhodnutí bez příležitosti nebo času potřebného k učinění informované volby.
8. Závazek poskytnout poprodejní servis spotřebitelům, s nimiž obchodník před uzavřením obchodní transakce komunikoval jazykem, který není úředním jazykem členského státu, v němž se obchodník nachází, a následně poskytování servisu pouze v jiném jazyce, aniž to bylo spotřebiteli jasně sděleno předtím, než se spotřebitel zavázal k obchodní transakci.
9. Tvzení nebo jiné vytváření dojmů, že prodej produktu je dovolený, i když tomu tak není.
10. Uvádění práv, která spotřebitelům vyplývají ze zákona, jako přednosti obchodníkovy nabídky.
11. Využití prostoru ve sdělovacích prostředcích k propagaci produktu, za kterou obchodník zaplatil, aniž by to byl spotřebitel schopen z obsahu, obrázků nebo zvuků jednoznačně poznat. (Placená reklama ve formě novinových článků, advertorial). Tím není dotčena směrnice Rady 89/552/EHS⁽¹⁾.
12. Věcně nesprávné tvrzení o povaze a míře rizika pro osobní bezpečnost spotřebitele nebo jeho rodiny, pokud si produkt nezakoupí.
13. Zahájení, provozování nebo propagace pyramidového programu, kdy spotřebitel zaplatí za možnost získat odměnu, která závisí především na získávání nových spotřebitelů do programu, a nikoli na prodeji nebo spotřebě produktů.
14. Tvzení, že obchodník zamýšlí ukončit obchodování nebo se stěhuje, ačkoli tomu tak není.
15. Tvzení, že produkty usnadní výhru ve hrách založených na náhodě.
16. Nepravdivé tvrzení, že produkt může vyléčit nemoci, poruchu nebo tělesné postižení.
17. Poskytování věcně nesprávných informací o tržních podmínkách nebo o možnosti opatřit si produkt s úmyslem přimět zákazníka k jeho pořízení za méně výhodných podmínek, než jsou běžné tržní podmínky.
18. Obchodní praktika, v níž se tvrdí, že v rámci propagace probíhá soutěž o ceny, aniž by byly uděleny ceny, které odpovídají uvedenému popisu, nebo jejich odpovídající náhrada.

(¹) Směrnice Rady 89/552/EHS ze dne 3. října 1989 o koordinaci některých právních a správních předpisů členských států upravujících provozování televizního vysílání (Úř. věst. L 298, 17.10.1989, s. 23). Směrnice ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady 97/36/ES (Úř. věst. L 202, 30.7.1997, s. 60).

19. Popis produktu slovy „gratis“, „zdarma“, „bezplatně“ a podobnými, pokud musí spotřebitel zaplatit jakékoli jiné náklady, než jen nevyhnutelné náklady spojené s reakcí na obchodní praktiku a s vyzvednutím nebo doručením věci.
20. Přiložení faktury nebo podobných dokladů pro provedení platby k marketingovým materiálům, čímž se ve spotřebiteli vyvolá dojem, že si inzerovaný produkt již objednal, ačkoli tomu tak není.

Agresivní obchodní praktiky

21. Vytvoření dojmů, že spotřebitel nemůže provozovnu opustit bez uzavření smlouvy.
22. Osobní návštěvy u spotřebitele a nedbání požadavku spotřebitele opustit jeho byt a nevracet se, kromě situací a v rozsahu odůvodněném podle vnitrostátních právních předpisů za účelem vymáhání smluvních závazků.
23. Vytvrvalé a nevyžádané nabídky prostřednictvím telefonu, faxu, e-mailu nebo jiných prostředků přenosu na dálku, kromě situací a v rozsahu odůvodněném podle vnitrostátních právních předpisů za účelem vymáhání smluvních závazků. Tím nejsou dotčeny článek 10 směrnice 97/7/ES a směrnice 95/46/ES⁽¹⁾ a 2002/58/ES.
24. Požadavek, aby spotřebitel žádající plnění z důvodu pojistné události předložil doklady, které nelze odůvodněně pokládat za důležité pro stanovení oprávněnosti nároku, za účelem odradit spotřebitele od uplatnění práv vyplývajících ze smlouvy.
25. Začlenění do reklamy přímé výzvy určené dětem, aby přesvědčily své rodiče nebo jiné dospělé, aby jim inzerované produkty koupili. Tímto ustanovením není dotčen článek 16 směrnice Rady 89/552/EHS.
26. Požadování okamžité nebo odložené platby za produkty dodané obchodníkem, avšak nevyžádané spotřebitelem, nebo vrácení nebo uschování takových produktů, kromě případů, kdy se jedná o náhradní produkt dodaný v souladu s čl. 7 odst. 3 směrnice 97/7/ES (setrvačný prodej).
27. Výslovné sdělení spotřebiteli, že pokud si produkt nebo službu nekoupí, ohrozí to pracovní místo nebo živobytí obchodníka.
28. Vytváření dojmů, že spotřebitel již vyhrál cenu bez potřeby učinit koupi, ačkoli ve skutečnosti je možnost výhry nebo udělení ceny podmíněna koupí produktu spotřebitelem.

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES ze dne 24. října 1995 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů (Úř. věst. L 281, 23.11.1995, s. 31). Směrnice ve znění nařízení (ES) č. 1882/2003 (Úř. věst. L 284, 31.10.2003, s. 1).

PŘÍLOHA II

USTANOVENÍ PRÁVNÍCH PŘEDPISŮ SPOLEČENSTVÍ, KTERÁ STANOVÍ PRAVIDLA PRO REKLAMU A OBCHODNÍ KOMUNIKACI

Články 4 a 5 směrnice 97/7/ES

Článek 3 směrnice Rady 90/314/EHS ze dne 13. června 1990 o souborných službách pro cesty, pobyty a zájezdy ⁽¹⁾

Čl. 3 odst. 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 94/47/ES ze dne 26. října 1994 o ochraně nabyvatelů ve vztahu k některým aspektům smluv o nabytí práva k dočasnému užívání nemovitostí ⁽²⁾

Čl. 3 odst. 4 směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/6/ES ze dne 16. února 1998 o ochraně spotřebitelů při označování cen výrobků nabízených spotřebiteli ⁽³⁾

Články 86 až 100 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/83/ES ze dne 6. listopadu 2001 o kodexu Společenství týkajícím se humánních léčivých přípravků ⁽⁴⁾

Články 5 a 6 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/31/ES ze dne 8. června 2000 o některých právních aspektech služeb informační společnosti, zejména elektronického obchodu, na vnitřním trhu („směrnice o elektronickém obchodu“) ⁽⁵⁾

Čl. 1 písm. d) směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/7/ES ze dne 16. února 1998, kterým se mění směrnice 87/102/EHS o sblížování právních a správních předpisů členských států týkajících se spotřebitelského úvěru ⁽⁶⁾

Články 3 a 4 směrnice 2002/65/ES

Čl. 1 bod 9 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/107/ES ze dne 21. ledna 2002, kterou se mění směrnice Rady 85/611/EHS o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se subjektů kolektivního investování do převoditelných cenných papírů (SKIPCP) s ohledem na regulaci správcovských společností a zjednodušené prospekty ⁽⁷⁾

Články 12 a 13 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/92/ES ze dne 9. prosince 2002 o zprostředkování pojištění ⁽⁸⁾

Článek 36 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/83/ES ze dne 5. listopadu 2002 o životním pojištění ⁽⁹⁾

Článek 19 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/39/ES ze dne 21. dubna 2004 o trzích finančních nástrojů ⁽¹⁰⁾

Články 31 a 43 směrnice Rady 92/49/EHS ze dne 18. června 1992 o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se přímého pojištění jiného než životního (třetí směrnice o jiném než životním pojištění) ⁽¹¹⁾

Články 5, 7 a 8 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/71/ES ze dne 4. listopadu 2003 o prospektu, který má být zveřejněn při veřejné nabídce nebo přijetí cenných papírů k obchodování ⁽¹²⁾

⁽¹⁾ Úř. věst. L 158, 23.6.1990, s. 59.

⁽²⁾ Úř. věst. L 280, 29.10.1994, s. 83.

⁽³⁾ Úř. věst. L 80, 18.3.1998, s. 27.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 311, 28.11.2001, s. 67. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí 2004/27/ES (Úř. věst. L 136, 30.4.2004, s. 34).

⁽⁵⁾ Úř. věst. L 178, 17.7.2000, s. 1.

⁽⁶⁾ Úř. věst. L 101, 1.4.1998, s. 17.

⁽⁷⁾ Úř. věst. L 41, 13.2.2002, s. 20.

⁽⁸⁾ Úř. věst. L 9, 15.1.2003, s. 3.

⁽⁹⁾ Úř. věst. L 345, 19.12.2002, s. 1. Směrnice pozměněná směrnicí Rady 2004/66/ES (Úř. věst. L 168, 1.5.2004, s. 35).

⁽¹⁰⁾ Úř. věst. L 145, 30.4.2004, s. 1.

⁽¹¹⁾ Úř. věst. L 228, 11.8.1992, s. 1. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2002/87/ES (Úř. věst. L 35, 11.2.2003, s. 1).

⁽¹²⁾ Úř. věst. L 345, 31.12.2003, s. 64.

ODŮVODNĚNÍ RADY

I. ÚVOD

1. Komise předložila Radě dne 24. června 2003 návrh směrnice Evropského parlamentu a Rady, založený na článku 95 Smlouvy, o nekalých obchodních praktikách vůči spotřebitelům na vnitřním trhu a o změně směrnic 84/450/EHS, 97/7/ES a 98/27/ES (směrnice o nekalých obchodních praktikách).
2. Evropský parlament zaujal své stanovisko ⁽¹⁾ při prvním čtení dne 20. dubna 2004.
Hospodářský a sociální výbor zaujal své stanovisko ⁽²⁾ dne 29. ledna 2004.
3. V souladu s článkem 251 Smlouvy přijala Rada dne 15. listopadu 2004 společný postoj.

II. CÍL

Účelem této směrnice je harmonizovat pravidla členských států, pokud jde o nekalé obchodní praktiky vůči spotřebitelům, které poškozují ekonomické zájmy spotřebitelů, s cílem přispět k řádnému fungování vnitřního trhu a dosáhnout vysoké míry ochrany spotřebitele.

Text směrnice:

- definuje podmínky, které určují, zda je určitá obchodní praktika nekalá,
- obsahuje všeobecný zákaz takových nekalých praktik a definuje dva základní typy nekalých praktik (které jsou klamavé nebo agresivní).

III. ANALÝZA SPOLEČNÉHO POSTOJE

1. Všeobecné poznámky

Rada vycházela v zásadě ze stanoviska Evropského parlamentu zaujatého při prvním čtení a z postoje Komise k tomuto stanovisku. Do svého společného postoje zahrnuje Rada 51 z 58 změn přijatých Komisí, a to buď v plném rozsahu nebo částečně. Rovněž schválila čtyři změny (43, 64, 91 a 110), o nichž Komise původně uvedla, že je nemůže přijmout.

Společný postoj uvádí do rovnováhy obavy i zájmy a jeho hlavním cílem je:

- zachovat všeobecný zákaz nekalých obchodních praktik (článek 5), přičemž příloha I uvede seznam těch obchodních praktik, které se za všech okolností považují za nekalé,
- zachovat navrhovanou definici průměrného spotřebitele, avšak se začleněním výslovných ustanovení na ochranu zranitelných spotřebitelů (zejména v čl. 5 odst. 3),
- vypustit ustanovení o zemi původu původně navrhované Komisí,
- zachovat ustanovení o volném pohybu služeb nebo zboží, na jehož základě nelze volný pohyb omezit z důvodů spadajících do oblasti harmonizované touto směrnicí (článek 4),

⁽¹⁾ Úř. věst. C 104 E, 30.4.2004.

⁽²⁾ Úř. věst. C 108, 30.4.2004, s. 81.

- dočasně povolit členským státům, aby v oblasti harmonizované touto směrnicí používaly vnitrostátní předpisy, které jsou více omezující nebo více normativní než tato směrnice a kterými se provádějí směrnice obsahující minimální harmonizační ustanovení (čl. 3 odst. 5 a 6),
- objasnit oblast působnosti směrnice, zejména ve vztahu k některým profesím, produktům nebo činnostem (čl. 3 odst. 8, 9 a 10) a
- vložit ustanovení o přezkumu (článek 18).

Komise přijala společný postoj schválený Radou.

2. Změny přijaté Evropským parlamentem

Na svém plenárním zasedání dne 20. dubna 2004 Evropský parlament přijal 94 změn návrhu.

Rada:

- a) zahrnula do společného postoje těchto 7 změn bez žádných úprav:

Body odůvodnění:

Změna 1 (6. bodu odůvodnění – cíl/oblast působnosti);

Změna 5 (10. bodu odůvodnění – cíl/oblast působnosti);

Změna 10 (14. bodu odůvodnění – kodexy chování);

Články:

Změna 19 (čl. 2 písm. h) – definice „kodexu na úrovni Společenství“;

Změna 23 (čl. 2 písm. l – definice „nepatříčného vlivu“);

Přílohy:

Změna 71 (přílohy 1 bodu 5, „Klamavé obchodní praktiky“);

Změna 91 (přílohy 1 bodu 7, „Agresivní obchodní praktiky“);

- b) zahrnula do společného postoje těchto 48 změn, a to buď částečně nebo s redakčními či jinými úpravami:

Body odůvodnění:

Změna 112 (prvního právního východiska, doplněním článku 153 Smlouvy do právního základu): byl vložen nový 1. bod odůvodnění, který odkazuje na článek 153;

Změna 105 (5. bodu odůvodnění – cíl/oblast působnosti): změna zapracovaná prostřednictvím nového znění 6. bodu odůvodnění, které objasňuje vztah k vnitrostátním předpisům, jejichž předmět úpravy je mimo oblast působnosti směrnice;

Změna 6 (11. bodu odůvodnění – „podobně vypadající produkty“ a „nezákonné použití ochranné známky“): v novém znění 14. bodu odůvodnění byl převzat účel změny;

Změna 7 (bodu odůvodnění 11a (nového) – status přílohy I o „Klamavých obchodních praktikách“): v novém znění 17. bodu odůvodnění byl převzat účinek, který byl cílem změny;

Změna 8 (13. bodu odůvodnění – zranitelní spotřebitelé): v novém znění 19. bodu odůvodnění, které objasňuje pojem zranitelný spotřebitel, bylo přihlédnuto k obavám vyjádřeným ve změně;

Změna 106 (bodu odůvodnění 13a (nového) – zranitelní spotřebitelé): v novém znění 19. bodu odůvodnění bylo přihlédnuto k obavám vyjádřeným ve změně (viz rovněž poznámky ke změně 8);

Změna 9 (14. bodu odůvodnění – kodexy chování): v novém znění 20. bodu odůvodnění byl převzat účel změny s určitými redakčními úpravami, a to s ohledem na stávající právní předpisy;

Články:

Změna 107 (čl. 2 písm. b) – definice „průměrného spotřebitele“): v novém znění 18. bodu odůvodnění bylo přihlédnuto k obavám vyjádřeným ve změně;

Změna 13 (čl. 2 písm. ba) (nového) – definice „zvláštní skupiny zákazníků“): v novém znění čl. 5 odst. 3 bylo přihlédnuto k obavám vyjádřeným ve změně (viz rovněž poznámky ke změně 8);

Změna 14 (čl. 2 písm. c) – definice „prodávajícího nebo dodavatele“): v novém znění písmene b) byl převzat účel změny s přihlédnutím k tomu, že tato směrnice neupravuje odpovědnost;

Změna 17 (čl. 2 písm. g) – definice „kodexu chování“): v novém znění písmene f) bylo přihlédnuto k obavám vyjádřeným ve změně;

Změna 104 (čl. 2 písm. g) – definice „kodexu chování“): v novém znění 20. bodu odůvodnění byl převzat účel změny;

Změny 21 a 108 (čl. 2 písm. j) – definice „náležitá profesionální péče“): do nového znění písmene h) byly začleněny pojmy obsažené v uvedených změnách;

Změna 24 (čl. 2 odst. 1a (nového) – definice „pevného závazku“): v novém znění čl. 6 odst. 2 písm. b) byl převzat účel změny;

Změna 25 (čl. 3 odst. 1 – oblast působnosti): v uvedeném odstavci byla převzata první část změny, zatímco druhá část je již obsažena v čl. 2 písm. k);

Změna 27 (čl. 3 odst. 6a (nového) – oblast působnosti): v čl. 3 odst. 8, 9 a 10 byl převzat účel změny;

Změna 28 (čl. 4 odst. 2a (nového) – oblast působnosti): v novém znění 9. bodu odůvodnění bylo přihlédnuto k obavám vyjádřeným ve změně;

Změna 109 (čl. 4 odst. 2b a 2c (nových) – dočasná odchylka): v čl. 3 odst. 5 a 6 byl s určitými redakčními úpravami převzat účinek, který byl cílem změny;

Změna 29 (čl. 5 odst. 2 odrážky 1 – dobrá víra): v novém znění čl. 2 písm. h) byl převzat účel změny (viz rovněž změna 108);

Změna 110 (čl. 5 odst. 2 odrážky 2 – zranitelný spotřebitel): v novém znění čl. 5 odst. 3 bylo přihlédnuto k obavám vyjádřeným ve změně (viz rovněž poznámky ke změně 8);

Změna 33 (čl. 5 odst. 4 – status přílohy I): v novém znění odstavce, jakož i v 17. bodu odůvodnění, byl převzat účel změny;

Změna 34 (čl. 6 odst. 1 úvodní části – pojem „klamavá obchodní praxe“): v čl. 2 písm. k) byl převzat účel změny;

Změna 37 (čl. 6 odst. 1 písm. f) – pojem „klamavá obchodní praxe“): vypuštěním tohoto písmene bylo reagováno na obavy vedoucí ke změně;

Změna 39 (čl. 6 odst. 2 úvodní věta – pojem „klamavá obchodní praxe“): v čl. 2 písm. k) byl převzat účel změny;

Změna 40 (čl. 6 odst. 2 písm. b) odrážky 3 (nové) – pojem „klamavá obchodní praxe“): v novém znění čl. 6 odst. 2 písm. b) odrážky 2 byl převzat účel změny;

Změny 43, 44 a 45 (čl. 7 odst. 1 – pojem „klamavá opomenutí“): v novém znění čl. 7 odst. 1 a 3 byl zohledněn obavy vyjádřené ve změně;

Změna 47 (čl. 7 odst. 2 – pojem „klamavá opomenutí“): v novém znění odstavce byla převzata druhá část změny, zatímco první část je upravena v čl. 7 odst. 1 a 3;

Změny 111 a 59 (čl. 9 písm. c) – zneužití určitého neštěstí nebo určitých okolností): v novém znění písmene byl převzat účinek, který byl cílem změny;

Změna 103 (článku 10 – prosazování kodexů chování): v novém znění článku byl převzat účel změny;

Změna 61 (čl. 10 odst. 1 (nového) – obsah a návrh kodexů chování): v novém znění 20. bodu odůvodnění byl převzat účel změny (viz rovněž změna 9);

Změny 64 a 65 (čl. 11 odst. 1 pododstavce 4 – nositel kodexu bez odpovědnosti): v novém znění čl. 11 odst. 1 pododstavce 4 odrážky 2 bylo reagováno na obavy vedoucí ke změně;

Změna 67 (čl. 14 odst. 5 – nositel kodexu bez odpovědnosti): v novém znění čl. 14 odst. 4 pododstavce 2 písm. b) byl převzat účel změny (viz změna 64 a 65);

Změna 68 (článku 17 – transpozice budoucí směrnice): v novém znění bodu byl převzat účinek, který byl cílem změny;

Změna 69 (článku 17a (nového) – revize): v článku 18 byl převzat účel změny a provedeny úpravy znění;

Přílohy:

Změna 99 (přílohy 1 bodu 3, „Klamavé obchodní praktiky“): ve znění bodu 5 byl převzat účinek, který byl cílem změny;

Změna 73 (přílohy 1 bodu 9, „Klamavé obchodní praktiky“): ve znění bodu 12 byl převzat účel změny;

Změna 76 (přílohy 1 bodu 12 „Klamavé obchodní praktiky“): ve znění nového bodu 14 byl převzat účel změny;

Změna 84 (přílohy 1 bodu 12h (nového), „Klamavé obchodní praktiky“): ve znění nového bodu 18 byl převzat účel změny s určitými úpravami, jejichž cílem je objasnit jeho používání;

Změna 85 (přílohy 1 bodu 2, „Agresivní obchodní praktiky“): ve znění nového bodu 22 byl převzat účel změny s určitými úpravami, jejichž cílem je objasnit jeho používání;

Změna 87 (přílohy 1 bodu 3 pododstavce 1a (nového), „Agresivní obchodní praktiky“): ve znění nového bodu 23 byl převzat účel změny, aby bylo objasněno jeho používání;

Změna 88 (přílohy 1 bodu 4, „Agresivní obchodní praktiky“): vypuštěním tohoto bodu bylo dosaženo účelu změny;

Změna 90 (přílohy 1 bodu 6, „Agresivní obchodní praktiky“): ve znění nového bodu 25 byl převzat účel změny s určitými úpravami, jejichž cílem je objasnit jeho používání;

Změna 92 (přílohy 1 bodu 7, „Agresivní obchodní praktiky“): ve znění nového bodu 26 byl převzat účel změny s určitými úpravami, jejichž cílem je objasnit jeho používání.

- c) do společného postoje nezahrnula 39 změn (2, 3, 4, 15, 18, 20, 22, 26, 32, 36, 46, 48, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 55, 57, 60, 62, 63, 66, 70, 97, 72, 74, 75, 77, 78, 79, 80, 81, 82, 83, 86, 89 a 94).

Pokud jde o změny 3, 15, 18, 20, 22, 26, 32, 36, 46, 48, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 55, 57, 63, 66, 70, 97, 74, 75, 77, 78, 79, 81, 82, 83, 86 a 94, Rada zaujala stejný postoj jako Komise.

Pokud jde o změny 2, 4, 60, 62, 72, 80 a 89, přijaté Komisí v plném rozsahu nebo zčásti, avšak nezahrnuté do společného postoje:

Body odůvodnění:

Změna 2 (8. bodu odůvodnění – cíl/oblast působnosti budoucí směrnice): návrh změny by snížil jistotu ohledně harmonizačního účinku směrnice, zatímco z nového znění 11. bodu odůvodnění jasně vyplývá, že oblast působnosti daného předpisu je omezená;

Změna 4 (10. bodu odůvodnění – cíl/oblast působnosti): v důsledku návrhu změny by bylo méně zřejmé, že v oblasti harmonizované směrnici nebudou členské státy schopny zachovat obecné zákazy, které nejsou v souladu se zákazy stanovenými ve směrnici;

Články:

Změna 60 (čl. 9 písm. e) – dobrá víra): otázka důkazního břemene by měla zůstat mimo oblast působnosti předpisu, jak je uvedeno v 21. bodu odůvodnění, a změna nemohla být přijata;

změna 62 (čl. 10 odst. 1a (nového) – fakultativní postupy): směrnice neupravuje povahu postupů, jichž by mohlo být použito podle článku 10, a proto již lze využít možností uvedených v dané změně;

Přílohy:

Změna 72 (přílohy 1 bodu 8, „Klamavé obchodní praktiky“): změna nemohla být přijata, neboť nedefinuje praktiku, která je nekalá za všech okolností, což je kritérium pro zařazení do přílohy;

Změna 80 (přílohy 1 bodu 12d (nového), „Klamavé obchodní praktiky“): praktiku uvedenou ve změně lze v praxi obtížně odlišit od zákonné praktiky;

Změna 89 (přílohy 1 bodu 5, „Agresivní obchodní praktiky“): účinek, jehož má být změnou dosaženo, je nejasný, avšak návrh by zejména mohl podchytit ty, kdo nepatří mezi spotřebitele (a jsou mimo oblast působnosti směrnice).

3. Ostatní návrhy Rady

Ostatní návrhy zahrnuté do společného postojů jsou:

- *úprava několika definic* (v článku 2 se upravují definice „výzvy ke koupi“ a „nepatřičného vlivu“, vkládá se nová definice „rozhodnutí o koupi“ a vypouštějí se definice „průměrného spotřebitele“ a „kodexu na úrovni Společenství“);
- *úpravy kritérií pro klamavá jednání* (článek 6);
- *objasnění statusu a obsahu příloh* (mění se několik bodů příloh, vkládá se nový 15. a 17. bod odůvodnění týkající se statusu příloh, příslušným způsobem se mění čl. 5 odst. 5 týkající se přílohy I).

IV. ZÁVĚR

Rada se domnívá, že její společný postoj, který zahrnuje změny uvedené v oddílu III.2. písm. a) a b), dostatečně zohledňuje stanovisko Evropského parlamentu přijaté při prvním čtení.

Tento postoj představuje vyvážené řešení zajišťující jak ochranu spotřebitele, tak dobré fungování vnitřního trhu, neboť tento nový společný rámec zjednoduší právní prostředí, v němž se pohybují obchodníci a spotřebitelé, přičemž se současně zaručí vysoká úroveň ochrany spotřebitele.

SPOLEČNÝ POSTOJ (ES) č. 7/2005

přijatý Radou dne 15. listopadu 2004

s ohledem na přijetí nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. .../2005, kterým se mění nařízení Rady (EHS) č. 1408/71 o uplatňování systémů sociálního zabezpečení na zaměstnané osoby, osoby samostatně výdělečně činné a jejich rodinné příslušníky pohybující se v rámci Společenství a (EHS) č. 574/72, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení (EHS) č. 1408/71

(2005/C 38 E/02)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

Franz Duchon v. Pensionsversicherungsanstalt der Angestellten⁽⁵⁾ a Office national de l'emploi v. Calogero Spataro⁽⁶⁾.

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na články 42 a 308 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru⁽¹⁾,

po konzultaci s Výborem regionů,

v souladu s postupem stanoveným v článku 251 Smlouvy⁽²⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) V nařízeních (EHS) č. 1408/71⁽³⁾ a (EHS) č. 574/72⁽⁴⁾ je za účelem zohlednění nedávného vývoje v judikatuře Soudního dvora Evropských společenství třeba provést některé změny, aby se usnadnilo používání těchto nařízení a aby se promítly změny v právních předpisech členských států týkajících se sociálního zabezpečení.

(2) Má-li být zohledněn nedávný vývoj judikatury, je třeba učinit závěry z rozsudků, zejména ve věcech Johann

(3) Rozsudky ve věcech Friedrich Jauch v. Pensionsversicherungsanstalt der Arbeiter a Ghislain Leclere, Alina Deaconescu v. Caisse nationale des prestations familiales⁽⁷⁾, týkajících se zařazení zvláštních nepríspevkových peněžitých dávek, vyžadují, aby z důvodu právní jistoty byla upřesněna obě kumulativní kritéria, která mají být brána v úvahu, aby tyto dávky mohly být uvedeny v příloze IIa nařízení (EHS) č. 1408/71. Na tomto základě je třeba přílohu opravit, a to s přihlédnutím ke změnám právních předpisů v členských státech, které se vztahují na tento typ dávek, jež vzhledem ke smíšené povaze podléhají zvláštní koordinaci. Kromě toho je nezbytné stanovit přechodná ustanovení týkající se dávek, jež byla předmětem rozsudku ve věci Jauch, aby se ochránila práva příjemců.

(4) Na základě judikatury týkající se vztahů mezi nařízením (EHS) č. 1408/71 a ustanoveními dvoustranných dohod v oblasti sociálního zabezpečení je nutné přezkoumat přílohu III uvedeného nařízení. Položky v části A přílohy III jsou odůvodněné pouze ve dvou případech: pokud jsou příznivější migrujícím pracovníkům⁽⁸⁾ nebo pokud se týkají zvláštních a mimořádných situací, obvykle souvisejících s historickými okolnostmi. Kromě toho není vhodné přijímat položky v části B s výjimkou případů, kdy mimořádné a objektivní situace odůvodňují odchylku od čl. 3 odst. 1 uvedeného nařízení a od článků 12, 39 a 42 Smlouvy⁽⁹⁾.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 80, 30.3.2004, s. 118.

⁽²⁾ Stanovisko Evropského parlamentu ze dne 11. března 2004 (Úř. věst. C 102 E, 28.4.2004, s. 804), společný postoj Rady ze dne 15. listopadu 2004 a postoj Evropského parlamentu ze dne ... (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku).

⁽³⁾ Úř. věst. L 149, 5.7.1971, s. 2. Nařízení aktualizované nařízením (ES) č. 118/97 (Úř. věst. L 28, 30.1.1997, s. 1), naposledy pozměněné nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 631/2004 (Úř. věst. L 100, 6.4.2004, s. 1) a zrušené s účinkem od vstupu v platnost prováděcího nařízení k nařízení nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004 (Úř. věst. L 166, 30.4.2004, s. 1). Nařízení bude zrušené s účinkem od vstupu v platnost nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004 (Úř. věst. L 166, 30.4.2004, s. 1).

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 74, 27.3.1972, s. 1. Nařízení naposledy pozměněné nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 631/2004 (Úř. věst. L 100, 6.4.2004, s. 1).

⁽⁵⁾ Rozsudek ze dne 18. dubna 2002 ve věci C-290/00, Sb. rozh. 2002, s. I-3567.

⁽⁶⁾ Rozsudek ze dne 13. června 1996 ve věci C-170/95, Sb. rozh. 1996, s. I-2921.

⁽⁷⁾ Rozsudky ze dne 8. března 2001 ve věci C-215/99, Sb. rozh. 2001, s. I-1901 a ze dne 31. května 2001 ve věci C-43/99, Sb. rozh. 2001, s. I-4265.

⁽⁸⁾ Na zásadu nejpriznivějšího zacházení se odvolával ESD ve svých rozsudcích ze dne 7. února 1991, věc C-227/89, Sb. rozh. 1991, s. I-323; ze dne 9. listopadu 1995, věc C-475/93, Sb. rozh. 1995, s. I-3813; ze dne 9. listopadu 2000, věc C-75/99, Sb. rozh. 2000, s. I-9399; a ze dne 5. února 2002, věc C-277/99, Sb. rozh. 2002, s. I-1261.

⁽⁹⁾ Rozsudek ze dne 30. dubna 1996, věc C-214/94, Sb. rozh. 1996, s. I-2253; Rozsudek ze dne 30. dubna 1996, věc C-308/93, Sb. rozh. 1996, s. I-2097; Rozsudek ze dne 15. ledna 2002, věc C-55/00, Sb. rozh. 2002, s. I-413.

- (5) S cílem usnadnit používání nařízení (EHS) č. 1408/71 je třeba doplnit některá ustanovení týkající se na jedné straně úředníků a osob za ně považovaných a na druhé straně členů personálu, kteří cestují pro podniky provozující mezinárodní přepravu cestujících nebo zboží po železnici, silnici, letecky nebo po vnitrozemských vodních cestách, a rovněž upřesnit postupy pro stanovení průměrné částky, která má být brána v úvahu v souvislosti s článkem 23 uvedeného nařízení.
- (6) Oprava přílohy IIa nařízení (EHS) č. 1408/71 povede k odstranění některých stávajících položek a, s ohledem na změny vnitrostátních právních předpisů některých členských států, k doplnění některých nových položek. V tomto případě je na těchto členských státech, aby zvážily potřebu přechodných opatření nebo dvoustranných řešení, která by se zabývala situací osob, jejichž nabytá práva mohou být v důsledku toho dotčena,

- ii) poskytnout výhradně zvláštní ochranu zdravotně postiženým, úzce spjatou se společenským prostředím této osoby v dotčeném členském státě; a
- b) které jsou financovány výlučně z povinného odvodu daní určených ke krytí obecných veřejných výdajů a podmínky jejich poskytování a výpočtu jejich výše nezávisí na žádném příspěvku příjemce. Dávky poskytované k doplnění příspěvkových dávek se však nepokládají za příspěvkové dávky pouze z tohoto důvodu; a
- c) které jsou uvedeny v příloze IIa.“

3. V čl. 7 odst. 2 se písmeno c) nahrazuje tímto:

„c) určitá ustanovení úmluv o sociálním zabezpečení uzavřených členskými státy před dnem použitelnosti tohoto nařízení, pokud jsou pro příjemce výhodnější nebo pokud vznikla na základě zvláštních historických okolností a jejich účinek je časově omezen, a pokud jsou tato ustanovení uvedena v příloze III.“

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Nařízení (EHS) č. 1408/71 se mění takto:

1. Článek 3 se mění takto:

- a) v odstavci 1 se zrušují slova „s bydlištěm na území jednoho z členských států“;
- b) v odstavci 3 se zrušují slova „a úmluvy uzavřené na základě čl. 8 odst. 1“.

2. V článku 4 se odstavec 2a nahrazuje tímto:

„2a. Tento článek se vztahuje na zvláštní nepřispěvkové peněžité dávky poskytované podle právních předpisů, které vykazují, s přihlédnutím k jejich osobní působnosti, cílům nebo podmínkám pro vznik nároku na dávku, vlastnosti jak právních předpisů týkajících se sociálního zabezpečení uvedených v odstavci 1, tak sociální pomoci.

„Zvláštními nepřispěvkovými peněžitými dávkami“ se rozumějí dávky,

- a) jejichž účelem je:
- i) poskytovat doplňkové, náhradní nebo pomocné krytí proti rizikům krytým odvětvími sociálního zabezpečení uvedenými v odstavci 1 a zaručit dotyčným osobám příjem na úrovni životního minima s ohledem na hospodářskou a sociální situaci v dotčeném členském státě, nebo

4. Článek 9a se nahrazuje tímto:

„Článek 9a

Prodloužení referenční doby

Pokud právní předpisy členského státu podmiňují uznání nároku na dávku získáním minimální doby pojištění během určité doby předcházející pojistné události (referenční doba) a pokud tyto právní předpisy stanoví, že se tato referenční doba prodlužuje o dobu, během níž byly dávky poskytovány na základě právních předpisů uvedeného členského státu nebo o dobu věnovanou výchově dětí na území uvedeného členského státu, prodlužuje se tato referenční doba rovněž o doby, po které byly poskytovány invalidní nebo starobní důchody, dávky v nemoci, v nezaměstnanosti nebo dávky při pracovních úrazech nebo nemoci z povolání na základě právních předpisů jiného členského státu, a o doby věnované výchově dětí na území jiného členského státu.“

5. V článku 10a se odstavec 1 nahrazuje tímto:

„1. Článek 10 a hlava III se nevztahují na zvláštní nepřispěvkové peněžité dávky uvedené v čl. 4 odst. 2a. Osoby, na které se vztahuje toto nařízení, obdrží tyto dávky výhradně na území členského státu, v kterém mají bydliště, v souladu s právními předpisy tohoto státu za předpokladu, že jsou tyto dávky uvedeny v příloze IIa. Dávky poskytuje instituce místa bydliště na vlastní náklady.“

6. V článku 23 se doplňuje nový odstavec, který zní:

„2a. Odstavce 1 a 2 se použijí i v případě, kdy právní předpisy uplatňované příslušnou institucí stanoví určitou referenční dobu a tato doba se popřípadě shoduje zcela nebo zčásti s dobami, které dotyčná osoba získala na základě právních předpisů jednoho nebo více jiných členských států.“

7. V článku 35 se zrušuje odstavec 2.

8. V článku 69 se zrušuje odstavec 4.

9. Vkládají se nové články, které znějí:

„Článek 95f

Přechodná ustanovení k příloze II části I oddílům ‚D. NĚMECKO‘ a ‚R. RAKOUSKO‘

1. Příloha II část I oddíly ‚D. NĚMECKO‘ a ‚R. RAKOUSKO‘, ve znění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. /2005 ze dne, kterým se mění nařízení Rady (EHS) č. 1408/71 o uplatňování systémů sociálního zabezpečení na zaměstnané osoby, osoby samostatně výdělečně činné a jejich rodinné příslušníky pohybující se v rámci Společenství a (EHS) č. 574/72, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení (EHS) č. 1408/71 (*), nezakládá žádné nároky za dobu před 1. lednem 2005.

2. Všechny doby pojištění a případně všechny doby zaměstnání, samostatné výdělečné činnosti nebo bydlení získané podle právních předpisů členského státu před 1. lednem 2005 se berou v úvahu při stanovení nároků získaných v souladu s tímto nařízením.

3. S výhradou odstavce 1 vzniká nárok podle tohoto nařízení, i když se týká pojistné události, ke které došlo před 1. lednem 2005.

4. Každá dávka, která nebyla přiznána nebo jejíž výplata byla pozastavena z důvodu státní příslušnosti nebo bydliště dotyčné osoby, je na její žádost přiznána nebo obnovena od 1. ledna 2005 za předpokladu, že nároky, na jejich základě byla dávka dříve přiznána, nevedly k poskytnutí jednorázového peněžitého vyrovnání.

5. Nároky osob, kterým byl důchod nebo anuita přiznán před 1. lednem 2005, mohou být na žádost dotyčných osob přezkoumány s přihlédnutím k tomuto nařízení. Toto ustanovení se vztahuje také na jiné dávky uvedené v článku 78.

6. Je-li žádost uvedená v odstavcích 4 nebo 5 podána do dvou let od 1. ledna 2005, získávají se nároky na základě tohoto nařízení uvedeným dnem a proti dotyčné osobě nelze uplatnit ustanovení právních předpisů žádného z členských států týkající se propadnutí nebo promlčení nároků.

7. Je-li žádost uvedená v odstavcích 4 nebo 5 podána po uplynutí dvou let po 1. lednu 2005, získávají se nároky, které nepropadly nebo ani nebyly promlčeny, dnem podání žádosti, s výjimkou případů, kdy se použijí příznivější ustanovení právních předpisů kteréhokoli členského státu.

Článek 95g

Přechodná ustanovení týkající se zrušení položky týkající se rakouského opatrovného (Pflegegeld) v příloze IIa

V případě žádosti o opatrovné podle rakouského spolkového zákona o opatrovném (Budespflegegeldgesetz), které byly podány před 8. březnem 2001 na základě čl. 10a odst. 3 tohoto nařízení, se uvedené ustanovení použije i nadále za předpokladu, že příjemce opatrovného v Rakousku bydlí i po 8. březnu 2001.

(*) Úř. věst. L ...“.

10. Přílohy II, IIa, III, IV a VI se mění v souladu s přílohou I tohoto nařízení.

Článek 2

Nařízení (EHS) č. 574/72 se mění takto:

1. V článku 4 se zrušuje odstavec 11.

2. Vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 10c

Náležitosti stanovené v případě použití čl. 13 odst. 2 písm. d) nařízení na úředníky a osoby za ně považované

Při použití čl. 13 odst. 2 písm. d) vydá instituce určená příslušným orgánem členského státu, jehož právní předpisy jsou použitelné, osvědčení uvádějící, že se tyto právní předpisy vztahují na úředníka nebo osobu za něj považovanou.“

3. Článek 12a se mění takto:

a) název se nahrazuje tímto:

„Pravidla použitelná pro osoby uvedené v čl. 14 bodech 2 a 3, čl. 14a bodech 2 až 4 a článku 14c nařízení, které jsou obvykle zaměstnány nebo vykonávají samostatnou výdělečnou činnost na území dvou nebo více členských států“;

b) návětí se nahrazuje tímto:

„Pro účely čl. 14 bodů 2 a 3, čl. 14a bodů 2 až 4 a článku 14c nařízení se použijí tato pravidla:“;

c) vkládá se nový bod, který zní:

„1a. Pokud se podle čl. 14 bodu 2 písm. a) nařízení na osobu, jež je členem personálu, který cestuje pro podnik provozující mezinárodní dopravu, vztahují právní předpisy členského státu, na jehož území se

nachází sídlo podniku anebo pobočka nebo stálá provozovna, jež jej zaměstnává, nebo kde tato osoba bydlí nebo je převážně zaměstnána, vydá instituce určená příslušným orgánem dotyčného členského státu této osobě osvědčení o tom, že se na ni vztahují jeho právní předpisy.“

4. Článek 32a se zrušuje.

5. Přílohy se mění v souladu s přílohou II tohoto nařízení.

Článek 3

Toto nařízení vstupuje v platnost prvním dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Ustanovení čl. 1 bodu 9 týkající se článku 95f nařízení Rady (EHS) č. 1408/71, příloha I bod 1 písm. a) a b) a příloha II body 2 a 4 se použijí ode dne 1. ledna 2005.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne ...

*Za Evropský parlament
předseda*

...

*Za Radu
předseda*

...

PŘÍLOHA I

Přílohy nařízení (EHS) č. 1408/71 se mění takto:

1. Příloha II se mění takto:

- a) V části I oddíle „D. NĚMECKO“ se dosavadní znění nahrazuje slovy „Neuplatňuje se“.
- b) V části I oddíle „R. RAKOUSKO“ se dosavadní znění nahrazuje slovy „Neuplatňuje se“.
- c) Část II se mění takto:
 - i) v oddíle „G. ŠPANĚLSKO“ se slovo „Žádné“ nahrazuje tímto:
„Porodné (jednorázové peněžité dávky při narození třetího dítěte a dalších dětí a jednorázové peněžité dávky v případě vícečetného porodu).“;
 - ii) v oddíle „H. FRANCIE“ se dosavadní znění nahrazuje tímto:
„Porodné nebo příspěvek při osvojení dítěte (dávka poskytovaná v raném dětství).“;
 - iii) V oddíle „W. FINSKO“ se dosavadní znění nahrazuje tímto:
„Souhrnná dávka v mateřství, jednorázová peněžitá dávka v mateřství a pomoc ve formě jednorázové částky určená k vyrovnání nákladů na mezinárodní osvojení podle zákona o dávkách v mateřství.“
- d) V části III se v oddíle „D. NĚMECKO“ zrušuje písmeno b).

2. Příloha IIa se nahrazuje tímto zněním, které zahrnuje nezměněné položky obsažené v aktu o přistoupení z roku 2003:

„Příloha IIa

ZVLÁŠTNÍ NEPŘÍSPĚVKOVÉ PENĚŽITÉ DÁVKY

(článek 10a)

A. BELGIE

- a) Příspěvek k náhradě příjmů (zákon ze dne 27. února 1987).
- b) Zaručný příjem pro starší osoby (zákon ze dne 22. března 2001).

B. ČESKÁ REPUBLIKA

Sociální příspěvek (zákon č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře).

C. DÁNSKO

Výdaje na bydlení pro důchodce (zákon o pomoci pro individuální bydlení, v úplném znění zákona č. 204 ze dne 29. března 1995).

D. NĚMECKO

Základní příjem na úrovni životního minima pro starší osoby a pro osoby se sníženou schopností výděлку podle knihy XII kapitoly 4 sociálního zákoníku.

E. ESTONSKO

- a) Příspěvky pro zdravotně postižené dospělé osoby (zákon o sociálních dávkách pro tělesně postižené ze dne 27. ledna 1999).
- b) Státní podpora v nezaměstnanosti (zákon o sociální ochraně nezaměstnaných ze dne 1. října 2000).

F. ŘECKO

Zvláštní dávky pro starší osoby (zákon č. 1296/82).

G. ŠPANĚLSKO

- a) Záruka minimálního příjmu (zákon č. 13/82 ze dne 7. dubna 1982).
- b) Peněžité dávky na pomoc starším osobám a invalidům nezpůsobilým k práci (královský dekret č. 2620/81 ze dne 24. července 1981).

- c) Nepříspěvkové invalidní a starobní důchody uvedené v čl. 38 odst. 1 úplného znění obecného zákona o sociálním zabezpečení, schváleného královským zákonodárným dekretem č. 1/1994 ze dne 20. června 1994.
- d) Příspěvky na podporu mobility a náhradu nákladů na dopravu (zákon č. 13/1982 ze dne 7. dubna 1982).

H. FRANCIE

- a) Doplnkové příspěvky ze zvláštního fondu invalidity a z fondu solidarity se staršími osobami (zákon ze dne 30. června 1956, kodifikovaný v knize VIII zákoníku sociálního zabezpečení).
- b) Příspěvek dospělým zdravotně postiženým (zákon ze dne 30. června 1975, kodifikovaný v knize VIII zákoníku sociálního zabezpečení).
- c) Zvláštní příspěvek (zákon ze dne 10. července 1952, kodifikovaný v knize VIII zákoníku sociálního zabezpečení).

I. IRSKO

- a) Pomoc v nezaměstnanosti (zákon o sociálním zabezpečení (úplné znění) z roku 1993 část III kapitola 2).
- b) Starobní (nepříspěvkový) důchod (zákon o sociálním zabezpečení (úplné znění) z roku 1993 část III kapitola 4).
- c) Vdovský (nepříspěvkový) a vdovecký (nepříspěvkový) důchod (zákon o sociálním zabezpečení (úplné znění) z roku 1993 část III kapitola 6 ve znění části V zákona o sociálním zabezpečení z roku 1997).
- d) Příspěvek v invaliditě (zákon o sociálním zabezpečení 1996 část IV).
- e) Příspěvek na mobilitu (zákon o zdravotnictví z roku 1972 článek 61)
- f) Důchod pro nevidomé (zákon o sociálním zabezpečení (úplné znění) z roku 1993 část III kapitola 5).

J. ITÁLIE

- a) Sociální důchody pro osoby bez prostředků (zákon č. 153 ze dne 30. dubna 1969).
- b) Důchody a dávky pro civilní zdravotně postižené a invalidy (zákon č. 118 ze dne 30. března 1974, č. 18 ze dne 11 února 1980 a č. 508 ze dne 23. listopadu 1988).
- c) Důchody a příspěvky pro hluchoněmé (zákony č. 381 ze dne 26. května 1970 a č. 508 ze dne 23. listopadu 1988).
- d) Důchody a příspěvky pro civilní nevidomé (zákony č. 382 ze dne 27. května 1970 a č. 508 ze dne 23. listopadu 1988).
- e) Příplatky k minimálním důchodům (zákony č. 218 ze dne 4. dubna 1952, č. 638 ze dne 11. listopadu 1983 a č. 407 ze dne 29. prosince 1990).
- f) Příplatky k dávkám v invaliditě (zákon č. 222 ze dne 12. června 1984).
- g) Sociální příspěvek (zákon č. 335 ze dne 8. srpna 1995).
- h) Zvýšení sociálních dávek (čl. 1 odst. 1 a 12 zákona č. 544 ze dne 29. prosince 1988 ve znění pozdějších předpisů).

K. KYPR

- a) Sociální důchod (zákon o sociálních důchodech z roku 1995 (zákon č. 25(I)/95 ve znění pozdějších předpisů)).
- b) Příspěvek pro osoby s těžkým motorickým postižením (rozhodnutí Rady ministrů č. 38.210 ze dne 16. října 1992, č. 41.370 ze dne 1. srpna 1994, č. 46.183 ze dne 11. června 1997 a č. 53.675 ze dne 16. května 2001).
- c) Zvláštní příspěvek pro nevidomé (zákon o zvláštních příspěvcích z roku 1996 (zákon č. 77(I)/96, ve znění pozdějších předpisů)).

L. LOTYŠSKO

- a) Dávka státního sociálního zabezpečení (zákon o sociální pomoci ze dne 26. října 1995).
- b) Příspěvek na úhradu cestovních nákladů pro postižené osoby s omezenou pohyblivostí (zákon o sociální pomoci ze dne 26. října 1995).

M. LITVA

- a) Sociální důchod (zákon o sociálním důchodu z roku 1994).
- b) Zvláštní náhrada cestovních nákladů pro postižené osoby s obtížemi s pohyblivostí (článek 7 zákona o náhradách cestovních nákladů z roku 2000).

N. LUCEMBURSKO

Příjem pro těžce zdravotně postižené (čl. 1 odst. 2 zákona ze dne 12. září 2003), s výjimkou osob uznávaných za zdravotně postižené pracovníky a zaměstnané na normálním trhu práce nebo v chráněném prostředí.

O. MAĎARSKO

- a) Invalidní důchod (vyhláška Rady ministrů č. 83/1987 (XII 27) o invalidním důchodu).
- b) Nepříspěvkový starobní důchod (zákon č. III z roku 1993 o správě sociálních věcí a sociálních dávkách).
- c) Příspěvek na přepravu (vládní vyhláška č. 164/1995 (XII 27) o příspěvcích na přepravu pro osoby s těžkým zdravotním postižením).

P. MALTA

- a) Doplnkový příspěvek (oddíl 73 zákona o sociálním zabezpečení (kap. 318) z roku 1987).
- b) Starobní důchod (zákon o sociálním zabezpečení (kap. 318) z roku 1987).

Q. NIZOZEMSKO

- a) Zákon o pomoci v invaliditě pro mladé zdravotně postižené (Wajong, 24. dubna 1997).
- b) Zákon o doplňkových dávkách ze dne 6. listopadu 1986 (TW).

R. RAKOUSKO

Vyrovňovací přírůstek (spolkový zákon ze dne 9. září 1955 o všeobecném sociálním pojištění – ASVG, spolkový zákon ze dne 11. října 1978 o sociálním pojištění osob činných v obchodě – GSVG, a spolkový zákon ze dne 11. října 1978 o sociálním pojištění zemědělců – BSVG).

S. POLSKO

Sociální důchod (zákon o sociální pomoci ze dne 29. listopadu 1990).

T. PORTUGALSKO

- a) Nepříspěvkové státní starobní a invalidní důchod (zákonný dekret č. 464/80 ze dne 13. října 1980).
- b) Nepříspěvkový vdovský a vdovecký důchod (nařízení č. 52/81 ze dne 11. listopadu 1981).

U. SLOVINSKO

- a) Státní důchod (zákon o penzijním a invalidním pojištění ze dne 23. prosince 1999).
- b) Podpora příjmů důchodců (zákon o penzijním a invalidním pojištění ze dne 23. prosince 1999).
- c) Příspěvek na výživu (zákon o penzijním a invalidním pojištění ze dne 23. prosince 1999).

V. SLOVENSKO

Úprava důchodů, které jsou jediným zdrojem příjmů (zákon č. 100/1988 Zb.).

W. FINSKO

- a) Příspěvek v invaliditě (zákon o příspěvku v invaliditě, 124/88).
- b) Příspěvek na péči o dítě (zákon o příspěvku na péči o dítě, 444/69).
- c) Příspěvek na bydlení pro důchodce (zákon o příspěvku na bydlení pro důchodce, 591/78).
- d) Podpora trhu práce (zákon o dávkách v nezaměstnanosti, 1290/2002).
- e) Zvláštní pomoc přistěhovalcům (zákon o zvláštní pomoci přistěhovalcům, 1192/2002).

X. ŠVÉDSKO

- a) Příspěvek na bydlení pro důchodce (zákon 2001:761).
- b) Finanční podpora pro starší osoby (zákon 2001:853).
- c) Příspěvek v invaliditě a příspěvek na péči o zdravotně postižené děti (zákon 1998:703).

Y. SPOJENÉ KRÁLOVSTVÍ

- a) Státní důchodový kredit (zákon o státním důchodovém kreditu 2002).
- b) Příspěvky pro uchazeče o zaměstnání vyměřené na základě příjmu (zákon z roku 1995 o uchazečích o zaměstnání ze dne 28. června 1995, článek I (2) (d) (ii) a (3), a nařízení z roku 195 o uchazečích o zaměstnání (Severní Irsko) ze dne 18. října 1995 článek 3 (2) (d) (ii) a (5)).
- c) Podpora příjmu (zákon z roku 1986 o sociálním zabezpečení ze dne 25. července 1986, články 20 až 22 a článek 23, nařízení z roku 1986 o sociálním zabezpečení (Severní Irsko) ze dne 5. listopadu 1986, články 21 až 24).
- d) Příspěvek na živobytí pro zdravotně postižené (zákon z roku 1991 o příspěvku na živobytí pro zdravotně postižené a pracovním příspěvku pro zdravotně postižené ze dne 27. června 1991, článek 1, a nařízení z roku 1991 o příspěvku na živobytí pro zdravotně postižené a pracovním příspěvku pro zdravotně postižené (Severní Irsko) ze dne 24. července 1991, článek 3).
- e) Příspěvek na pečovatelskou službu (zákon z roku 1975 o sociálním zabezpečení ze dne 20. března 1975, článek 35, a zákon z roku 1975 o sociálním zabezpečení (Severní Irsko) ze dne 20. března 1975, článek 35).
- f) Příspěvek při péči o zdravotně postiženého (zákon z roku 1975 o sociálním zabezpečení ze dne 20. března 1975, článek 37, a zákon z roku 1975 o sociálním zabezpečení (Severní Irsko) ze dne 20. března 1975, článek 37).“

3. Příloha III se mění takto:

- a) Na začátek přílohy se vkládá nový odstavec, který zní:

„3. S ohledem na článek 6 tohoto nařízení je třeba poznamenat, že ustanovení dvoustranných úmluv, která nespadají do působnosti tohoto nařízení a která zůstávají v platnosti mezi členskými státy, se v této příloze neuvádějí; to se kromě jiného týká ustanovení o zápočtu dob pojištění získaných ve třetí zemi.“

- b) V části A se zrušují tyto body:

Body 2, 3 písm. b), 5, 6, 7, 8, 9, 13, 16, 17, 19, 22, 23, 24, 48, 50, 51, 52, 53, 54, 58, 61, 62, 64, 69, 71 písm. a) a c), 73 písm. a) a b), 74, 75, 83 písm. a), b), c), d), e), f), g), 85, 88, 89 písm. a), 111, 112, 113, 114, 118, 121, 122, 124, 127, 128, 129, 130, 131, 132, 136, 139, 140, 145, 146, 147, 148, 149, 153, 156, 157, 159, 162, 163, 164, 165, 169, 172, 173, 175, 178, 179, 184, 187, 188, 190, 193, 194, 195, 237, 238, 240, 243, 244, 245, 265, 270, 271, 272, 274, 277, 278, 279, 288, 289, 299, 300.

- c) V části A bodě 3 (BELGIE – NĚMECKO) se znění písmene a) nahrazuje tímto:

„Články 3 a 4 závěrečného protokolu ze dne 7. prosince 1957 k obecné úmluvě ze stejného dne, ve znění dodatkového protokolu ze dne 10. listopadu 1960 (zápočet dob pojištění získaných v některých pohraničních regionech před druhou světovou válkou, během ní a po ní).“

- d) V části A se znění bodu 67 (DÁNSKO – FINSKO) nahrazuje tímto:

„Článek 10 Severské úmluvy o sociálním zabezpečení ze dne 15. června 1992, který se týká krytí zvláštních cestovních nákladů v případě onemocnění během pobytu v jiné severské zemi, jež vyžaduje nákladnější zpáteční cestu do země bydliště.“

e) V části A se znění bodu 68 (DÁNSKO – ŠVÉDSKO) nahrazuje tímto:

„Článek 10 Severské úmluvy o sociálním zabezpečení ze dne 15. června 1992, který se týká krytí zvláštních cestovních nákladů v případě onemocnění během pobytu v jiné severské zemi, jež vyžaduje nákladnější zpáteční cestu do země bydliště.“

f) V části A bodě 71 (NĚMECKO – ŘECKO) se znění písmene b) nahrazuje tímto:

„Ustanovení čl. 8 odst. 1, odst. 2 písm. b) a odst. 3, článků 9 až 11 a kapitol I a IV, pokud se týkají těchto článků, úmluvy o pojištění pro případ nezaměstnanosti ze dne 31. května 1961, spolu se záznamem do zápisu ze dne 14. června 1980 (zápočet dob pojištění pro dávky v nezaměstnanosti v případě přesunu bydliště z jednoho státu do druhého).“

g) V části A se znění bodu 72 (NĚMECKO – ŠPANĚLSKO) nahrazuje tímto:

„Ustanovení čl. 45 odst. 2 úmluvy o sociálním zabezpečení ze dne 4. prosince 1973 (zastoupení diplomatickými a konzulárními orgány).“

h) V části A bodě 73 (NĚMECKO – FRANCIE) se písmena c), d), e) a f) nahrazuje tímto:

„a) Dodatková dohoda č. 4 ze dne 10. července 1950 k obecné úmluvě ze stejného dne, ve znění dodatku č. 2 ze dne 18. června 1955 (zápočet dob pojištění získaných v období od 1. července 1940 do 30. června 1950).

b) Hlava I uvedeného dodatku č. 2 (zápočet dob pojištění získaných do 8. května 1945).

c) Body 6, 7 a 8 obecného protokolu ze dne 10. července 1950 k obecné úmluvě ze stejného dne (správní ujednání).

d) Hlavy II, III a IV dohody ze dne 20. prosince 1963 (sociální zabezpečení v Sársku).“

i) V části A se znění bodu 79 (NĚMECKO – LUCEMBURSKO) nahrazuje tímto:

„Články 4, 5, 6 a 7 smlouvy ze dne 11. července 1959 (zápočet dob pojištění získaných v období od září 1940 do června 1946).“

j) V části A bodu 83 (NĚMECKO – RAKOUSKO) se zrušuje písmeno i) a znění písmene h) se nahrazuje tímto:

„Ustanovení čl. 1 odst. 5 a článek 8 úmluvy o pojištění pro případ nezaměstnanosti ze dne 19. července 1978 a bod 10 závěrečného protokolu k této úmluvě (poskytování příspěvků v nezaměstnanosti přeshraničním pracovníkům předchozím státem zaměstnání) se nadále použijí pro osoby, které vykonávaly přeshraniční práci do 1. ledna 2005 včetně a které se stanou nezaměstnanými do 1. ledna 2011.“

k) V části A bodu 90 (NĚMECKO – SPOJENÉ KRÁLOVSTVÍ) se písmena a), b) a c) nahrazují tímto:

„a) Ustanovení čl. 7 odst. 5 a 6 úmluvy o sociálním zabezpečení ze dne 20. dubna 1960 (právní předpisy platné pro civilní zaměstnance ozbrojených sil).

b) Ustanovení čl. 5 odst. 5 a 6 úmluvy o pojištění pro případ nezaměstnanosti ze dne 20. dubna 1960 (právní předpisy platné pro civilní zaměstnance ozbrojených sil).“

l) V části A se znění bodu 142 (ŠPANĚLSKO – PORTUGALSKO) nahrazuje tímto:

„Článek 22 obecné úmluvy ze dne 11. června 1969 (vývoz dávek v nezaměstnanosti).“

m) V části A se znění bodu 180 (IRSKO – SPOJENÉ KRÁLOVSTVÍ) nahrazuje tímto:

„Článek 8 dohody ze dne 14. září 1971 o sociálním zabezpečení (týkající se převodu a zápočtu některých nároků na dávky v invaliditě).“

n) V části A se znění bodu 267 (NIZOZEMSKO – PORTUGALSKO) nahrazuje tímto:

„Článek 31 úmluvy ze dne 19. července 1979 (vývoz dávek v nezaměstnanosti).“

o) V části A se znění bodu 298 (FINSKO – ŠVÉDSKO) nahrazuje tímto:

„Článek 10 Severské úmluvy o sociálním zabezpečení ze dne 15. června 1992, který se týká krytí zvláštních cestovních nákladů v případě onemocnění během pobytu v jiné severské zemi, jež vyžaduje nákladnější zpáteční cestu do země bydliště.“

p) V části B se zrušují tyto body:

2, 3, 5, 6, 7, 8, 9, 13, 16, 17, 19, 22, 23, 24, 48, 50, 51, 52, 53, 54, 58, 61, 62, 64, 67, 68, 69, 71, 72, 73, 74, 75, 79, 82, 83, 85, 88, 89, 90, 111, 112, 113, 114, 118, 121, 122, 124, 127, 128, 129, 130, 131, 132, 136, 139, 140, 142, 145, 146, 147, 148, 149, 153, 156, 157, 159, 162, 163, 164, 165, 169, 172, 173, 175, 178, 179, 180, 184, 187, 188, 190, 193, 194, 195, 237, 238, 240, 243, 244, 245, 265, 267, 270, 271, 272, 274, 277, 278, 279, 288, 289, 290, 298, 299, 300.

4. V příloze IV se část B mění takto:

a) V oddíle „D. NĚMECKO“ se dosavadní znění nahrazuje tímto:

„Starobní pojištění zemědělců (*Alterssicherung der Landwirte*)“

b) V oddíle „J. ITÁLIE“ se dosavadní znění nahrazuje tímto:

„Systému důchodového pojištění pro (*Assicurazione pensioni per*):

- lékaře (medici)
- lékárníky (farmacisti)
- veterinární lékaře (veterinari)
- zdravotní sestry a ošetřovatele, pomocné síly ve zdravotnictví, dětské sestry (*infermieri, assistenti sanitari, vigi-latrici infanzia*)
- psychology (psicologi)
- inženýry a architekty (*ingegneri ed architetti*)
- zeměměřiče (*geometri*)
- advokáty (*avvocati*)
- ekonomy (*dottori commercialisti*)
- účetní a obchodní znalce (*ragionieri e periti commerciali*)
- poradce v pracovních otázkách (*consulenti del lavoro*)
- notáře (*notai*)
- celní speditéry (*spedizionieri doganali*)
- biology (*biologi*)
- agronomy a zemědělské odborníky (*agrotecnici e periti agrari*)
- obchodní zástupce (*agenti e rappresentanti di commercio*)
- novináře (*giornalisti*)
- průmyslové odborníky (*periti industriali*)
- pojistné techniky, chemiky, doktory agronomie, doktory lesnictví, geology (*attuari, chimici, dottori agronomi, dottori forestali, geologi*)“.

c) V oddíle „R. RAKOUSKO“ se vkládá nový text, který zní:

„Důchodové systémy důchodových institucí komor svobodných povolání (*Kammern der Freien Berufe*).“

5. Příloha VI se mění takto:

a) V oddíle „C. DÁNSKO“ bodě 6 se zrušuje písmeno b).

b) V oddíle „C. DÁNSKO“ se doplňuje nový odstavec, který zní:

„11. Dočasná dávka pro nezaměstnané osoby, které byly přijaty do systému „pružného zaměstnání“ (*ledighedsydelse*) (zákon č. 455 ze dne 10. června 1997) je upravena v hlavě III kapitole 6 (dávky v nezaměstnanosti). Pokud jde o nezaměstnané osoby odcházející do jiného členského státu, použijí se články 69 a 71 tohoto nařízení, má-li tento členský stát podobné systémy zaměstnanosti pro stejnou kategorii osob.“

- c) V oddíle „D. NĚMECKO“ se zrušují body 3, 11 a 17 a doplňují se nové body, které zní:
- „24. V důchodových systémech svobodných povolání bere příslušná instituce při výpočtu teoretické výše dávky uvedené v čl. 46 odst. 2 písm. a) nařízení pro každý rok pojištění získaný podle právních předpisů kteréhokoli jiného členského státu za základ průměrný roční nárok na důchod získaný během doby účasti v příslušné instituci prostřednictvím placení příspěvků.
25. Článek 79a nařízení se použije obdobně pro výpočet sirotčích důchodů a zvýšení nebo příplatků pro děti z důchodových systémů pro svobodná povolání.“
- d) V oddíle „H. FRANCIE“ se znění bodu 7 nahrazuje tímto:
- „Bez ohledu na články 73 a 74 tohoto nařízení se příspěvky na bydlení a přídavek na péči o dítě podle výběru rodičů (dávky poskytované v raném dětství) poskytují pouze dotyčným osobám a jejich rodinným příslušníkům bydlícím na francouzském území.“
- e) V oddíle „I. IRSKO“ se zrušuje bod 11.
- f) V oddíle „R. RAKOUSKO“ se doplňují nové body, které znějí:
- „8. Pro výpočet teoretické výše dávky v souladu s čl. 46 odst. 2 písm. a) tohoto nařízení, týkající se dávek nebo částí dávek důchodového systému komor svobodných povolání (Kammern der Freien Berufe), financovaného výlučně fondovým způsobem nebo založeného na systému důchodových účtů, bere příslušná instituce pro každý měsíc pojištění získaný podle právních předpisů kteréhokoli členského státu v úvahu kapitál v poměru ke kapitálu skutečně shromážděnému v daném důchodovém systému, nebo o němž se předpokládá, že byl shromážděn v systému důchodových účtů, a počet měsíců doby pojištění v daném důchodovém systému.
9. Článek 79a nařízení se použije obdobně pro výpočet sirotčích důchodů a zvýšení nebo příplatků k důchodům pro děti z důchodového systému komor svobodných povolání (Kammern der Freien Berufe).“
- g) V oddíle „Y. SPOJENÉ KRÁLOVSTVÍ“ se dosavadní znění mění takto:
- i) v bodě 2 písm. b) se podbody i) a ii) nahrazují tímto:
- „i) manželem či manželkou nebo bývalým manželem či manželkou, pokud nárok uplatňuje
- vdaná žena nebo
 - osoba, jejíž manželství skončilo jinak než smrtí manžela či manželky, nebo
- ii) bývalým manželem či manželkou, pokud nárok uplatňuje
- vdovec, který bezprostředně před důchodovým věkem nemá nárok na příspěvek pro ovdovělého rodiče, nebo
 - vdova, která bezprostředně před důchodovým věkem nemá nárok na dávky pro ovdovělou matku, příspěvek pro ovdovělého rodiče ani na vdovský důchod, nebo která má pouze nárok na vdovský důchod podmíněný dosažením věkové hranice vypočtený v souladu s čl. 46 odst. 2 nařízení, a pro tento účel se „vdovským důchodem podmíněným dosažením věkové hranice“, rozumí vdovský důchod, který má být vyplácen ve snížené výši v souladu s článkem 39(4) zákona z roku 1992 o příspěvcích a dávkách sociálního zabezpečení.“;
- ii) bod 22 se zrušuje.
-

PŘÍLOHA II

Přílohy nařízení (EHS) č. 574/72 se mění takto:

1. V příloze 2 v oddíle „X. ŠVÉDSKO“ se bod 2 nahrazuje tímto:
„2. Pro dávky v nezaměstnanosti: Inspektionen för arbetslöshetsförsäkringen (Inspektorát pojištění v nezaměstnanosti)“.
 2. V příloze 4 oddíle „D. NĚMECKO“ se doplňuje nový bod, který zní:
„9. Důchodové systémy svobodných povolání:
Arbeitsgemeinschaft Berufsständischer Versorgungseinrichtungen, Köln“.
 3. V příloze 10 v oddíle „C. DÁNSKO“ bodě 1 se první položka nahrazuje tímto:
„1. Pro účely článku 10c, čl. 11 odst. 1, čl. 11a odst. 1, článku 12a, čl. 13 odst. 2 a 3 a čl. 14 odst. 1, 2 a 3 prováděcího nařízení: Den Sociale Sikringsstyrelse (Ředitelství sociálního zabezpečení), København“.
 4. V příloze 10 v oddíle „R. RAKOUSKO“ se bod 1 nahrazuje tímto:
„1. Pro účely čl. 14 odst. 1 písm. b), čl. 14a odst. 1 písm. b) a článku 17 nařízení:
Bundesminister für soziale Sicherheit, Generationen und Konsumentenschutz (spolkový ministr sociálního zabezpečení, pro generační otázky a ochranu spotřebitele), po dohodě s příslušným orgánem veřejné správy, pokud jde o zvláštní systémy pro státní zaměstnance, a po dohodě s příslušnou důchodovou institucí, pokud jde o důchodové zabezpečení komor svobodných povolání (Kammern der Freien Berufe)“.
 5. Příloha 11 se zrušuje.
-

ODŮVODNĚNÍ RADY

I. ÚVOD

Dne 27. srpna 2003 předložila Komise Radě návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady, kterým se mění nařízení (EHS) č. 1408/71 o uplatňování systémů sociálního zabezpečení na zaměstnané osoby a jejich rodiny pohybující se v rámci Společenství a nařízení (EHS) č. 574/72, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení (EHS) č. 1408/71 (různé změny).

Hospodářský a sociální výbor zaujal své stanovisko dne 10. prosince 2003.

Evropský parlament zaujal v souladu s článkem 251 Smlouvy své stanovisko v rámci prvního čtení dne 11. března 2004.

Komise poté, dne 30. dubna 2004, předložila svůj pozměněný návrh, přičemž bez výhrad přijala čtyři změny přijaté Evropským parlamentem.

Rada přijala tři z těchto změn v plném rozsahu a jednu změnu v podstatě.

V souladu s čl. 251 odst. 2 Smlouvy o ES Rada přijala společný postoj dne 15. listopadu 2004.

II. CÍL

Účelem nařízení je zaktualizovat nařízení (EHS) č. 1408/71 ⁽¹⁾ a č. 574/72 ⁽²⁾, aby se zohlednily změny vnitrostátních právních předpisů, a vyjasnit právní stav, pokud jde o některé články těchto nařízení. Přihlíží k nedávnému vývoji judikatury Soudního dvora Evropských společenství, zejména k rozhodnutím týkajícím se zvláštních nepříspěvkových peněžitých dávek, které jsou nepřevoditelné do jiného státu, splňují-li určitá kritéria a jsou-li uvedeny v příloze IIa nařízení (EHS) č. 1408/71. Nařízení rovněž přihlíží k rozhodnutím týkajícím se vztahu mezi nařízením a ustanoveními dvoustranných dohod v oblasti sociálního zabezpečení, která se budou nadále používat, budou-li splňovat podmínky pro zahrnutí do přílohy III nařízení.

III. ANALÝZA SPOLEČNÉHO POSTOJE

1. Pozměňovací návrhy Evropského parlamentu

Evropský parlament přijal čtyři změny návrhu Komise.

Všechny tyto změny byly včleněny v jejich původním znění do pozměněného návrhu Komise.

2. Postoj Rady ke změnám přijatým Evropským parlamentem

Rada mohla přijmout následující tři změny v plném rozsahu:

- změna 1, jejímž účelem je zahrnout do seznamu zvláštních nepříspěvkových peněžitých dávek, obsaženého v příloze IIa nařízení (EHS) č. 1408/71, dávku upravenou španělskými právními předpisy: „příspěvek na zlepšení pohyblivosti pokrytím nákladů na dopravu“. Rada mohla tuto změnu přijmout, protože tato dávka plně respektuje revidovaná kritéria stanovená ve společném postoji (tj. jejím účelem musí být „pouze zajistit zvláštní ochranu osobám se zdravotním postižením, úzce spjatou se společenským prostředím uvedené osoby v dotyčném členském státě“),

⁽¹⁾ Nařízení Rady (EHS) č. 1408/71 o uplatňování systémů sociálního zabezpečení na zaměstnané osoby a jejich rodiny pohybující se v rámci Společenství.

⁽²⁾ Nařízení Rady (EHS) č. 574/72, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení (EHS) č. 1408/71.

- změna 2, jejímž účelem je zahrnout do seznamu zvláštních nepríspevkových peněžitých dávek, obsaženého v příloze IIa nařízení (EHS) č. 1408/71, dávku upravenou irskými právními předpisy: „příspěvek na zlepšení pohyblivosti“. Rada mohla opět tuto změnu přijmout, protože rovněž plně odpovídá revidovaným kritériím stanoveným ve společném postoji,
- změna 3, jejímž účelem je zařadit do seznamu zvláštních nepríspevkových peněžitých dávek, obsaženého v příloze IIa nařízení (EHS) č. 1408/71, dávku upravenou právními předpisy Spojeného království: „podpora příjmu“. Rada opět přijala tuto změnu, protože plně odpovídá revidovaným kritériím ve společném postoji.

Rada dále s výhradou přeformulování přijala zásadu tvořící základ ústní změny přijaté Parlamentem, jejímž účelem je vyzvat členské státy k přijetí opatření na zmírnění nepříznivých účinků některých změn v seznamu dávek uvedeném v příloze IIa (zejména pokud se dávka stane nepřevoditelnou do jiného státu z toho důvodu, že je uvedena v příloze) ve vztahu k osobám, které tyto dávky dříve pobíraly, a to v podobě přechodných opatření nebo dvoustranných řešení (viz bod odůvodnění 6).

IV. ČL. 1 ODST. 5 NÁVRHU KOMISE

Čl. 1 odst. 5 návrhu Komise má za cíl změnit čl. 33 odst. 1 nařízení (EHS) č. 1408/71 a upřesňuje, že srážka příspěvků na nemocenské a mateřské pojištění může být prováděna ze všech důchodů vyplácených důchodcům, pokud tak stanoví vnitrostátní právní předpisy.

Rada rozhodla, že tuto část návrhu Komise do svého společného postoje nevčlení, dokud nevstoupí v platnost nařízení (ES) č. 883/2004 o koordinaci systémů sociálního zabezpečení.

Rada přijímá zásadu, podle níž je nutná rovnováha mezi sraženými příspěvky a náklady na vyplacené dávky, jak to předpokládá čl. 33 odst. 1 nařízení (EHS) č. 1408/71. Z této zásady vyplývá možnost srážet příspěvky na základě všech důchodů vyplácených jednomu důchodci. Avšak s ohledem na probíhající reformu a zjednodušení nařízení (EHS) č. 1408/71 a vzhledem k dohodě, podle níž by byly podmínky použití článku 5 (přízpůsobení skutečností) ve vztahu k článku 30 (příspěvky důchodců) zjednodušeného nařízení (ES) č. 883/2004 stanoveny v prováděcím nařízení, se Rada domnívá, že by v současné době bylo přijetí tohoto opatření předčasné. Rada je však také názoru, že je nutné upřesnit, že na základě vnitrostátních právních předpisů není možné odvádět více příspěvků než v případě, kdy by dotyčná osoba pobírala veškeré důchody na základě právních předpisů dotyčného členského státu.

V. ZVLÁŠTNÍ OTÁZKY TÝKAJÍCÍ SE PŘÍLOHY IIA NAŘÍZENÍ RADY (EHS) Č. 1408/71

Účelem návrhu Komise bylo mimo jiné změnit čl. 4 odst. 2a a přílohu IIa nařízení Rady (EHS) č. 1408/71, které se týkají zvláštních nepríspevkových dávek, a to vzhledem k nedávné judikatuře Soudního dvora Evropských společenství týkající se členění „zvláštních nepríspevkových dávek“, konkrétně k rozsudkům vyneseným dne 5. března 1998 v případě C-160/96, *Molenaar proti Allgemeine Ortskrankenkasse Baden-Württemberg* (Sb. rozh. 1998, s. I-843), 8. března 2001 v případě C-215/99, *Friedrich Jauch proti Pensionsversicherungsanstalt der Arbeiter* (Sb. rozh. 2001, s. I-1901), a dne 31. května 2001 v případě C-43/99, *Ghislain Leclere, Alina Deaconescu a Caisse nationale des prestations familiales* (Sb. rozh. 2001, s. I-4265).

Zvláštní nepríspevkové dávky lze vymezit jako dávky, které jsou na poloviční cestě mezi „klasickými“ dávkami sociálního zabezpečení a sociální pomocí. Příloha IIa obsahuje seznam těchto dávek, které jsou poskytovány osobám výlučně na území členského státu, v němž mají trvalé bydliště, za podmínek článku 10a nařízení (EHS) č. 1408/71 (a jsou proto „nepřevoditelné do jiného státu“, když se tyto osoby usadí v jiném členském státě).

Pro usnadnění volného pohybu osob v rámci Unie Komise navrhla, aby tento seznam byl zjednodušen a aby určité dávky, které jsou v současné době uvedeny v příloze IIa nařízení Rady (EHS) č. 1408/71, byly v souladu s judikaturou Soudního dvora ze seznamu vyškrtnuty.

Rada jednomyslně schválila revidovaná kritéria pro členění položek v této příloze, jak jsou stanovena v pozměněném znění čl. 4 odst. 2a nařízení a upřesněna ve společném postoji. Tato kritéria se shodují s kritérii obsaženými ve znění článku 70 nařízení (ES) č. 883/2004 o koordinaci systémů sociálního zabezpečení pro účely odpovídající přílohy tohoto nařízení (příloha X). Pro snazší objektivní uplatnění těchto kritérií bylo navrženo, aby cílem použití čl. 4 odst. 2a bylo zajistit:

- aby dávky stejného typu, které mají totožné nebo rovnocenné znaky, byly členěny stejným způsobem a aby tak bylo zajištěno shodné a jednotné uplatňování,
- není-li dávka považována za „zvláštní“ nepríspevkovou dávku, aby byla uvedena příslušná pravidla koordinace podle čl. 4 odst. 1, pokud taková pravidla existují.

Rada se dále snažila dosáhnout dohody o kritériích pro zahrnutí položek do přílohy IIa a popsat určité významné rysy systémů invalidního pojištění, které by napomohly při jejich členění jako systémů „zajišťujících pouze zvláštní ochranu osobám se zdravotním postižením“. Výše uvedený přístup umožnil dosažení jednomyslné dohody ohledně členění převážné většiny položek přílohy IIa, čímž bylo dosaženo značné zjednodušení přílohy.

Jednomyslné dohody se však nepodařilo dosáhnout, pokud jde o návrh Komise vyškrtnout z přílohy IIa některé konkrétní položky. Dotyčné členské státy nesouhlasily s použitím navržených kritérií pro vymezení dávek vhodných k zahrnutí do přílohy IIa. Tyto členské státy chtěly ponechat své položky v příloze IIa, protože se domnívaly, že tyto dávky splňují požadavky čl. 4 odst. 2a a že současná judikatura Soudního dvora Evropských společenství neospravedlňuje jejich vyškrtnutí z přílohy.

Aby Rada umožnila přijetí nařízení s ohledem na významný pokrok, který byl dosažen celkově, souhlasila, že zachová tyto položky v příloze IIa v očekávání budoucí judikatury Soudního dvora Evropských společenství, která by mohla upřesnit příslušná kritéria a následně vyvolat nutnost tuto přílohu změnit.

Komise učinila v této souvislosti prohlášení do zápisu z jednání Rady, v němž zdůrazňuje, že by mohla nastat potřeba revidovat seznam položek na základě nové judikatury Soudního dvora Evropských společenství, zejména pokud jde o dotyčné dávky. Komise uvedla, že si vyhrazuje právo obrátit se na Soudní dvůr a případně předložit, na základě závěrů Soudního dvora, návrh na revizi seznamu položek v příloze IIa.

Rada rovněž souhlasila, aby otázka koordinace dávek pro zdravotně postižené osoby, zejména těch, které jsou vyškrtnuty z přílohy IIa nařízení (EHS) č. 1408/71, buď na základě použití judikatury Soudního dvora Evropských společenství nebo na základě tohoto nařízení, byla dále zvážena s přihlédnutím k cílům článku 42 Smlouvy tak, aby k předložení konkrétních návrhů došlo do konce roku 2005.

VI. ZÁVĚR

Rada se domnívá, že její společný postoj splňuje základní cíle původního návrhu Komise a že včleněním změn uvedených v oddílu III tohoto odůvodnění bere do značné míry v úvahu stanovisko Evropského parlamentu zaujaté v rámci prvního čtení.

SPOLEČNÝ POSTOJ (ES) č. 8/2005**přijatý Radou dne 29. listopadu 2004****s ohledem na přijetí nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. .../2005, kterým se mění nařízení Rady (EHS) č. 2913/92, kterým se vydává celní kodex Společenství**

(2005/C 38 E/03)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství,
a zejména na články 26, 95, 133 a 135 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽¹⁾,

v souladu s postupem stanoveným v článku 251 Smlouvy ⁽²⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Nařízení Rady (EHS) č. 2913/92 ⁽³⁾ stanoví pravidla pro celní zacházení se zbožím, které se dováží nebo má být vyvezeno.
- (2) V rámci celních kontrol je třeba zavést rovnocennou úroveň ochrany pro zboží vstupující na celní území Společenství nebo opouštějící celní území Společenství. Pro dosažení tohoto cíle je nezbytné zavést rovnocennou úroveň celních kontrol ve Společenství a zajistit harmonizované uplatňování celních kontrol členskými státy, jež nesou hlavní odpovědnost za jejich uplatňování. Tyto kontroly by měly vycházet ze společně dohodnutých norem a kritérií rizik pro výběr zboží a hospodářských subjektů s cílem minimalizovat rizika pro Společenství a jeho občany a pro obchodní partnery Společenství. Na podporu společného přístupu by proto členské státy a Komise měly zavést rámec pro řízení rizik na úrovni celého Společenství, aby bylo možné účinně stanovovat priority a účelně přidělovat zdroje s cílem zachovat náležitou rovnováhu mezi celními kontrolami a usnadněním dovoleného obchodu. Tento rámec by měl rovněž stanovit společná kritéria a harmonizované požadavky kladené na oprávněné hospodářské subjekty a zajistit harmonizované uplatňování těchto kritérií a požadavků.

Zavedení rámce pro řízení rizik, který bude společný pro všechny členské státy, by členským státům nemělo bránit v provádění namátkových kontrol zboží.

- (3) Členské státy by měly postavení oprávněného hospodářského subjektu přiznat každému hospodářskému subjektu, který plní společná kritéria, pokud jde o kontrolní systémy subjektů, jejich platební schopnost a dodržování celních požadavků. Postavení oprávněného hospodářského subjektu přiznané jedním členským státem by mělo být uznáno ostatními členskými státy, avšak nepropůjčuje bez dalšího právo využívat v ostatních členských státech výhod plynoucích ze zjednodušených postupů stanovených v celních předpisech. Ostatní členské státy by však měly oprávněným hospodářským subjektům umožnit využívání zjednodušených postupů za předpokladu, že splňují zvláštní požadavky pro použití konkrétních zjednodušených postupů. Při posuzování žádosti o využití zjednodušených postupů nemusí ostatní členské státy znovu provádět hodnocení kontrolních systémů subjektu, jeho platební schopnosti nebo dodržování celních požadavků, které již provedl členský stát, jenž tomuto subjektu přiznal postavení oprávněného hospodářského subjektu, ale měly by zajistit splnění veškerých dalších zvláštních požadavků pro použití konkrétních zjednodušených postupů. Využívání zjednodušených postupů v jiných členských státech může být rovněž koordinováno dohodou dotčených celních orgánů.
- (4) Zjednodušené postupy podle celních předpisů by se i nadále neměly dotýkat celních kontrol, jak jsou vymezeny v celním kodexu Společenství, zejména pokud jde o bezpečnost a zabezpečení. Pro tyto kontroly jsou příslušné celní orgány, a přestože by tyto orgány měly při analýze rizik a poskytování jakýchkoli úlev hospodářskému subjektu ve vztahu ke kontrolám bezpečnosti a zabezpečení uznávat postavení oprávněného hospodářského subjektu jako jeden z faktorů, měly by si podržet právo na kontrolu.
- (5) Informace o rizicích spojených s dovozem a vývozem zboží by si měly příslušné orgány členských států a Komise předávat. K tomuto účelu by měl být zřízen společný bezpečný systém, který by příslušným orgánům umožňoval včasné a účinné přístupy k těmto informacím, jejich předávání a výměnu. Stanoví-li tak mezinárodní dohoda, mohou být tyto informace rovněž sdíleny se třetími zeměmi.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 110, 30.4.2004, s. 72.

⁽²⁾ Stanovisko Evropského parlamentu ze dne 20. dubna 2004 (Úř. věst. C 104 E, 30.4.2004), společný postoj Rady ze dne 29. listopadu 2004 a postoj Evropského parlamentu ze dne (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku).

⁽³⁾ Úř. věst. L 302, 19.10.1992, s. 1. Nařízení naposledy pozměněné aktem o přistoupení z roku 2003.

(6) Měly by být upřesněny podmínky, za kterých mohou být informace, které hospodářské subjekty poskytly celním orgánům, zpřístupněny jiným orgánům téhož členského státu nebo ostatních členských států, Komisi nebo orgánům ve třetích zemích. Za tímto účelem by mělo být jasné uvedeno, že směrnice Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES ze dne 24. října 1995 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů ⁽¹⁾ a nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 ze dne 18. prosince 2000 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány a institucemi Společenství a o volném pohybu těchto údajů ⁽²⁾ se vztahují na zpracování osobních údajů příslušnými orgány i všemi jinými orgány, které údaje v souladu s celním kodexem Společenství obdrží.

(7) Aby bylo možné provádět odpovídající kontroly z hlediska rizik, je nezbytné stanovit požadavek na poskytnutí předběžných informací o veškerém zboží vstupujícím na celní území Společenství nebo je opouštějícím před dopravením nebo odesláním, s výjimkou zboží procházejícího přes toto území letecky nebo lodí bez zastávky. Tyto informace by měly být k dispozici dříve, než zboží vstoupí na celní území Společenství nebo je opustí. Je možné stanovit různé časové rámce a pravidla podle typu zboží, přepravy nebo hospodářských subjektů nebo v případech, kdy mezinárodní dohody stanoví zvláštní bezpečnostní opatření. Tento požadavek by měl být rovněž zaveden ve vztahu ke zboží, které vstupuje do svobodného pásma nebo je opouští, aby se zabránilo jakýmkoli mezerám v oblasti bezpečnosti.

(8) Nařízení (EHS) č. 2913/92 by proto mělo být změněno,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Nařízení (EHS) č. 2913/92 se mění takto:

1. Článek 4 se mění takto:

— vkládají se nové body, které znějí:

„4a. ‚vstupním celním úřadem‘ rozumí celní úřad určený celními orgány v souladu s celními předpisy, kam musí být zboží vstupující na celní území Společenství neprodleně dopraveno a kde je podrobeno náležitým vstupním kontrolám z hlediska rizik;

4b. ‚dovozním celním úřadem‘ rozumí celní úřad určený celními orgány v souladu s celními předpisy, kde mají být provedeny formality pro přidělení celně schváleného určení pro zboží vstupující na celní území Společenství, včetně náležitých kontrol z hlediska rizik;

4c. ‚vývozním celním úřadem‘ rozumí celní úřad určený celními orgány v souladu s celními předpisy, kde mají být provedeny formality pro přidělení celně schváleného určení pro zboží opouštějící celní území Společenství, včetně náležitých kontrol z hlediska rizik;

4d. ‚výstupním celním úřadem‘ rozumí celní úřad určený celními orgány v souladu s celními předpisy, kde musí být zboží před opuštěním celního území Společenství předloženo a kde je podrobeno celním kontrolám z hlediska uplatnění výstupních formalit a náležitým kontrolám z hlediska rizik;“;

— bod 14 se nahrazuje tímto:

„14. ‚celními kontrolami‘ rozumí provádění zvláštních úkonů celními orgány s cílem zajistit řádné používání celních předpisů a dalších právních předpisů upravujících vstup, výstup, tranzit, přepravu a zvláštní použití zboží přemísťovaného mezi celním územím Společenství a třetími zeměmi a přítomnost zboží, které nemá status zboží Společenství; tyto úkony mohou zahrnovat prohlídku zboží, ověřování údajů v celním prohlášení a existence a pravosti elektronických nebo písemných dokladů, kontrolu účetních dokladů a jiných záznamů, kontrolu dopravních prostředků, kontrolu zavazadel a jiného zboží převáženého osobami nebo na osobách a provádění úředních šetření a jiných podobných úkonů;“;

— doplňují se nové body, které znějí:

„25. ‚rizikem‘ rozumí pravděpodobnost, že nastane určitá událost, pokud jde o vstup, výstup, tranzit, přepravu a zvláštní použití zboží přemísťovaného mezi celním územím Společenství a třetími zeměmi a o přítomnost zboží, které není zbožím Společenství, přičemž tato událost

⁽¹⁾ Úř. věst. L 281, 23.11.1995, s. 31. Směrnice pozměněná nařízením (ES) č. 1882/2003 (Úř. věst. L 284, 31.10.2003, s. 1).

⁽²⁾ Úř. věst. L 8, 12.1.2001, s. 1.

— brání řádnému používání předpisů Společenství nebo vnitrostátních předpisů nebo

- ohrožuje finanční zájmy Společenství a jeho členských států nebo
- představuje hrozbu pro zabezpečení a bezpečnost Společenství, veřejné zdraví, životní prostředí nebo spotřebitele;

26. „řízení rizik“ rozumí systematické určování rizik a provádění všech opatření nezbytných pro omezení vystavení rizikům. Zahrnuje takové činnosti jako shromažďování údajů a informací, analýzu a hodnocení rizik, stanovování a provádění opatření a pravidelné sledování a přezkoumávání postupu a jeho výsledků na základě mezinárodních a vnitrostátních zdrojů a strategií a zdrojů a strategií Společenství.“

2. Vkládá se nový oddíl a nový článek, které znějí:

„Oddíl 1a

Oprávněné hospodářské subjekty

Článek 5a

1. Po případné konzultaci s jinými příslušnými orgány udělí celní orgány za podmínky splnění kritérií stanovených v odstavci 2 kterémukoli hospodářskému subjektu usazenému na celním území Společenství postavení oprávněného hospodářského subjektu.

Oprávněný hospodářský subjekt smí využívat úlevy ve vztahu k celním kontrolám týkajícím se bezpečnosti a zabezpečení nebo zjednodušené postupy stanovené v celních předpisech.

Aniž jsou dotčeny celní kontroly, uznávají celní orgány ve všech členských státech postavení oprávněného hospodářského subjektu, jsou-li splněna pravidla a podmínky stanovené v odstavci 2. Na základě uznání postavení oprávněného hospodářského subjektu a za předpokladu splnění požadavků stanovených pro konkrétní typ zjednodušeného postupu upravený v celních předpisech Společenství povolí celní orgány danému hospodářskému subjektu využívat výhod plynoucích z tohoto zjednodušeného postupu.

2. Kritéria pro přiznání postavení oprávněného hospodářského subjektu zahrnují

- odpovídající dodržování celních požadavků,
- uspokojivý systém vedení obchodních a případně přepravních záznamů, který umožňuje náležité celní kontroly,
- v případě potřeby prokázanou platební schopnost a
- odpovídající normy v oblasti bezpečnosti a zabezpečení, jsou-li použitelné.

Postup projednávání ve výboru se použije k určení pravidel

- pro přiznávání postavení oprávněného hospodářského subjektu,
- pro udělování oprávnění k využívání zjednodušených postupů,
- stanovících, který celní orgán je příslušný pro přiznání tohoto postavení a udělování těchto oprávnění,
- pro typ a rozsah úlev, které mohou být ve vztahu k celním kontrolám týkajícím se bezpečnosti a zabezpečení přiznány, s přihlédnutím k pravidlům běžného řízení rizik,
- pro konzultace s jinými celními orgány a poskytování informací těmto orgánům,

a podmínek, za kterých

- se oprávnění může omezovat na jeden nebo více členských států,
- postavení oprávněného hospodářského subjektu může být pozastaveno nebo odňato a
- lze upustit od požadavku na usazení ve Společenství v případě zvláštních kategorií oprávněných hospodářských subjektů, zejména s přihlédnutím k mezinárodním dohodám.“

3. Článek 13 se nahrazuje tímto:

„Článek 13

1. Celní orgány mohou v souladu s podmínkami stanovenými v platných předpisech provádět veškeré kontroly, které považují za nezbytné pro zajištění řádného používání celních předpisů a jiných právních předpisů upravujících vstup, výstup, tranzit, přepravu a zvláštní použití zboží přemísťovaného mezi celním územím Společenství a třetími zeměmi a přítomnost zboží, které není zbožím Společenství. Stanoví-li tak mezinárodní dohoda, mohou být celní kontroly pro účely řádného používání právních předpisů Společenství prováděny ve třetích zemích.

2. Jiné než namátkové celní kontroly vycházejí z analýzy rizik za použití počítačového zpracování dat za účelem zjištění a kvantifikace rizik a vypracování nezbytných opatření pro vyhodnocení rizik na základě kritérií vytvořených na vnitrostátní úrovni a na úrovni Společenství, a existují-li, na mezinárodní úrovni.

Postup projednávání ve výboru se použije k určení společného rámce pro řízení rizik a pro stanovení společných kritérií a prioritních oblastí kontroly.

Členské státy zavedou ve spolupráci s Komisí elektronický systém pro provádění řízení rizik.

3. Provádějí-li kontroly jiné orgány než celní, provádějí je v úzké spolupráci s celními orgány, pokud možno ve stejnou dobu a na stejném místě.

4. Je-li to nezbytné pro účely minimalizace rizik, mohou si v rámci kontrol stanovených v tomto článku celní a jiné příslušné orgány, jako jsou veterinární a policejní orgány, předávat údaje získané v souvislosti se vstupem, výstupem, tranzitem, přepravou a zvláštní použitím zboží přemísťovaného mezi celním územím Společenství a třetími zeměmi a v souvislosti s přítomností zboží, které není zbožím Společenství, vzájemně mezi sebou a s celními orgány členských států a s Komisí.

Předávání důvěrných údajů celním správám a jiným subjektům (např. bezpečnostním agenturám) třetích zemí je povoleno pouze v rámci mezinárodní dohody, za předpokladu dodržení platných předpisů o ochraně údajů, zejména směrnice Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES ze dne 24. října 1995 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů (*) a nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 ze dne 18. prosince 2000 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány a institucemi Společenství a o volném pohybu těchto údajů (**)

(*) Úř. věst. L 281, 23.11.1995, s. 31, Směrnice ve znění nařízení (ES) č. 1882/2003 (Úř. věst. L 284, 31.10.2003, s. 1).

(**) Úř. věst. L 8, 12.1.2001, s. 1.“

4. Článek 15 se nahrazuje tímto:

„Článek 15

Na veškeré informace, které jsou důvěrné povahy nebo jsou poskytovány jako důvěrné, se vztahuje povinnost mlčenlivosti a příslušné orgány je nesmějí dále zpřístupnit bez výslovného zmocnění osobou nebo orgánem, který je poskytl; sdělení těchto informací se však povoluje tehdy, kdy jsou tak příslušné orgány povinny učinit na základě platných předpisů, zejména v souvislosti se soudním řízením. Při zpřístupnění nebo sdělení informací musí být plně dodrženy platné předpisy o ochraně údajů, zejména směrnice 95/46/ES a nařízení (ES) č. 45/2001.“

5. V článku 16 se slova „kontroly ze strany celních orgánů“ nahrazují slovy „celních kontrol“.

6. V kapitole 1 hlavy VII se vkládají nové články, které znějí:

„Článek 36a

1. Ke zboží vstupujícímu na celní území Společenství musí být podáno souhrnné celní prohlášení, s výjimkou zboží přepravovaného dopravními prostředky, které pouze

propouštějí pobřežními vodami nebo prolétají vzdušným prostorem celního území bez zastávky na tomto území.

2. Souhrnné celní prohlášení se podává u vstupního celního úřadu.

Celní orgány mohou dovolit podání souhrnného celního prohlášení u jiného celního úřadu, jestliže tento úřad nezbytné údaje neprodleně sdělí nebo poskytne elektronickou cestou vstupnímu celnímu úřadu.

Celní orgány mohou dovolit, aby bylo místo souhrnného celního prohlášení podáno oznámení a zajištěn přístup k údajům souhrnného celního prohlášení v elektronickém systému hospodářského subjektu.

3. Souhrnné celní prohlášení se podává před vstupem zboží na celní území Společenství.

4. Postup projednávání ve výboru se použije ke stanovení

— lhůty, ve které musí být souhrnné celní prohlášení před vstupem zboží na celní území Společenství podáno,

— pravidel pro výjimky ze lhůty uvedené v první odrážce a odchylky od ní a

— podmínek, za kterých lze upustit od požadavku na souhrnné celní prohlášení nebo jej upravit,

podle zvláštních okolností a ve vztahu k určitým typům obchodu se zbožím, druhů dopravy nebo hospodářským subjektům, anebo stanoví-li mezinárodní dohody zvláštní bezpečnostní opatření.

Článek 36b

1. Postup projednávání ve výboru se použije ke stanovení společného souboru údajů a společné struktury údajů v souhrnném celním prohlášení, které obsahuje údaje nezbytné pro analýzu rizik a řádné uplatnění celních kontrol, zejména pro účely zabezpečení a bezpečnosti, případně s využitím mezinárodních norem a obchodních zvyklostí.

2. Souhrnné celní prohlášení musí být podáno za použití počítačového zpracování dat. Lze využít obchodní, přístavní nebo přepravní informace, pokud obsahují nezbytné údaje.

Za výjimečných okolností mohou celní orgány přijmout souhrnná celní prohlášení v listinné podobě za předpokladu, že použijí stejnou úroveň řízení rizik, jaká se používá na souhrnná celní prohlášení podaná za použití počítačového zpracování dat.

3. Souhrnné celní prohlášení podává osoba, která zboží přiváží na celní území Společenství nebo která přebírá odpovědnost za přepravu zboží na toto území.

4. Bez ohledu na povinnosti osoby uvedené v odstavci 3 může souhrnné celní prohlášení namísto této osoby podat

a) osoba, jejímž jménem osoba uvedená v odstavci 3 jedná, nebo

b) kdokoli, kdo je schopen dotčené zboží předložit nebo zajistit jejich předložení příslušnému celnímu orgánu, nebo

c) zástupce některé z osob uvedených v odstavci 3 nebo v písmenech a) či b).

5. Osoba uvedená v odstavcích 3 a 4 je oprávněna změnit na svou žádost jeden nebo více údajů v souhrnném celním prohlášení po jeho podání. Žádnou změnu však nelze provést poté, co celní orgány

a) informovaly osobu, která souhrnné celní prohlášení podala, o svém úmyslu provést kontrolu zboží nebo

b) zjistily nesprávnost uvedených údajů nebo

c) povolily odebrání zboží.

Článek 36c

1. Vstupní celní úřad může upustit od podání souhrnného celního prohlášení ve vztahu ke zboží, pro které bylo podáno celní prohlášení před uplynutím lhůty uvedené v čl. 36a odst. 3 nebo 4. V tom případě obsahuje celní prohlášení alespoň údaje nezbytné pro souhrnné celní prohlášení a až do okamžiku přijetí celního prohlášení v souladu s článkem 63 má postavení souhrnného celního prohlášení.

Celní orgány mohou dovolit podání celního prohlášení u dovozního celního úřadu, který není vstupním celním úřadem, jestliže tento úřad nezbytné údaje neprodleně sdělí nebo poskytne elektronickou cestou vstupnímu celnímu úřadu.

2. Je-li celní prohlášení podáno jiným způsobem než za použití počítačového zpracování dat, použijí celní orgány pro údaje stejnou úroveň řízení rizik, jaká se používá na souhrnná celní prohlášení podaná za použití počítačového zpracování dat.

7. V čl. 37 odst. 1 a v čl. 38 odst. 3 se slova „kontrola ze strany celních orgánů“ nahrazují slovy „celním kontrolám“.

8. V článku 38 se odstavec 5 nahrazuje tímto:

„5. Odstavce 1 až 4 a články 36a až 36c a 39 až 53 se nevztahují na zboží, které dočasně opustilo celní území Společenství a pohybuje se mezi dvěma body na tomto území vodní nebo vzdušnou cestou, pokud je přepravováno po přímé trase pravidelnou leteckou nebo námořní linkou bez zastávky mimo celní území Společenství.“

9. Článek 40 se nahrazuje tímto:

„Článek 40

Zboží vstupující na celní území Společenství předkládá k celnímu řízení osoba, která je dopravila na toto území, nebo případně osoba, která přebírá odpovědnost za přepravu tohoto zboží po jeho vstupu, s výjimkou zboží přepravovaného dopravními prostředky, které pouze prolouhvají pobřežními vodami nebo prolétají vzdušným prostorem celního území Společenství bez zastávky na tomto území. Osoba předkládající zboží se odvolá na souhrnné celní prohlášení nebo celní prohlášení již podané ve vztahu k tomuto zboží.“

10. V hlavě III se název kapitoly 3 nahrazuje tímto „Vykládka zboží předloženého k celnímu řízení“.

11. Články 43 až 45 se zrušují.

12. V článku 170 se odstavec 2 nahrazuje tímto:

„2. Zboží musí být předloženo celním orgánům a podrobeno předepsaným celním formalitám, jestliže

a) bylo propuštěno do režimu, který byl ukončen umístěním zboží do svobodného pásma nebo svobodného skladu; umožňuje-li však daný režim zproštění povinností předložit zboží, jeho předložení se nevyžaduje;

b) je umístěno do svobodného pásma nebo svobodného skladu na základě rozhodnutí o vrácení nebo prominutí dovozního cla;

c) se na ně vztahují opatření uvedená v čl. 166 písm. b);

d) vstupuje do svobodného pásma nebo svobodného skladu přímo z území ležícího mimo celní území Společenství.“

13. V článku 176 se odstavec 2 nahrazuje tímto:

„2. V případě přemístění zboží uvnitř svobodného pásma musí být doklady vztahující se k tomuto přemístění uschovány pro potřebu celních orgánů. Krátkodobé skladování zboží prováděné v souvislosti s přemístěním se považuje za součást přemístění.“

V případě zboží vstupujícího do svobodného pásma přímo z území ležícího mimo celní území Společenství nebo opouštějícího svobodné pásmo a přímo též celní území Společenství musí být podáno souhrnné celní prohlášení v souladu s články 36a až 36c nebo 182a až 182d, podle okolností.“

14. Článek 181 se nahrazuje tímto:

„Článek 181

Celní orgány se přesvědčí, že jsou ve vztahu ke zboží opouštějícímu celní území Společenství ze svobodného pásma nebo svobodného skladu dodržovány předpisy upravující režim vývozu, pasivního zušlechťovacího styku, zpětného vývozu, režimy s podmíněným osvobozením od cla nebo režim vnitřního tranzitu, jakož i hlava V.“

15. V čl. 182 odst. 3 první větě se zrušují slova „Zpětný vývoz nebo“.

16. V hlavě V (Zboží opouštějící celní území Společenství) se vkládají nové články, které znějí:

„Článek 182a

1. Ke zboží opouštějícímu celní území Společenství, s výjimkou zboží přepravovaného dopravními prostředky, které pouze propoučejí pobřežními vodami nebo prolétají vzdušným prostorem celního území bez zastávky na tomto území, musí být podáno buď celní prohlášení, nebo pokud se celní prohlášení nevyžaduje, souhrnné celní prohlášení.

2. Postup projednávání ve výboru se použije ke stanovení

— lhůty, ve které musí být celní prohlášení nebo souhrnné celní prohlášení podáno u vývozního celního úřadu, než zboží opustí celní území Společenství,

— pravidel pro výjimky ze lhůty uvedené v první odrážce a odchylky od ní, podmínek, za kterých lze upustit od požadavku na souhrnné celní prohlášení nebo jej upravit, a

— případů, kdy ke zboží opouštějícímu celní území Společenství není třeba podávat ani celní prohlášení, ani souhrnné celní prohlášení, a podmínek, za kterých tyto případy nastanou,

podle zvláštních okolností a ve vztahu k určitým typům obchodu se zbožím, druhům dopravy nebo hospodářským subjektům, anebo stanoví-li mezinárodní dohody zvláštní bezpečnostní opatření.

Článek 182b

1. Je-li zboží opouštějícímu celní území Společenství přiděleno celně schválené určení, pro něž se podle celních

předpisů požaduje celní prohlášení, musí být toto celní prohlášení podáno u vývozního celního úřadu, než toto zboží opustí celní území Společenství.

2. Není-li vývozní celní úřad výstupním celním úřadem, vývozní celní úřad neprodleně sdělí nebo poskytne elektronickou cestou nezbytné údaje výstupnímu celnímu úřadu.

3. Celní prohlášení obsahuje alespoň údaje nezbytné pro souhrnné celní prohlášení uvedené v čl. 182d odst. 1.

4. Je-li celní prohlášení podáno jiným způsobem než za použití počítačového zpracování dat, podrobí celní orgány údaje stejné úrovni řízení rizik, jaká se používá na celní prohlášení podaná za použití počítačového zpracování dat.

Článek 182c

1. Není-li zboží opouštějícímu celní území Společenství přiděleno celně schválené určení, pro něž se požaduje celní prohlášení, musí být výstupnímu celnímu úřadu podáno souhrnné celní prohlášení, než zboží opustí celní území Společenství.

2. Celní orgány mohou dovolit podání souhrnného celního prohlášení u jiného celního úřadu, jestliže tento úřad nezbytné údaje neprodleně sdělí nebo poskytne elektronickou cestou výstupnímu celnímu úřadu.

3. Celní orgány mohou dovolit, aby bylo podání souhrnného celního prohlášení nahrazeno podáním oznámení a přístupem k údajům souhrnného celního prohlášení v elektronickém systému hospodářského subjektu.

Článek 182d

1. Postup projednávání ve výboru se použije ke stanovení společného souboru údajů a společné struktury údajů v souhrnném celním prohlášení, které obsahuje údaje nezbytné pro analýzu rizik a řádné uplatnění celních kontrol, zejména pro účely zabezpečení a bezpečnosti, případně s využitím mezinárodních norem a obchodních postupů.

2. Souhrnné celní prohlášení musí být podáno za použití počítačového zpracování dat. Lze využít obchodní, přístavní nebo přepravní informace, pokud obsahují nezbytné údaje.

Za výjimečných okolností mohou celní orgány přijmout souhrnná celní prohlášení v listinné podobě za předpokladu, že použijí stejnou úroveň řízení rizik, jaká se používá na souhrnná celní prohlášení podaná za použití počítačového zpracování dat.

3. Souhrnné celní prohlášení podává

- a) osoba, která zboží odváží z celního území Společenství nebo která přebírá odpovědnost za přepravu zboží mimo toto území, nebo
- b) kdokoli, kdo je schopen dotčené zboží předložit nebo zajistit jeho předložení příslušnému celnímu orgánu, nebo
- c) zástupce některé z osob uvedených v písmenech a) nebo b).

4. Osoba uvedená v odstavci 3 je oprávněna změnit na svou žádost jeden nebo více údajů v souhrnném celním prohlášení po jeho podání. Žádnou změnu však nelze provést poté, co celní orgány

- a) informovaly osobu, která souhrnné celní prohlášení podala, o svém úmyslu provést kontrolu zboží nebo
- b) zjistily nesprávnost uvedených údajů nebo
- c) povolily odebrání zboží.“

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost sedmým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Čl. 5a odst. 2, čl. 13 odst. 2 druhý pododstavec, čl. 36a odst. 4, čl. 36b odst. 1, čl. 182a odst. 2 a čl. 182d odst. 1 se použijí ode dne ... (*).

Všechna ostatní ustanovení se použijí až poté, co na základě článků uvedených ve druhém pododstavci vstoupí v platnost prováděcí předpisy. Elektronické celní prohlášení a automatizované systémy pro provádění řízení rizik a pro elektronickou výměnu údajů mezi vstupními, dovozními, vývozními a výstupními celními úřady, jak je uvedeno v člancích 13, 36a, 36b, 36c, 182b, 182c a 182d, však musí být zavedeny do tří let ode dne použitelnosti uvedených článků.

Nejpozději do dvou let ode dne použitelnosti uvedených článků vyhodnotí Komise veškeré žádosti členských států o prodloužení lhůty tří let uvedené ve třetím pododstavci pro elektronické celní prohlášení a automatizované systémy pro provádění řízení rizik a pro elektronickou výměnu údajů mezi celními úřady. Komise předloží zprávu Evropskému parlamentu a Radě a případně navrhne prodloužení lhůty tří let uvedené ve třetím pododstavci.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne ...

Za Evropský parlament
předseda

...

Za Radu
předseda

...

(*) Den vstupu tohoto nařízení v platnost.

ODŮVODNĚNÍ RADY

I. ÚVOD

Dne 25. července 2003 předložila Komise Radě výše uvedený návrh, který vychází z článků 26, 95, 133 a 135 Smlouvy.

Hospodářský a sociální výbor zaujal své stanovisko dne 26. února 2004 ⁽¹⁾.

Evropský parlament zaujal své stanovisko při prvním čtení dne 20. dubna 2004 ⁽²⁾ a přijal 26 pozměňujících návrhů k danému návrhu. Komise většinu z nich přijala, nemůže však přijmout 6 z předložených pozměňujících návrhů.

Dne 4. května 2004 předložila Komise Radě pozměněný návrh k výše uvedenému tématu.

V souladu s čl. 251 odst. 2 Smlouvy přijala Rada dne 29. listopadu 2004 společný postoj.

II. CÍL

Cílem navrhovaného nařízení je zavést pro zboží vstupující na území Společenství a opouštějící toto území rovnocennou úroveň ochrany při celních kontrolách na základě společně schválených norem a kritérií rizik. Toho by mělo být dosaženo zavedením systému předběžných celních prohlášení před přijetím nebo odesláním zboží za současného posílení využití informační technologie.

III. ANALÝZA SPOLEČNÉHO POSTOJE UVEDENÉHO V DOK. 12060/04

1. Obecně

Ve svém společném postoji Rada široce podporuje cíl návrhu, kterým je zlepšit bezpečnost obchodních toků do Společenství a ze Společenství zavedením vhodných kontrol z hlediska rizik a využitím dokonalejšího systému přenosu dat a sdílení informací.

2. Pozměňující návrhy EP

K pozměňujícím návrhům přijatým Evropským parlamentem zaujala Rada tyto postoje:

- Rada přijala pozměňovací návrhy č. 1, 3, 4, 7, 11 až 23 a 26.
- *Pozměňovací návrh č. 2:* Rada se domnívá, že by do textu měl být vložen odkaz na celní kontroly zboží opouštějícího Společenství (srov. společný postoj k pozměňovacímu návrhu č. 24).
- Rada nepřijala změny navrhované v pozměňovacím návrhu č. 5 a upřednostňuje znění obsažené v návrhu Komise. V dotčeném bodě však Rada může přijmout navrhované vložení odkazu na mezinárodní dohody.
- *Pozměňovací návrh č. 6:* zabývající se definicemi různých typů celních úřadů, Rada nepřijala, neboť postrádá určité základní prvky, jako například odkaz na určení celními orgány v souladu s celními předpisy a odkaz na kontroly z hlediska rizika prováděné na různých typech celních úřadů.
- *Pozměňovací návrh č. 8:* Rada upřednostňuje vymezení druhů pohybu zboží, na které se stávající pravidla vztahují. To by mělo být provedeno v souladu se zněním použitým v navrhované definici „celní kontroly“. Odkaz na „vstup, výstup, tranzit, převod a konečné použití zboží“ by proto měl být použit v definici „rizika“, stejně jako v článku 13 (pozměňovací návrh č. 10). Rada přijala vypuštění definice „oprávněného hospodářského subjektu“, neboť tento koncept byl vložen do nového článku 5a (pozměňovací návrh č. 9).

⁽¹⁾ Úř. věst. C 110, 30.4.2004, s. 72.

⁽²⁾ Úř. věst. C 104 E, 30.4.2004.

- *Pozměňovací návrh č. 9:* Rada vítá pozměňovací návrh týkající se „oprávněného hospodářského subjektu“ a domnívá se, že nový článek 5a je jedním z klíčových prvků návrhu nařízení. Ve svém společném postoji však Rada koncept „oprávněného hospodářského subjektu“ dále propracovala, a to zavedením rozlišování mezi uznáním statutu „oprávněného hospodářského subjektu“ jinými členskými státy než členským státem, který tento statut původně přiznal, a oprávněním těchto subjektů využívat zjednodušených postupů stanovených v celních předpisech. Díky tomuto rozlišování by členské státy nemusely znovu provádět hodnocení statutu „oprávněného hospodářského subjektu“, které již bylo provedeno v členském státě, jenž tento statut přiznal, ale byly by přesto schopny ověřit, zda určitý subjekt splnil kritéria spojená s konkrétním typem zjednodušeného postupu stanoveného v celních předpisech. Kromě toho Rada vložila odkaz na „platební schopnost“ jako jedno z kritérií pro schválení „oprávněného hospodářského subjektu“ v čl. 5a odst. 2. Nakonec Rada přizpůsobila pravidla a podmínky, které je třeba stanovit postupem projednávání ve výboru v souladu se změnami konceptu „oprávněného hospodářského subjektu“.
- *Pozměňovací návrh č. 10:* Rada tento pozměňující návrh nepřijala. Ve svém společném postoji Rada omezila výměnu informací mezi orgány v jednom členském státě a celními orgány v jiném členském státě nebo Komisí na případy, kdy je to nezbytné pro účely minimalizace rizika dle jeho definice v čl. 4 č. 25.
- *Pozměňovací návrh č. 24:* Vypuštění navrhovaného článku 182b, který stanoví zavedení podrobných předpisů, jež mají být stanoveny ve vztahu k souhrnným celním vývozním prohlášením, Rada nepřijala. Systém předběžného prohlášení před odesláním by se neměl použít jen v těch případech, kdy je vývozce na základě požadavku třetí země povinen poskytnout informace týkající se bezpečnosti, ale měl by se použít jako součást obecného systému předběžných informací souvisejících s bezpečností.
- *Pozměňující návrh č. 25,* kterým se ruší odkazy na články 182a a 182b, čímž se potlačuje nutnost podání souhrnného celního prohlášení pro zboží opouštějící celní území EU ze svobodného celního pásma, Rada odmítla, neboť se domnívá, že by tento postup mohl vést k bezpečnostním rizikům v systému předběžných prohlášení před odesláním.

3. Nové prvky zavedené Radou

Vedle bodů, k nimž Evropský parlament zaujal své stanovisko a k nimž Rada výše vyjádřila svůj společný postoj, vložila Rada dva body odůvodnění, kterými objasňuje svůj postoj týkající se uznávání oprávněných hospodářských subjektů a zjednodušených postupů, které jim jsou přiznávány (nové body odůvodnění 3 a 4).

IV. ZÁVĚR

Společný postoj Rady je v souladu s cílem navrhovaného nařízení, kterým je zlepšení koncepce řízení bezpečnosti pro vnější hranice EU, zejména zavedením kontrol z hlediska rizik a širokým využíváním informační technologie. Navíc vytváří rovnováhu mezi cílem posílit bezpečnost prostřednictvím lépe zaměřených hraničních kontrol a dodatečnou administrativní zátěží hospodářských subjektů, která vyplývá z povinnosti předkládat předběžné informace umožňující tyto kontroly. Jak bylo rovněž doporučeno ve stanovisku Evropského parlamentu, Rada se přiklonila k zavedení systému, který by hospodářským subjektům více umožňoval využívat zjednodušených postupů stanovených v celních předpisech, pokud tyto subjekty současně splní nezbytné požadavky. Rada však podporuje návrh Komise v otázce zachování souměrnosti mezi kontrolami dovozu do Společenství a vývozu ze Společenství.

SPOLEČNÝ POSTOJ (ES) č. 9/2005

přijatý Radou dne 29. listopadu 2004

o ohledem na přijetí směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/.../ES o stanovení rámce pro určení požadavků na ekodesign energetických spotřebičů a o změně směrnice Rady 92/42/EHS a směrnic Evropského parlamentu a Rady 96/57/ES a 2000/55/ES

(2005/C 38 E/04)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na článek 95 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽¹⁾,

po konzultaci s Výborem regionů,

v souladu s postupem stanoveným v článku 251 Smlouvy ⁽²⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Rozdíly mezi právními a správními předpisy přijatými členskými státy vzhledem k požadavkům na ekodesign energetických spotřebičů mohou vytvářet překážky obchodu a narušovat hospodářskou soutěž ve Společenství, a mohou mít tedy přímý dopad na vytvoření a fungování vnitřního trhu. Harmonizace vnitrostátních právních předpisů je jediným prostředkem, který zabrání vytváření takových překážek obchodu a nekalé hospodářské soutěži.

(2) Na energetické spotřebiče připadá velká část spotřeby přírodních zdrojů a energie ve Společenství. Mají rovněž řadu jiných významných dopadů na životní prostředí. U naprosté většiny kategorií výrobků, které jsou dostupné na trhu Společenství, je možné zaznamenat různou míru dopadu na životní prostředí, ačkoli mají podobnou funkci a výkon. V zájmu trvale udržitelného rozvoje by se mělo podporovat neustálé zlepšování celkového dopadu těchto výrobků na životní prostředí, zejména určením hlavních zdrojů negativních dopadů na životní prostředí a zamezením přenášení znečištění, pokud toto zlepšení nepředstavuje nepřiměřené náklady.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 112, 30.4.2004, s. 25.

⁽²⁾ Stanovisko Evropského parlamentu ze dne 20. dubna 2004 (Úř. věst. C 104 E, 30.4.2004), společný postoj Rady ze dne 29. listopadu 2004 a postoj Evropského parlamentu ze dne ... (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku).

(3) Ekodesign energetických spotřebičů je zásadním faktorem strategie Společenství pro integrovanou výrobní politiku. Jako preventivní přístup, který má optimalizovat vliv výrobků na životní prostředí při současném zachování jejich funkčních vlastností, poskytuje skutečně nové příležitosti pro výrobce, spotřebitele i pro společnost jako celek.

(4) Zlepšení energetické účinnosti – přičemž jednou z dostupných možností je efektivnější konečná spotřeba elektrické energie – se považuje za významné přispění k dosažení cílů Společenství v oblasti emisí skleníkových plynů. Poptávka po elektrické energii je nejrychleji rostoucí kategorií konečné spotřeby energie a v příštích 20 až 30 letech se předpokládá její další růst, nebude-li uplatňována politika zabráňující tomuto trendu. Je možné významné snížení spotřeby energie, jak předpokládá Evropský program pro změnu klimatu oznámený Komisí. Změna klimatu je jednou z priorit Šestého akčního programu Společenství pro životní prostředí, stanoveného rozhodnutím Evropského parlamentu a Rady č. 1600/2002/ES ⁽³⁾. Úspora energie je nákladově nejefektivnějším způsobem ke zvýšení bezpečnosti zásobování a snížení závislosti na dovozech. Proto je nutné přijmout podstatná opatření na straně poptávky a stanovit cíle.

(5) Je nutné učinit opatření během fáze designu energetických spotřebičů, jelikož se ukazuje, že znečištění způsobené během životního cyklu výrobku je určeno v této fázi a vzniká zde většina nákladů.

(6) Je nutné stanovit soudržný rámec pro uplatňování ekodesignu Společenství na energetické spotřebiče, aby byl zajištěn volný pohyb výrobků, které těmto požadavkům vyhovují, a zlepšil se jejich celkový dopad na životní prostředí. Takovéto požadavky Společenství by měly respektovat zásady korektní hospodářské soutěže a mezinárodního obchodu.

(7) Je nutné stanovit požadavky na ekodesign při zohlednění cílů a priorit Šestého akčního programu Společenství pro životní prostředí, případně včetně příslušných cílů tematických strategií tohoto programu.

⁽³⁾ Úř. věst. L 242, 10.9.2002, s. 1.

- (8) Záměrem této směrnice je dosažení vysoké úrovně ochrany životního prostředí snížením potenciálního dopadu na životní prostředí energetických spotřebičů, což nakonec přinese prospěch spotřebitelům a jiným konečným uživatelům. Trvale udržitelný rozvoj také vyžaduje, aby byly řádně zváženy zdravotní, sociální a hospodářské důsledky plánovaných opatření. Zlepšení energetické účinnosti výrobků přispívá k bezpečnosti zásobování energií, což je základním předpokladem zdravé hospodářské činnosti a tím i trvale udržitelného rozvoje.
- (9) Aby se maximalizovaly environmentální přínosy vylepšeného designu, může být nezbytné informovat spotřebitele o ekologickém provedení a vlastnostech energetických spotřebičů a poradit jim jak výrobek používat způsobem, který je šetrný k životnímu prostředí.
- (10) Přístup stanovený v Zelené knize o integrované výrobové politice, který je významným inovativním prvkem šestého akčního programu Společenství pro životní prostředí, usiluje o snížení dopadu výrobků na životní prostředí během jejich celého životního cyklu. Zohledněním dopadu výrobku na životní prostředí během celého jeho životního cyklu již ve fázi designu může velmi usnadnit ochranu životního prostředí nákladově efektivním způsobem. Je nutná dostatečná flexibilita, aby bylo možno tento faktor začlenit do konstrukce výrobku při současném zohlednění technických, funkčních a hospodářských aspektů.
- (11) I když je žádoucí komplexní přístup k vlivu výrobků na životní prostředí, mělo by se až do přijetí pracovního plánu považovat za prioritní cíl v oblasti životního prostředí snížení emisí skleníkových plynů, a to zvýšenou energetickou účinností.
- (12) Může být nezbytné a odůvodněné stanovit zvláštní kvantifikované požadavky na ekodesign pro některé výrobky nebo jejich environmentální aspekty, aby bylo zajištěno, že jejich dopad na životní prostředí bude minimální. S ohledem na naléhavou potřebu přispět k dodržení závazků v rámci Kjótského protokolu k rámcové úmluvě Spojených národů o změně klimatu (UNFCCC) a aniž je dotčen integrovaný přístup, který tato směrnice prosazuje, měla by se upřednostnit opatření s vysokým potenciálem ke snížení emisí skleníkových plynů s nízkými náklady. Taková opatření mohou rovněž přispět k trvale udržitelnému využívání zdrojů a představují významný příspěvek k desetiletému rámci programů pro trvale udržitelnou výrobu a spotřebu, který byl dohodnut na světové schůzce na vrcholné úrovni o trvale udržitelném rozvoji v Johannesburgu v září 2002.
- (13) Úroveň požadavků na ekodesign by se měla obvykle stanovit na základě technických, hospodářských a ekologických analýz. Pružná metoda pro stanovení úrovně těchto požadavků usnadní rychlé zlepšení vlivu výrobků na životní prostředí. Při této analýze by měly být konzultovány dotčené strany a měly by na ní aktivně spolupracovat. Stanovení závazných opatření vyžaduje důkladné konzultace se stranami, jichž se týká. Během těchto konzultací se může ukázat, že je nutné tato opatření zavádět postupně, nebo že jsou nezbytná přechodná opatření. Stanovení prozatímních cílů zvyšuje předvídatelnost politiky, umožňuje přizpůsobit vývojový cyklus výrobku a usnadňuje dotčeným stranám dlouhodobé plánování.
- (14) Upřednostnit by se měly alternativní postupy jako samoregulace, kterou provádí výrobní odvětví, pokud lze cílů politiky dosáhnout pomocí těchto opatření pravděpodobně rychleji nebo méně nákladným způsobem než závaznými požadavky. Právní opatření mohou být nutná tam, kde tržní síly neusměrňují vývoj žadaným směrem nebo dostatečně rychle.
- (15) Samoregulace, včetně dobrovolných dohod nabízených ve formě jednostranných závazků výrobního odvětví, může vést k rychlému pokroku díky rychlému a nákladově efektivnímu provádění a umožňuje pružné a náležité přizpůsobení se technologickým možnostem a citlivostí trhu.
- (16) Kapitola 6 „Sdělení Komise o environmentálních dohodách na úrovni Společenství v rámci akčního plánu pro zjednodušení a zlepšení regulačního prostředí“ může poskytnout užitečný návod při posuzování samoregulace výrobního odvětví v souvislosti s touto směrnicí.
- (17) Tato směrnice by měla podporovat také zavedení ekodesignu do malých a středních podniků a velmi malých firem. Toto zavedení by mohlo být usnadněno širokou dostupností informací souvisejících s udržitelností jejich výrobků a přístupem k těmto informacím.
- (18) Energetické spotřebiče, které splňují požadavky na ekodesign stanovené v prováděcích opatřeních k této směrnici, by měly nést označení „CE“ a obsahovat příslušné údaje, aby bylo možné jejich uvedení na vnitřní trh a byl umožněn jejich volný pohyb. Je nezbytné přísné vymáhání prováděcích opatření, aby byl snížen dopad regulovaných energetických spotřebičů na životní prostředí a zajištěna korektní hospodářská soutěž.
- (19) Při přípravě prováděcích opatření a svého pracovního plánu by měla Komise konzultovat zástupce členských států, jakož i příslušné dotčené strany, kterých se tato skupina výrobků týká, např. výrobní odvětví, včetně malých a středních podniků, řemeslníky, odborové organizace, velkoobchodníky, maloobchodníky, dovozce, skupiny zabývající se ochranou životního prostředí a organizace spotřebitelů.

- (20) Při přípravě prováděcích opatření by Komise měla řádně zohlednit stávající vnitrostátní právní předpisy v oblasti životního prostředí, zejména pak předpisy týkající se jedovatých látek, které by měly být podle názorů členských států zachovány, aniž by se snížila stávající a oprávněná úroveň ochrany v členských státech.
- (21) Měly by se zohlednit moduly a pravidla určená k použití ve směrnici technické harmonizace stanovených v rozhodnutí Rady 93/465/EHS ze dne 22. července 1993 o modulech pro různé fáze postupů posuzování shody a o pravidlech pro připojování a používání označení shody CE⁽¹⁾.
- (22) Orgány dohledu by si měly vyměňovat informace o opatřeních, která jsou plánována v oblasti působnosti této směrnice, s cílem zlepšit dohled nad trhem. Při této spolupráci by měly být co nejvíce využity elektronické komunikační prostředky a příslušné programy Společenství. Měla by se usnadnit výměna informací o vlivu na životní prostředí během životního cyklu produktu a o dosažených úspěších designového řešení. Zásadním přínosem této směrnice je shromažďování a šíření poznatků získaných při snaze výrobců o ekodesign.
- (23) Ve vztahu k odbornému vzdělávání a informacím o ekodesignu pro malé a střední podniky, může být účelné zvážit doprovodné činnosti.
- (24) Je v zájmu fungování vnitřního trhu, aby byly k dispozici normy, které jsou harmonizovány na úrovni Společenství. Jakmile je zveřejněn odkaz na takovou normu v Úředním věstníku Evropské unie, lze předpokládat, že při jejím dodržení budou splněny odpovídající požadavky stanovené v prováděcích opatřeních přijatých na základě této směrnice, ačkoli by měly být povoleny i jiné způsoby prokazování shody.
- (25) Jedním z hlavních úkolů harmonizovaných norem je pomoci výrobcům uplatňovat prováděcí opatření přijatá podle této směrnice. Uvedené normy by mohly být zásadní pro stanovení měřicích a zkušebních metod. V případě obecných požadavků na ekodesign by mohly harmonizované normy významně přispět výrobcům, aby se na ně orientovali při určování ekologického profilu svého výrobku v souladu s požadavky použitelného prováděcího opatření. Tyto normy by měly jednoznačně uvádět vztah mezi jejich ustanoveními a stanovenými požadavky. Účelem harmonizovaných norem by nemělo být stanovení limitů pro environmentální aspekty.
- (26) Pro účely definic použitých v této směrnici je vhodné odkázat na příslušné mezinárodní normy jako ISO 14040.
- (27) Tato směrnice je v souladu se některými zásadami k provedení nového přístupu stanoveného v usnesení Rady ze dne 7. května 1985 o novém přístupu k technické harmonizaci a normám⁽²⁾ a odkazování na harmonizované evropské normy. V usnesení Rady ze dne 28. října 1999 o úloze standardizace v Evropě⁽³⁾ se doporučuje, aby Komise přezkoumala, zda by se zásada nového přístupu neměla rozšířit na oblasti, na něž se dosud nevztahuje, jako způsob zlepšení a zjednodušení právních předpisů.
- (28) Tato směrnice doplňuje stávající nástroje Společenství, např. směrnici Rady 92/75/EHS ze dne 22. září 1992 o uvádění spotřeby energie a jiných zdrojů na energetických štítcích spotřebičů pro domácnost a v normalizovaných informacích o výrobku⁽⁴⁾, nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1980/2000 ze dne 17. července 2000 o revidovaném systému Společenství pro udělování ekoznačky⁽⁵⁾, nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2422/2001 ze dne 6. listopadu 2001 o programu Společenství na označování energetické účinnosti kancelářských přístrojů štítky⁽⁶⁾, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/96/ES ze dne 27. ledna 2003 o odpadních elektrických a elektronických zařízeních⁽⁷⁾, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/95/ES ze dne 27. ledna 2003 o omezení používání některých nebezpečných látek v elektrických a elektronických zařízeních⁽⁸⁾ a směrnice Rady 76/769/EHS ze dne 27. července 1976 o omezení uvádění na trh a používání některých nebezpečných látek a přípravků⁽⁹⁾. Vzájemné působení této směrnice a stávajících nástrojů Společenství by mělo přispět ke zvýšení jejich dopadu a ke stanovení souhrnných požadavků pro výrobce.
- (29) Jelikož směrnice Rady 92/42/EHS ze dne 21. května 1992 o požadavcích na účinnost nových teplovodních kotlů na kapalná nebo plynná paliva⁽¹⁰⁾, směrnice Evropského parlamentu a Rady 96/57/ES ze dne 3. září 1996

⁽²⁾ Úř. věst. C 136, 4.6.1985, s. 1.

⁽³⁾ Úř. věst. C 141, 19.5.2000, s. 1.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 297, 13.10.1992, s. 16. Směrnice ve znění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1882/2003 (Úř. věst. L 284, 31.10.2003, s. 1).

⁽⁵⁾ Úř. věst. L 237, 21.9.2000, s. 1.

⁽⁶⁾ Úř. věst. L 332, 15.12.2001, s. 1.

⁽⁷⁾ Úř. věst. L 37, 13.2.2003, s. 24. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí 2003/108/ES (Úř. věst. L 345, 31.12.2003, s. 106).

⁽⁸⁾ Úř. věst. L 37, 13.2.2003, s. 19.

⁽⁹⁾ Úř. věst. L 262, 27.9.1976, s. 201. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí Komise 2004/98/ES (Úř. věst. L 305, 1.10.2004, s. 63).

⁽¹⁰⁾ Úř. věst. L 167, 22.6.1992, s. 17. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2004/8/ES (Úř. věst. L 52, 21.2.2004, s. 50).

⁽¹⁾ Úř. věst. L 220, 30.8.1993, s. 23.

o požadavcích na energetickou účinnost elektrických chladniček, mrazniček a jejich kombinací, které jsou určeny pro domácnost⁽¹⁾, a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/55/ES ze dne 18. září 2000 o požadavcích na energetickou účinnost předřadníků k zářivkám⁽²⁾ již obsahují ustanovení k revizi požadavků na energetickou účinnost, měly by být začleněny do tohoto rámce.

(30) Směrnice 92/42/EHS stanoví, že k hodnocení energetické účinnosti kotlů by se měl používat systém hvězdíček. Jelikož členské státy i výrobní odvětví souhlasí s tím, že tento systém hodnocení nepřinesl očekávané výsledky, měla by se směrnice 92/42/EHS změnit, aby se otevřela cesta pro účinnější systémy.

(31) Požadavky stanovené ve směrnici Rady 78/170/EHS ze dne 13. února 1978 o účinnosti zdrojů tepla pro vytápění a přípravu teplé užitkové vody v nových nebo stávajících neprůmyslových budovách a izolace rozvodu tepla a teplé užitkové vody v nových neprůmyslových budovách⁽³⁾ byly nahrazeny ustanoveními směrnice 92/42/EHS, směrnice Rady 90/396/EHS ze dne 29. června 1990 o sbližování právních předpisů členských států týkajících se spotřebičů plyných paliv⁽⁴⁾ a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/91/ES ze dne 16. prosince 2002 o energetické náročnosti budov⁽⁵⁾. Směrnice 78/170/EHS by se proto měla zrušit.

(32) Směrnice Rady 86/594/EHS ze dne 1. prosince 1986 o vzduchem přenášeném hluku vyzařovaném spotřebiči pro domácnost⁽⁶⁾ stanoví podmínky, za nichž mohou členské státy vyžadovat zveřejňování informací o hluku vyzařovaném těmito spotřebiči, a definuje postup ke stanovení úrovně hluku. Za účelem harmonizace by se měly emise hluku zahrnout do integrovaného hodnocení vlivu výrobku na životní prostředí. Jelikož tato směrnice stanoví uvedený integrovaný přístup, měla by se směrnice 86/594/EHS zrušit.

(33) Opatření nezbytná k provedení této směrnice by měla být přijata podle rozhodnutí Rady 1999/468/ES ze dne 28. června 1999 o postupech pro výkon prováděcích pravomocí svěřených Komisi⁽⁷⁾.

(¹) Úř. věst. L 236, 18.9.1996, s. 36.

(²) Úř. věst. L 279, 1.11.2000, s. 33.

(³) Úř. věst. L 52, 23.2.1978, s. 32. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí 82/885/EHS (Úř. věst. L 378, 31.12.1982, s. 19).

(⁴) Úř. věst. L 196, 26.7.1990, s. 15. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí 93/68/EHS (Úř. věst. L 220, 30.8.1993, s. 1).

(⁵) Úř. věst. L 1, 4.1.2003, s. 65.

(⁶) Úř. věst. L 344, 6.12.1986, s. 24. Směrnice ve znění nařízení Rady (ES) č. 807/2003 (Úř. věst. L 122, 16.5.2003, s. 36).

(⁷) Úř. věst. L 184, 17.7.1999, s. 23.

(34) Členské státy by měly stanovit sankce, které budou uloženy v případě porušení vnitrostátních právních předpisů přijatých podle této směrnice. Tyto sankce by měly být účinné, přiměřené a odrazující.

(35) Mělo by se pamatovat na to, že v odstavci 34 interinstitucionální dohody o zdokonalení tvorby právních předpisů⁽⁸⁾ se uvádí, že by Rada měla „podněcovat členské státy, aby pro vlastní účely a v zájmu Společenství vypracovaly tabulky, které budou pokud možno obsahovat srovnání mezi směrnicemi a prováděcími opatřeními, a aby tyto tabulky zveřejňovaly“.

(36) Jelikož cíle navrhovaného opatření, totiž zajištění fungování vnitřního trhu stanovením přiměřených ekologických požadavků pro výrobky, nemůže být dosaženo uspokojivě na úrovni členských států, a proto, z důvodu jeho rozsahu a účinků, jej může být lépe dosaženo na úrovni Společenství, může Společenství přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje tato směrnice rámec toho, co je nezbytné pro dosažení tohoto cíle,

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

Předmět a oblast působnosti

1. Tato směrnice stanoví rámec pro určení požadavků Společenství na ekodesign energetických spotřebičů s cílem zajistit volný pohyb těchto výrobků na vnitřním trhu.

2. Tato směrnice se týká stanovení požadavků, jež musí splnit energetické spotřebiče, na něž se vztahují prováděcí opatření, aby mohly být uvedeny na trh nebo do provozu. Přispívá k trvale udržitelnému rozvoji zvýšením energetické účinnosti a úrovně ochrany životního prostředí, přičemž současně zvyšuje bezpečnost zásobování elektrickou energií.

3. Tato směrnice se nevztahuje na dopravní prostředky určené k přepravě osob nebo zboží.

4. Tato směrnice a prováděcí opatření přijatá podle ní se netýkají právních předpisů Společenství v oblasti nakládání s odpadem a právních předpisů Společenství o chemikáliích, včetně právních předpisů Společenství o fluorovaných skleníkových plynech.

(⁸) Úř. věst. C 321, 31.12.2003, s. 1.

Článek 2

Definice

Pro účely této směrnice se rozumí:

1. „energetickým spotřebičem“ výrobek, který je po uvedení na trh nebo do provozu závislý na energetickém vstupu (elektrická energie, fosilní paliva nebo obnovitelné zdroje energie), aby mohl fungovat v souladu se svým účelem, nebo výrobek určený k výrobě, přenosu nebo měření takové energie, včetně částí závislých na energetickém vstupu, které jsou určeny k zabudování do energetického spotřebiče, na něž se vztahuje tato směrnice, a které jsou uváděny na trh anebo do provozu jako jednotlivé části pro konečné uživatele, přičemž u nich lze posoudit vliv na životní prostředí samostatně;
2. „konstrukčními částmi a podsestavami“ části určené k zabudování do energetického spotřebiče, jež nejsou uváděny na trh anebo do provozu jako jednotlivé části pro konečné uživatele nebo u nichž nelze posoudit vliv na životní prostředí samostatně;
3. „prováděcími opatřeními“ opatření přijatá podle této směrnice, která stanoví požadavky na ekodesign pro definované energetické spotřebiče nebo na jejich environmentální aspekty;
4. „uvedením na trh“ první zpřístupnění energetického spotřebiče na trh Společenství za účelem jeho distribuce nebo používání ve Společenství, za úplaty, nebo zdarma, a bez ohledu na způsob prodeje;
5. „uvedením do provozu“ první použití energetického spotřebiče za zamýšleným účelem konečným uživatelem ve Společenství;
6. „výrobce“ fyzická nebo právnická osoba vyrábějící energetický spotřebič, na něž se vztahuje tato směrnice, a která odpovídá za shodu výrobku s touto směrnicí s ohledem na jeho uvádění na trh nebo do provozu, a to pod vlastním jménem nebo obchodním označením výrobce, nebo pro jeho vlastní použití. Neexistuje-li výrobce ve smyslu první věty, považuje se za výrobce fyzická nebo právnická osoba, která uvádí na trh nebo do provozu energetické spotřebiče, na něž se vztahuje tato směrnice;
7. „zplnomocněným zástupcem“ fyzická nebo právnická osoba usazená ve Společenství, která obdržela od výrobce písemné pověření k tomu, aby jeho jménem plnila zcela nebo částečně povinnosti a formality spojené s touto směrnicí;
8. „materiály“ veškeré materiály používané během životního cyklu energetického spotřebiče;
9. „design výrobku“ souhrn postupů, které převádějí právní, technické, bezpečnostní, funkční, tržní nebo jiné požadavky, které má energetický spotřebič splňovat, do technické specifikace energetického spotřebiče;
10. „environmentálním aspektem“ prvek nebo funkce energetického spotřebiče, které mohou mít vliv na životní prostředí během životního cyklu tohoto spotřebiče;
11. „dopadem na životní prostředí“ změna životního prostředí vyplývající zcela nebo částečně z energetického spotřebiče během jeho životního cyklu;
12. „životním cyklem“ následné a vzájemně propojené fáze života energetického spotřebiče od zpracování surovin po jeho konečné odstranění;
13. „opětovným použitím“ jakýkoli způsob, kterým je energetický spotřebič nebo jeho konstrukční části po skončení prvního používání použity k témuž účelu, pro který byly určeny, včetně dalšího použití energetického spotřebiče, který byl vrácen do sběrného místa, distributorovi, k recyklaci nebo výrobcí, a rovněž opětovné použití energetického spotřebiče po renovaci;
14. „recyklací“ přepracování odpadních materiálů ve výrobním procesu pro původní nebo pro jiné účely, ale s vyloučením energetického využití;
15. „energetickým využitím“ se rozumí použití spalitelných odpadů jako prostředku pro výrobu energie přímým spalováním spolu s jiným odpadem nebo bez něj, ale s využitím tepla;
16. „využitím“ jakýkoli z použitelných postupů uvedených v příloze II B směrnice Rady 75/442/EHS ze dne 15. července 1975 o odpadech (!);
17. „odpadem“ jakákoli látka nebo předmět podle kategorií uvedených v příloze I směrnice 75/442/EHS, které držitel odstraňuje, nebo chce či musí odstranit;
18. „nebezpečným odpadem“ odpad uvedený v čl. 1 odst. 4 směrnice Rady 91/689/EHS ze dne 12. prosince 1991 o nebezpečných odpadech (?);
19. „ekologickým profilem“ popis vstupů a výstupů energetického spotřebiče (např. materiál, emise a odpad) spojených s tímto energetickým spotřebičem během jeho životního cyklu významných z hlediska jeho dopadu na životní prostředí a vyjádřených v měřitelných fyzikálních veličinách v souladu s prováděcími opatřeními použitelnými na tento energetický spotřebič;
20. „vlivem na životní prostředí“ u energetického spotřebiče výsledky řízení výrobce, pokud jde o environmentální aspekty energetického spotřebiče uvedené v jeho technické dokumentaci;
21. „zlepšením vlivu na životní prostředí“ proces zlepšování vlivu energetického spotřebiče na životní prostředí po několika následných generacích výrobků, přičemž zlepšení nemusí nastat u všech environmentálních aspektů výrobků zároveň;

(!) Úř. věst. L 194, 25.7.1975, s. 39. Směrnice naposledy pozměněná nařízením (ES) č. 1882/2003.

(?) Úř. věst. L 377, 31.12.1991, s. 20. Směrnice ve znění směrnice 94/31/ES (Úř. věst. L 168, 2.7.1994, s. 28).

22. „ekodesignem“ začlenění environmentálních aspektů do konstrukce výrobku s cílem zlepšit vliv energetického spotřebiče na životní prostředí během celého životního cyklu;
23. „požadavkem na ekodesign“ požadavek na energetický spotřebič, nebo na jeho design, který má zlepšit vliv tohoto výrobku na životní prostředí, nebo požadavek na poskytování informací o environmentálních aspektech energetického spotřebiče;
24. „obecným požadavkem na ekodesign“ požadavek na ekodesign založený na ekologickém profilu energetického spotřebiče jako celku bez stanovených mezních hodnot pro určité environmentální aspekty;
25. „zvláštním požadavkem na ekodesign“ kvantifikovaný a měřitelný požadavek na ekodesign týkající se konkrétního environmentálního aspektu energetického spotřebiče, např. spotřeba energie při užívání vypočtená pro danou jednotku výstupního výkonu;
26. „harmonizovanou normou“ technická specifikace přijatá uznaným orgánem pro normalizaci v rámci pověření Komise v souladu s postupy stanovenými ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 98/34/ES ze dne 22. června 1998 o postupu při poskytování informací v oblasti norem a technických předpisů⁽¹⁾ za účelem určení evropského požadavku, jejíž dodržování není závazné.

Článek 3

Uvedení na trh nebo do provozu

1. Členské státy přijmou veškerá vhodná opatření k zajištění toho, aby energetické spotřebiče na něž se vztahují prováděcí opatření, mohly být uváděny na trh nebo do provozu pouze tehdy, vyhovují-li těmto opatřením a mají-li označení „CE“ v souladu s článkem 4.
2. Členské státy určí orgány odpovědné za dohled nad trhem. Zajistí, aby tyto orgány měly potřebné pravomoci k přijetí vhodných opatření, která jsou jim uložena podle této směrnice, a aby tyto pravomoci využívaly. Členské státy určují úkoly, pravomoci a organizační opatření pro příslušné orgány, které jsou oprávněny:
- i) organizovat odpovídající kontroly shody energetického spotřebiče v přiměřeném rozsahu a přinutit podle článku 6 výrobce nebo jeho zplnomocněného zástupce, aby stáhl z trhu nevyhovující energetické spotřebiče,
 - ii) vyžádat si od dotčených stran veškeré potřebné informace, jak je stanoveno v prováděcích opatřeních,
 - iii) odebírat vzorky výrobků a provádět u nich kontroly shody.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 204, 21.7.1998, s. 37. Směrnice naposledy pozměněná aktem o přistoupení z roku 2003.

3. Členské státy pravidelně informují Komisi o výsledcích dohledu nad trhem a Komise případně takovéto informace předá ostatním členským státům.

4. Členské státy zajistí, aby spotřebitelé a jiné dotčené strany měli příležitost předat příslušným orgánům připomínky týkající se shody výrobků.

Článek 4

Označování a prohlášení o shodě

1. Před uvedením energetického spotřebiče, na něž se vztahují prováděcí opatření, na trh nebo do provozu, bude připojeno označení shody CE a vydáno prohlášení o shodě, čímž výrobce nebo jeho zplnomocněný zástupce zajistí a prohlásí, že tento energetický spotřebič splňuje všechna příslušná ustanovení použitelného prováděcího opatření.
2. Označení shody se skládá z písmen „CE“, jak je uvedeno v příloze III.
3. Prohlášení o shodě obsahuje prvky uvedené v příloze VI a odkazuje na odpovídající prováděcí opatření.
4. Je zakázáno připojování k energetickému spotřebiči jakéhokoli jiného označení, které by mohlo uvádět uživatele v omyl, pokud jde o význam a tvar označení CE.
5. Členské státy mohou požadovat, aby informace, které mají být poskytnuty podle přílohy I části 2, byly uvedeny v jejich úředním jazyku (jazycích) v okamžiku, kdy se energetický spotřebič dostane ke konečnému uživateli.

Členské státy také povolí poskytnutí těchto údajů v jednom nebo více jiných úředních jazycích Společenství.

Při použití prvního pododstavce členské státy zohlední zejména:

- a) zda lze údaje poskytnout pomocí harmonizovaných symbolů nebo uznávaných kódů či jiným způsobem;
- b) typ předpokládaného uživatele energetického spotřebiče a povahu informací, které mají být poskytnuty.

Článek 5

Volný pohyb

1. Členské státy na svém území nezakáží, neomezí nebo neztíží uvádění na trh nebo do provozu energetického spotřebiče, který vyhovuje všem příslušným ustanovením použitelného prováděcího opatření a který má v souladu s článkem 4 označení CE, z důvodu požadavků na ekodesign týkajících se parametrů ekodesignu uvedených v příloze I části 1, na něž se vztahuje použitelné prováděcí opatření.

2. Členské státy na svém území nezakáží, neomezí nebo neztíží uvádění na trh nebo do provozu energetického spotřebiče, který má označení CE v souladu s článkem 4, z důvodu požadavků na ekodesign týkajících se parametrů ekodesignu uvedených v části 1 přílohy I, u kterých použitelné prováděcí nařízení stanoví, že není nutný žádný požadavek na ekodesign.

3. Členské státy nesmějí bránit tomu, aby byly například na veletrzích, výstavách a při ukázkách vystaveny energetické spotřebiče, které nevyhovují ustanovením použitelného prováděcího opatření, za předpokladu, že jsou opatřeny viditelným označením, že nesmějí být uváděny na trh nebo do provozu, dokud u nich nebude dosaženo shody.

Článek 6

Ochranná doložka

1. Zjistí-li členský stát, že energetický spotřebič, který má označení CE uvedené v článku 4 a který se používá v souladu se zamýšleným použitím, nevyhovuje všem příslušným ustanovením použitelného prováděcího opatření, je výrobce nebo jeho zplnomocněný zástupce povinen zajistit, aby tento energetický spotřebič vyhovoval ustanovením použitelného prováděcího opatření nebo označení CE a aby bylo ukončeno porušování podmínek stanovených dotyčným členským státem.

Trvá-li neshoda i nadále, členský stát omezí nebo zakáže uvádění dotyčného energetického spotřebiče na trh nebo do provozu nebo zajistí jeho stažení z trhu.

2. V rozhodnutí členského státu podle této směrnice, kterým se omezí nebo zakáže uvádění energetického spotřebiče na trh nebo do provozu, budou uvedeny důvody, na nichž se toto rozhodnutí zakládá.

Toto rozhodnutí bude neprodleně oznámeno dotčené straně, která bude zároveň informována o opravných prostředcích, které má k dispozici podle právních předpisů platných v dotyčném členském státě, a o lhůtách pro podání těchto opravných prostředků.

3. Členský stát neprodleně informuje Komisi a ostatní členské státy o rozhodnutí přijatém podle odstavce 1, přičemž uvede důvody tohoto rozhodnutí a zejména, zda je neshoda způsobena:

- a) nesplněním požadavků použitelného prováděcího opatření;
- b) nesprávným použitím harmonizovaných norem uvedených v čl. 9 odst. 2;
- c) nedostatky v harmonizovaných normách uvedených v čl. 9 odst. 2.

4. Komise neprodleně zahájí konzultace s dotčenými stranami a může si vyžádat technickou konzultaci u nezávislých externích odborníků.

Po těchto konzultacích Komise neprodleně informuje o svých stanoviscích členský stát, který přijal rozhodnutí, a rovněž ostatní členské státy.

Má-li Komise za to, že rozhodnutí je neodůvodněné, neprodleně o tom informuje členské státy.

5. Je-li rozhodnutí uvedené v odstavci 1 založeno na nedostatku v harmonizované normě, zahájí Komise neprodleně postup stanovený v čl. 9 odst. 2, 3 a 4. Současně Komise uvědomí výbor uvedený v čl. 15 odst. 1.

6. Členské státy a Komise přijmou v odůvodněných případech opatření nezbytná k zajištění důvěrnosti údajů poskytnutých během tohoto postupu.

7. Rozhodnutí, která členské státy přijmou podle tohoto článku, se zveřejní transparentním způsobem.

8. Stanovisko Komise k těmto rozhodnutím bude zveřejněno v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 7

Posuzování shody

1. Před uvedením energetického spotřebiče, na nějž se vztahují prováděcí opatření, na trh nebo do provozu zajistí výrobce nebo jeho zplnomocněný zástupce, aby bylo provedeno posouzení shody tohoto energetického spotřebiče se všemi příslušnými požadavky použitelného prováděcího opatření.

2. Postupy posuzování shody jsou určeny v prováděcích opatřeních a ponechávají výrobcům na výběr mezi interní kontrolou designu stanovenou v příloze IV a systémem řízení stanoveným v příloze V. V řádně odůvodněných případech se pro postup posouzení shody zvolí jeden z příslušných modulů popsanych v rozhodnutí 93/465/EHS přiměřených riziku vyplývajícího z výrobku.

Navrhla-li energetický spotřebič, na nějž se vztahují prováděcí opatření, organizace, která je registrována v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 761/2001 ze dne 19. března 2001 o dobrovolné účasti organizací v systému řízení a auditu z hlediska ochrany životního prostředí (EMAS) ⁽¹⁾, a je-li v této registraci zahrnuta projekční činnost, má se za to, že systém řízení této organizace splňuje požadavky přílohy V této směrnice.

Navrhla-li energetický spotřebič, na nějž se vztahují prováděcí opatření, organizace, která má systém řízení, který zahrnuje projekční činnost a který se provádí podle harmonizovaných norem, jejichž referenční čísla byla zveřejněna v *Úředním věstníku Evropské unie*, má se za to, že systém řízení splňuje příslušné požadavky přílohy V.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 114, 24.4.2001, s. 1.

3. Po uvedení energetického spotřebiče, na nějž se vztahují prováděcí opatření, na trh nebo do provozu, uchovává výrobce nebo jeho zplnomocněný zástupce příslušné dokumenty týkající se provedení posouzení shody a vydaných prohlášení o shodě po dobu 10 let od vyrobení posledního uvedeného energetického spotřebiče, aby byly dostupné pro kontrolu členských států.

Příslušné dokumenty budou předloženy do 10 dnů po obdržení žádosti příslušného orgánu členského státu.

4. Dokumenty týkající se posouzení shody a prohlášení o shodě uvedené v článku 4 budou vyhotoveny v jednom z úředních jazyků Společenství.

Článek 8

Předpoklad shody

1. Členské státy mají za to, že energetický spotřebič, který má označení CE podle článku 4, odpovídá příslušným ustanovením použitelného prováděcího ustanovení.

2. Členské státy mají za to, že energetický spotřebič, který byl vyroben podle harmonizovaných norem, jejichž referenční čísla byla zveřejněna v *Úředním věstníku Evropské unie*, splňuje všechny příslušné požadavky použitelného prováděcího opatření, na nějž se tyto normy vztahují.

3. U energetických spotřebičů, kterým byla udělena ekoznačka Společenství podle nařízení (ES) č. 1980/2000, se má za to, že splňují požadavky použitelného prováděcího opatření na ekodesign, splňuje-li tyto požadavky ekoznačka.

4. Za účelem předpokladu shody v souvislosti s touto směrnicí může Komise v souladu s postupem uvedeným v čl. 15 odst. 2 rozhodnout, že jiné ekoznačky splňují podmínky ekoznačky Společenství podle nařízení (ES) č. 1980/2000. U energetických spotřebičů, kterým byly uděleny uvedené jiné ekoznačky, se má za to, že splňují požadavky použitelného prováděcího opatření na ekodesign, splňuje-li tyto požadavky zmíněná ekoznačka.

Článek 9

Harmonizované normy

1. Členské státy v možném rozsahu zajistí, aby byla přijata odpovídající opatření, která umožní, aby byl proces přípravy a monitorování harmonizovaných norem na vnitrostátní úrovni konzultován s dotčenými stranami.

2. Má-li členský stát nebo Komise za to, že harmonizované normy, u nichž se předpokládá, že jejich použití splňuje zvláštní ustanovení použitelného prováděcího opatření, těmto ustanovením zcela nevyhovují, informuje dotčený členský stát nebo Komise s uvedením důvodů stálý výbor zřízený podle článku 5 směrnice 98/34/ES. Výbor neprodleně zaujme stanovisko.

3. Na základě stanoviska výboru Komise rozhodne, zda se odkazy na dotčené harmonizované normy v *Úředním věstníku Evropské unie* zveřejní, nezveřejní, zveřejní s výhradou, zachovají nebo zruší.

4. Komise informuje dotčený evropský orgán pro normalizaci a případně udělí nové pověření k revizi dotyčných harmonizovaných norem.

Článek 10

Požadavky na konstrukční části a podsestavy

V prováděcích opatřeních se může vyžadovat, aby výrobci nebo jejich zplnomocnění zástupci, kteří uvádějí konstrukční části a podsestavy na trh nebo do provozu, poskytli výrobci energetického spotřebiče, na nějž se vztahují prováděcí opatření, pro tyto konstrukční části a podsestavy příslušné údaje o materiálovém složení a spotřebě energie, materiálů nebo zdrojů.

Článek 11

Správní spolupráce a výměna informací

1. Členské státy zajistí, aby byla přijata odpovídající opatření k podněcování orgánů odpovědných za provádění této směrnice, aby vzájemně spolupracovaly a poskytovaly sobě navzájem i Komisi informace, s cílem podílet se na působení této směrnice, zejména podílet se na provádění článku 6.

Při správní spolupráci a výměně informací se co nejvíce využijí elektronické komunikační prostředky, přičemž je možná podpora z příslušných programů Společenství.

Členské státy informují Komisi o orgánech odpovědných za použití této směrnice.

2. O přesné povaze a struktuře výměny informací mezi Komisí a členskými státy se rozhodne v souladu s postupem uvedeným v čl. 15 odst. 2.

3. Komise přijme vhodná opatření, aby podporovala spolupráci mezi členskými státy uvedenou v tomto článku a k této spolupráci přispěla.

Článek 12

Prováděcí opatření

1. V souladu s postupem uvedeným v čl. 15 odst. 2 přijme Komise prováděcí opatření.

2. Aby se na energetický spotřebič vztahovalo prováděcí opatření, musí splňovat tato kritéria:

- a) objem prodeje energetických spotřebičů musí podle posledních dostupných údajů dosahovat více než 200 000 jednotek ve Společenství za rok;
- b) energetický spotřebič musí mít vzhledem k množství uvedenému na trh nebo do provozu podstatný dopad na životní prostředí v rámci Společenství, jak je stanoveno ve strategických prioritách Společenství v rozhodnutí č. 1600/2002/ES;
- c) energetický spotřebič musí mít značný potenciál ke zlepšení dopadu na životní prostředí bez nepřiměřeně vysokých nákladů. Při rozhodování, zda je toto kritérium splněno, se použijí tyto parametry:
 - neexistují příslušné právní předpisy Společenství,
 - tržní síly nedokáží řešit tento problém,
 - velké rozdíly, co se týče vlivu na životní prostředí u jednotlivých energetických spotřebičů, které jsou dostupné na trhu a mají rovnocenné použití.

3. Při zvažování, zda vypracovat návrh prováděcího opatření, zohlední Komise názory výboru uvedeného v článku 15 a dále vezme v úvahu

- a) priority Společenství v oblasti životního prostředí stanovené v rozhodnutí č. 1600/2002/ES nebo v Evropském programu pro změnu klimatu (ECCP);
- b) samoregulaci, např. dobrovolné dohody nebo jiná opatření přijatá výrobním odvětvím.

4. Při vypracování návrhu prováděcího opatření Komise:

- a) zváží životní cyklus energetického spotřebiče;
- b) provede posouzení dopadu energetického spotřebiče na životní prostředí, spotřebitele a výrobce, včetně malých a středních podniků, s ohledem na konkurenceschopnost, inovaci, přístup na trh a náklady a výnosy;
- c) zohlední stávající vnitrostátní právní předpisy v oblasti životního prostředí, které členské státy považují za relevantní;
- d) provede odpovídající konzultace se zástupci zúčastněných stran;

e) vypracuje odůvodnění návrhu prováděcího opatření na základě posouzení uvedeného v písmenu b);

f) stanoví lhůtu pro provedení, případná postupná nebo přechodná opatření nebo období, přičemž zohlední zejména možný dopad na malé a střední podniky nebo na zvláštní skupiny výrobků vyráběných hlavně malými a středními podniky.

5. Prováděcí opatření musí splňovat všechna tato kritéria:

- a) z hlediska uživatele neexistuje žádný významný negativní dopad na funkčnost výrobku;
- b) není nepříznivě ovlivněno zdraví, bezpečnost a životní prostředí;
- c) neexistuje významný negativní dopad na spotřebitele, zejména co se týče cenové dostupnosti a nákladů během životního cyklu výrobku;
- d) neexistuje závažný negativní dopad na konkurenceschopnost výrobce, včetně trhů mimo Společenství;
- e) určení požadavku na ekodesign v zásadě nevede k tomu, že výrobci musí převzít určitou chráněnou technologii;
- f) nepředstavují pro výrobce nadměrné administrativní zatížení.

6. Prováděcí opatření stanoví požadavky na ekodesign v souladu s přílohou I nebo přílohou II.

Pro vybrané environmentální aspekty s podstatným dopadem na životní prostředí budou zavedeny zvláštní požadavky na ekodesign.

Prováděcí opatření mohou rovněž stanovit, že pro určité zvláštní parametry ekodesignu uvedené v části 1 přílohy I není nutný žádný požadavek na ekodesign.

7. Požadavky jsou formulovány tak, aby orgány dohledu nad trhem mohly ověřit shodu energetického spotřebiče s požadavky prováděcího opatření. Prováděcí opatření stanoví, zda ověření shody lze dosáhnout přímo na energetickém spotřebiči nebo na základě technické dokumentace.

8. Prováděcí opatření obsahují prvky uvedené v příloze VII.

9. Příslušné studie a analýzy, které Komise použila při vypracování prováděcích opatření, by měly být zveřejněny.

10. Prováděcí opatření, které stanoví požadavky na ekodesign, bude případně doprovázeno pokyny, které Komise přijme v souladu s čl. 15 odst. 2, aby byla zajištěna vyváženost různých environmentálních aspektů.

Článek 13

Pracovní plán

1. V souladu s kritérii stanovenými v článku 12 a po konzultaci s konzultačním fórem uvedeným v článku 14 Komise vypracuje pracovní plán nejpozději do ... (*) a tento pracovní plán bude zveřejněn.

Pracovní plán sestaví pro následující tři roky orientační seznam skupin výrobků, které budou považovány za prioritní pro přijetí prováděcích opatření.

Pracovní plán je pravidelně Komisí přezkoumáván po konzultaci s konzultačním fórem.

2. V přechodném období, během kterého se vypracuje první pracovní plán uvedený v odstavci 1, však může Komise v souladu s postupem uvedeným v čl. 15 odst. 2, podle kritérií stanovených v článku 12 a po konzultaci s konzultačním fórem přijmout prováděcí opatření nejdříve pro ty výrobky, které byly v ECCP stanoveny jako výrobky s vysokým potenciálem pro nákladově efektivní snížení emisí skleníkových plynů.

Článek 14

Konzultační fórum

Komise zajistí, že při výkonu svých činností zaručí pro každé prováděcí opatření vyváženou účast zástupců členských států a všech dotčených stran, kterých se tento výrobek nebo skupina výrobků týká, jako jsou výrobní odvětví, včetně malých a středních podniků a řemeslníků, odborové organizace, velkoobchodníci, maloobchodníci, dovozci, skupiny zabývající se ochranou životního prostředí a organizace spotřebitelů. Tyto strany se budou setkávat na konzultačním fóru. Jednací řád fóra stanoví Komise.

Článek 15

Postup projednávání ve výboru

1. Komisi je nápomocen výbor.

2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použijí se články 5 a 7 rozhodnutí 1999/468/ES s ohledem na článek 8 zmíněného rozhodnutí.

Doba uvedená v čl. 5 odst. 6 rozhodnutí 1999/468/ES je tři měsíce.

3. Výbor přijme svůj jednací řád.

(*) Dvou let ode dne vstupu této směrnice v platnost.

Článek 16

Sankce

Členské státy stanoví sankce za porušení vnitrostátních právních předpisů přijatých podle této směrnice. Sankce budou účinné, přiměřené a odrazující.

Článek 17

Změny

1. Směrnice 92/42/EHS se mění takto:

1. Článek 6 se zrušuje.

2. Vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 10a

Tato směrnice je prováděcím opatřením ve smyslu článku 12 směrnice 2005/.../ES ze dne ... (*) (*) o stanovení rámce pro určení požadavků na ekodesign energetických spotřebičů, a o změně směrnic Rady 92/42/EHSa Evropského parlamentu a Rady 96/57/ES a 2000/55/ES 24 s ohledem na energetickou účinnost během používání podle zmíněné směrnice, a lze ji změnit nebo zrušit v souladu s čl. 15 odst. 2 směrnice 2005/.../ES (*).

(*) Úř. věst. L ...“.

3. Příloha I oddíl 2 se zrušuje.

4. Příloha II se zrušuje.

2. Směrnice 96/57/ES se mění takto:

Vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 9a

Tato směrnice je prováděcím opatřením ve smyslu článku 12 směrnice 2005/.../ES ze dne ... (*) (*) o stanovení rámce pro určení požadavků na ekodesign energetických spotřebičů, a o změně směrnic Rady 92/42/EHSa Evropského parlamentu a Rady 96/57/ES a 2000/55/ES s ohledem na energetickou účinnost během používání podle zmíněné směrnice, a lze ji pozměnit nebo zrušit v souladu s čl. 15 odst. 2 směrnice 2005/.../ES (*).

(*) Úř. věst. L ...“.

(*) Tato směrnice.

3. Směrnice 2000/55/ES se mění takto:

Vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 9a

Tato směrnice je prováděcím opatřením ve smyslu článku 12 směrnice 2005/.../ES ze dne ... (*) (*) o stanovení rámce pro určení požadavků na ekodesign energetických spotřebičů, a o změně směrnic Rady 92/42/EHSa Evropského parlamentu a Rady 96/57/ES a 2000/55/ES s ohledem na energetickou účinnost během používání podle zmíněné směrnice, a lze ji pozměnit nebo zrušit v souladu s čl. 15 odst. 2 směrnice 2005/.../ES (*).

(*) Úř. věst. L ...“.

Článek 18

Zrušení

Směrnice 78/170/EHS a 86/594/EHS se zrušují. Členské státy mohou i nadále používat stávající vnitrostátní opatření přijatá podle směrnice 86/594/EHS, dokud nejsou pro dotyčné výrobky přijata prováděcí opatření podle této směrnice.

Článek 19

Přezkum

Nejpozději do ... (**) Komise přezkoumá účinnost této směrnice a jejích prováděcích opatření, práh pro prováděcí opatření, mechanismy dohledu nad trhem a případně samoregulaci po konzultaci s konzultačním fórem uvedeným v článku 14 a případně navrhne Evropskému parlamentu a Radě úpravu směrnice.

Článek 20

Důvěrnost

Požadavky na poskytování informací výrobcem nebo jeho zplnomocněným zástupcem uvedené v článku 10 a příloze I části 2 musí být přiměřené a musí zohlednit oprávněný požadavek na důvěrnost obchodně citlivých informací.

Článek 21

Provedení

1. Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí do ... (***). Neprodleně o nich uvědomí Komisi.

Tato opatření přijatá členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

2. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 22

Vstup v platnost

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 23

Určení

Tato směrnice je určena členskými státy.

V Bruselu dne ...

Za Evropský parlament
předseda

...

Za Radu
předseda

...

(*) Tato směrnice.

(**) Pět let po přijetí této směrnice.

(***) 24 měsíců po vstupu této směrnice v platnost.

PŘÍLOHA I

ZPŮSOB URČENÍ OBECNÝCH POŽADAVKŮ NA EKODESIGN

(uvedený v článku 12)

Obecné požadavky na ekodesign jsou zaměřeny na zlepšení vlivu energetického spotřebiče na životní prostředí a orientují se na významné environmentální aspekty výrobku bez stanovení mezních hodnot. Komise při vypracování návrhu prováděcího opatření, který bude předložen výboru uvedenému v článku 15, určí významné environmentální aspekty, které budou v prováděcím opatření uvedeny.

Při vypracování prováděcích opatření, která stanoví obecné požadavky na ekodesign podle článku 12, Komise určí pro daný energetický spotřebič, na nějž se vztahuje prováděcí opatření, odpovídající parametry ekodesignu podle části 1, požadavky na poskytování informací podle části 2 a požadavky na výrobce podle části 3.

Část 1. Požadavky na ekodesign energetických spotřebičů

1.1 Týkají-li se designu výrobku, stanoví se významné environmentální aspekty s ohledem na tyto fáze životního cyklu výrobku:

- a) výběr a použití surovin;
- b) výroba;
- c) balení, doprava a distribuce;
- d) instalace a údržba;
- e) používání;
- f) konec životnosti, čímž se míní stadium energetického spotřebiče na konci jeho prvního použití až do jeho konečného odstranění.

1.2 U každé fáze se posuzují tyto environmentální aspekty, jsou-li relevantní:

- a) předpokládaná spotřeba materiálu, energie a jiných zdrojů, např. vody;
- b) předpokládané emise do ovzduší, vod nebo půdy;
- c) předpokládané znečištění životního prostředí fyzikálními vlivy jako hluk, vibrace, záření, elektromagnetická pole;
- d) předpokládané množství vyprodukovaného odpadního materiálu;
- e) možnost opětovného použití, recyklace a využití materiálu nebo energie při zohlednění směrnice 2002/96/EC.

1.3 K vyhodnocení potenciálu ke zlepšení environmentálních aspektů, které jsou uvedeny v předchozím odstavci, se použijí níže uvedené parametry, případně doplněné dalšími kritérii:

- a) hmotnost a objem výrobku;
- b) použití materiálů pocházejících z recyklace;
- c) spotřeba energie, vody a jiných zdrojů během životního cyklu;
- d) použití látek, které byly podle směrnice Rady 67/548/EHS ze dne 27. června 1967 o sbližování právních a správních předpisů týkajících se klasifikace, balení a označování nebezpečných látek (Úř. věst. 196, 16.8.1967, s. 1), naposledy pozměněné směrnicí Komise 2004/73/ES (Úř. věst. L 152, 30.4.2004, s. 1), klasifikovány jako nebezpečné pro zdraví nebo životní prostředí, a při zohlednění právních předpisů o uvádění zvláštních látek na trh a jejich používání, např. směrnic 76/769/EHS nebo 2002/95/ES;
- e) množství a druh spotřebních materiálů potřebných k řádnému používání a údržbě;

- f) ukazatele možnosti opětovného použití a recyklace: počet použitých materiálů a konstrukčních částí, použití normalizovaných dílů, doba potřebná pro demontáž, složitost nástrojů potřebných k demontáži, označení konstrukčních částí a materiálů vhodných k opětovnému použití a recyklaci příslušnými kódy (včetně označení plastových dílů v souladu s normami ISO), použití snadno recyklovatelných materiálů, snadná dostupnost hodnotných a jiných recyklovatelných konstrukčních částí a materiálů, snadná dostupnost konstrukčních částí a materiálů obsahujících nebezpečné látky;
- g) začlenění použitých konstrukčních částí;
- h) vyhnutí se technickým řešením, která jsou na újmu opětovnému použití a recyklaci konstrukčních částí a celých přístrojů;
- i) prodloužení doby životnosti vyjádřené: minimální zaručenou dobou životnosti, minimální dobou dostupnosti náhradních dílů, modularitou, možností modernizace, opravitelnosti;
- j) množství vyprodukovaného odpadu a nebezpečného odpadu;
- k) emise do ovzduší (skleníkové plyny, kyselinotvorné látky, těkavé organické sloučeniny, látky poškozující ozónovou vrstvu, perzistentní organické znečišťující látky, těžké kovy, částice jemné frakce a suspendované částice), aniž je dotčena směrnice 97/68/ES ze dne 16. prosince 1997 o opatřeních proti emisím plyných znečišťujících látek a znečišťujících částic ze spalovacích motorů určených pro nesilniční pojízdné stroje (Úř. věst. L 59, 27.2.1998, s. 1), naposledy pozměněná směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2004/26/ES (Úř. věst. L 146, 30.4.2004, s. 1);
- l) emise do vod (těžké kovy, látky s nepříznivým účinkem na kyslíkovou bilanci perzistentní organické znečišťující látky);
- m) emise do půdy (zejména prosakování a únik nebezpečných látek při používání výrobku a možnost vyplavování nebezpečných látek po uložení výrobku na skládku).

Část 2. Požadavky týkající se poskytování informací

V prováděcích opatřeních se může vyžadovat, aby výrobce poskytoval údaje, které mohou ovlivnit způsob zacházení s energetickým spotřebičem jeho používání nebo recyklaci jinými osobami než výrobcem. Tato informace může případně zahrnovat:

- informaci konstruktéra týkající se výrobního procesu,
- informaci pro spotřebitele o významných environmentálních charakteristikách a vlivu výrobku na životní prostředí, které jsou přiloženy k výrobku při jeho uvádění na trh, aby zákazníci mohli porovnat tyto aspekty výrobků,
- informaci pro spotřebitele, které se týkají způsobu instalace, používání a údržby výrobku, aby se minimalizoval jeho dopad na životní prostředí a zajistila optimální doba životnosti, dále o způsobu likvidace výrobku na konci doby životnosti a případně informací o době dostupnosti náhradní součásti, a o možnosti výrobek dodatečně modernizovat,
- informací o zařízeních, ve kterých se provádí demontáž, recyklace nebo likvidace výrobku na konci doby životnosti.

Tyto údaje se musí nacházet pokud možno na samotném výrobku.

Tyto informace zohlední povinnosti podle jiných právních předpisů Společenství, např. směrnice 2002/96/ES.

Část 3. Požadavky na výrobce

1. S ohledem na environmentální aspekty určené v prováděcím opatření jako aspekty, které mohou být významným způsobem ovlivněny designem výrobku, jsou výrobci energetických spotřebičů povinni provést na základě reálných předpokladů o běžných podmínkách a účelu používání posouzení modelu energetického spotřebiče během jeho celého životního cyklu.

Na základě tohoto posouzení vytvoří výrobci ekologický profil energetického spotřebiče. Tento profil je založen na vlastnostech výrobku, které mají význam z hlediska životního prostředí, a na vstupech a výstupech během celého životního cyklu výrobku vyjádřených v měřitelných fyzikálních veličinách.

2. Výrobce použije toto posouzení k vyhodnocení alternativních projekčních řešení a vlivu výrobku na životní prostředí v porovnání s referenčními hodnotami.

Tyto referenční hodnoty určí Komise v prováděcím opatření na základě informací získaných během přípravy opatření.

Při výběru určitého projekčního řešení se dosáhne přiměřené rovnováhy mezi různými environmentálními aspekty týkajícími se životního prostředí a mezi těmito aspekty a jinými aspekty jako jsou bezpečnost a zdraví, technické požadavky na funkčnost, kvalitu, výkonnost a ekonomické aspekty, včetně výrobních nákladů a prodejnosti, při dodržení všech příslušných právních předpisů.

PŘÍLOHA II

ZPŮSOB URČOVÁNÍ ZVLÁŠTNÍCH POŽADAVKŮ NA EKODESIGN

(uvedený v článku 12)

Zvláštní požadavky na ekodesign jsou zaměřeny na zlepšení vybraného environmentálního aspektu výrobku. Mohou být ve formě požadavku na snížení spotřeby daného zdroje, např. limit spotřeby zdroje v různých fázích životního cyklu energetického spotřebiče (např. limit spotřeby vody při používání nebo množství daného materiálu zabudovaného do výrobku nebo minimální požadovaná množství recyklovaného materiálu).

Při přípravě prováděcích opatření, která stanoví zvláštní požadavky na ekodesign podle článku 12, Komise určí pro daný energetický spotřebič, na nějž se vztahuje prováděcí opatření, příslušné parametry ekodesignu podle přílohy I části 1 a stanoví úroveň těchto požadavků v souladu s postupem uvedeným v čl. 15 odst. 2:

1. V technické, ekologické a ekonomické analýze se vybere řada reprezentativních vzorků dotyčného energetického spotřebiče dostupných na trhu a stanoví se technické možnosti zlepšení vlivu výrobku na životní prostředí, přičemž se přihlíží k ekonomické únosnosti těchto možností a dbá se na to, aby se předešlo významnému snížení použitelnosti nebo účelnosti výrobku pro spotřebitele.

V rámci technické, ekologické a ekonomické analýzy se rovněž s ohledem na zvažované aspekty týkající se životního prostředí určí nejlépe použitelné výrobky a technologie, které jsou dostupné na trhu.

Na základě této analýzy a při zohlednění ekonomické a technické proveditelnosti, jakož i potenciálu pro zlepšení, se přijmou konkrétní opatření za účelem snížení dopadu výrobku na životní prostředí.

Co se týče spotřeby energie při používání, stanoví se úroveň energetické účinnosti nebo spotřeby tak, aby náklady životního cyklu reprezentativních vzorků energetických spotřebičů byly pro konečné uživatele co nejnižší, přičemž se zohlední důsledky na jiné environmentální aspekty. Při analýze nákladů životního cyklu se používá reálná diskontní sazba podle údajů Evropské centrální banky a očekávaná doba životnosti energetického spotřebiče; přitom je třeba zohlednit souhrn změn kupní ceny (vyplývajících ze změn výrobních nákladů) a provozních nákladů, které vyplývají z různých úrovní jednotlivých možností technického zdokonalení, započítaných u posuzovaných reprezentativních vzorků energetického spotřebiče pro dobu jejich životnosti. Do provozních nákladů patří především spotřeba energie a náklady na jiné zdroje (např. voda nebo prací a čisticí prostředky).

Provede se analýza citlivosti zahrnující relevantní faktory (např. cena energie nebo jiných zdrojů, náklady na suroviny nebo výrobní náklady, diskontní sazby) a případně i externí náklady pro životní prostředí, aby se zjistilo, zda dojde k významným změnám, a zda jsou celkové závěry spolehlivé. Podle toho se požadavek upraví.

Stejný postup by mohl být použit i pro jiné zdroje, např. vodu.

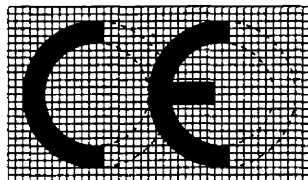
2. K provedení technických, ekologických a ekonomických analýz by se mohly použít informace, které jsou dostupné v rámci jiných činností Společenství.

Totéž platí pro informace ze stávajících programů prováděných v ostatních částech světa k určení zvláštních požadavků na ekodesign energetických spotřebičů, které jsou předmětem obchodu s hospodářskými partnery EU.

3. Datum vstupu požadavku v platnost zohlední dobu potřebnou pro vývoj nového výrobku.

PŘÍLOHA III

OZNAČENÍ CE

(uvedené v čl. 4 odst. 2)

Označení CE musí být velké alespoň 5 mm. Při zmenšení nebo zvětšení označení CE je nutné dodržet rozměry uvedené na obrázku.

Označení CE musí být připojeno k energetickému spotřebiči. Není-li to možné, musí být připojeno k obalu a k průvodním dokladům.

PŘÍLOHA IV

INTERNÍ KONTROLA DESIGNU

(uvedená v článku 7)

1. V této příloze je popsán postup, kterým výrobce nebo jeho zplnomocněný zástupce, který plní povinnosti stanovené v bodu 2 této přílohy, zajistí a prohlásí, že energetický spotřebič splňuje příslušné požadavky použitelného prováděcího opatření. Prohlášení o shodě se může týkat jednoho nebo více výrobků a výrobce musí toto prohlášení uschovat.
2. Výrobce sestaví technickou dokumentaci, která umožní posouzení shody energetického spotřebiče s požadavky použitelného prováděcího opatření.
Dokumentace uvádí zejména:
 - a) obecný popis energetického spotřebiče a jeho zamýšlené použití;
 - b) výsledky příslušných studií vlivu na životní prostředí, které výrobce provedl, nebo odkazy na příslušnou literaturu nebo případové studie, které výrobce použil při vyhodnocení, dokumentování a určení projekčních řešení výrobku;
 - c) ekologický profil, je-li vyžadován prováděcím opatřením;
 - d) prvky specifikace designu výrobku týkající se ekologických aspektů designu;
 - e) seznam příslušných norem uvedených v článku 9, které byly zcela nebo částečně použity, a popis řešení přijatých ke splnění požadavků použitelného prováděcího opatření, nebyly-li použity normy podle článku 9, nebo pokud se tyto normy nepokrývají zcela požadavky použitelného prováděcího opatření;
 - f) kopie údajů o ekologických aspektech designu výrobku, které jsou poskytovány v souladu s požadavky uvedenými v příloze I části 2;
 - g) výsledky provedených měření požadavků na ekodesign, včetně údajů o shodě těchto měření s požadavky na ekodesign stanovenými v použitelném prováděcím opatření.
3. Výrobce přijme veškerá opatření nezbytná k zajištění toho, aby byl výrobek vyráběn v souladu se specifikacemi uvedenými v části 2 a s požadavky opatření, jež se na něj vztahuje.

PŘÍLOHA V

SYSTÉM ŘÍZENÍ PRO POSUZOVÁNÍ SHODY

(uvedený v článku 7)

1. Tato příloha popisuje postup, kterým výrobce, který splňuje podmínky uvedené v bodu 2 této přílohy, zajistí a prohlásí, že energetický spotřebič splňuje požadavky použitelného prováděcího opatření. Prohlášení o shodě se může týkat jednoho nebo více výrobků a výrobce je musí uschovat.
2. K posouzení shody energetického spotřebiče lze použít systém řízení za předpokladu, že do něj výrobce začlení prvky týkající se životního prostředí popsané v bodu 3 této přílohy.

3. **Prvky týkající se životního prostředí u systému řízení**

Tento bod popisuje prvky systému řízení a postupy, kterými výrobce může prokázat, že energetický spotřebič splňuje požadavky použitelného prováděcího opatření.

- 3.1 *Ekologicky orientovaná výrobní politika*

Výrobce musí prokázat shodu s požadavky použitelného prováděcího opatření. Výrobce musí být schopen rovněž předložit rámec pro určení a přezkum cílů a ukazatelů v oblasti vlivu výrobku na životní prostředí se zřetelem na zlepšení celkového vlivu výrobku na životní prostředí.

Veškerá opatření, která výrobce přijme ke zlepšení celkového vlivu energetického spotřebiče na životní prostředí a případně ke stanovení jeho ekologického profilu, vyžaduje-li to prováděcí opatření, prostřednictvím konstrukce a úpravou výrobního procesu, musí být systematicky a řádně dokumentována ve formě písemných postupů a pokynů.

Tyto postupy a pokyny musí zejména obsahovat odpovídající popis:

- seznamu dokumentů, které je třeba vyhotovit k prokázání shody energetického spotřebiče a které musí být případně dostupné,
- cílů a ukazatelů v oblasti vlivu výrobku na životní prostředí a organizační struktury, odpovědnosti, řídicích pravomocí a přidělování zdrojů s ohledem na splnění a udržení těchto cílů a ukazatelů,
- kontrol a zkoušek, které je třeba provést po dokončení výroby k ověření, zda výrobek splňuje ukazatele v oblasti vlivu na životní prostředí,
- postupů pro kontrolu a zajištění pravidelné aktualizace požadované dokumentace,
- způsobu, kterým se ověřuje začlenění prvků týkajících se životního prostředí do systému řízení a jejich účinnost.

- 3.2 *Plánování*

Výrobce vypracuje a zachovává

- a) postupy k určení ekologického profilu výrobku;
- b) cíle a ukazatele v oblasti vlivu výrobku na životní prostředí, které zohledňují možnosti technických řešení zahrnujících i technické a ekonomické požadavky;
- c) program k dosažení těchto cílů.

- 3.3 *Provedení a dokumentace*

- 3.3.1 Dokumentace k systému řízení musí určovat zejména toto:

- a) odpovědnost a pravomoc je určena a zdokumentována s cílem zajistit účinně ekologicky orientovanou výrobní politiku a vykazovat její provádění za účelem kontroly a zlepšení;

- b) vypracování dokumentů, které označí uplatňované techniky kontroly designu, ověřování, a používané procesy a systematická opatření, která jsou používána při projektování výrobku;
- c) výrobce vyhotoví a uchovává údaje, ve kterých jsou popsány hlavní environmentální prvky systému řízení a postupy ke kontrole všech požadovaných dokladů.

3.3.2 Dokumentace k energetickému spotřebiči stanoví zejména:

- a) obecný popis energetického spotřebiče a jeho zamýšlené použití;
- b) výsledky příslušných studií vlivu na životní prostředí, které výrobce provedl, nebo i odkazy na příslušnou literaturu nebo případové studie, které výrobce použil při vyhodnocení, dokumentování a určení projekčních řešení designu výrobku;
- c) ekologický profil, je-li vyžadován prováděcím opatřením;
- d) dokumenty popisující výsledky provedených měření požadavků na ekodesign včetně údajů o shodě těchto měření s požadavky na ekodesign stanovenými v použitelném prováděcím opatření;
- e) výrobce vyhotoví specifikaci, která uvádí použité normy; nebyly-li použity normy uvedené v článku 9, nebo pokud harmonizované normy nepokrývají zcela požadavky použitelného prováděcího opatření, prostředky, které byly použity k zajištění shody;
- f) kopie údajů o ekologických aspektech designu, které jsou poskytovány v souladu s požadavky uvedenými v příloze I části 2.

3.4 *Kontroly a opatření k nápravě*

- a) výrobce musí přijmout veškerá opatření nezbytná k zajištění toho, aby byl energetický spotřebič vyráběn v souladu se specifikacemi designu a s požadavky prováděcího opatření, jež se na tento výrobek vztahuje;
 - b) výrobce vypracuje a uchovává postupy ke kontrole a řešení neshody a provede změny v dokumentovaných postupech vyplývající z opatření k nápravě;
 - c) výrobce provede přinejmenším každé tři roky úplný interní audit systému řízení s ohledem na jeho environmentální prvky.
-

PŘÍLOHA VI

PROHLÁŠENÍ O SHODĚ*(uvedené v čl. 4 odst. 3)*

ES prohlášení o shodě musí obsahovat tyto prvky:

1. jméno nebo název a adresa výrobce nebo jeho zplnomocněného zástupce;
2. dostatečně podrobný popis vzoru umožňující jeho jednoznačné určení;
3. případně odkazy na použité harmonizované normy;
4. případně jiné použité normy a technické specifikace;
5. případně odkaz na použité právní předpisy Společenství týkající se připojování označení CE;
6. jméno a podpis osoby oprávněné zavazovat výrobce nebo jeho zplnomocněného zástupce.

PŘÍLOHA VII

OBSAH PROVÁDĚCÍCH OPATŘENÍ*(uvedených v čl. 12 odst. 8)*

Prováděcí opatření obsahuje zejména:

1. přesnou definici druhů energetických spotřebičů, na něž se opatření vztahuje;
 2. požadavky na ekodesign energetického spotřebiče, na něž se opatření vztahuje, datum provedení, postupná nebo přechodná opatření nebo lhůty;
 - v případě obecných požadavků na ekodesign příslušné fáze a aspekty podle přílohy I částí 1.1 a 1.2, s doložením příkladů parametrů uvedených v příloze I části 1.3 jako návodu k vyhodnocení zlepšení stanovených environmentálních aspektů,
 - v případě zvláštních požadavků na ekodesign jejich úroveň;
 3. parametry ekodesignu uvedené v příloze I části 1, pro něž není nutný žádný požadavek na ekodesign;
 4. požadavky na instalaci energetického spotřebiče pokud má přímý účinek na životní prostředí;
 5. normy nebo postupy měření, které se mají použít; existují-li harmonizované normy, jejichž referenční čísla byla zveřejněna odkazem v *Úředním věstníku Evropské unie*, použijí se tyto normy;
 6. údaje o posouzení shody podle rozhodnutí 93/465/EHS
 - má-li se použít jiný modul než modul A, důvody pro výběr tohoto postupu,
 - případně kritéria pro schválení nebo certifikaci třetích stran.

Jsou-li v jiných požadavcích na CE stanoveny pro stejný energetický spotřebič různé moduly, použije se pro dotýčný požadavek modul uvedený v prováděcím opatření;
 7. informace, které mají poskytnout výrobci nebo jejich zplnomocnění zástupci orgánům za účelem posílení dohledu nad trhem;
 8. délka přechodného období, během něhož členské státy musí povolit, aby mohly být na trh nebo do provozu uváděny energetické spotřebiče, které odpovídají právním předpisům platným na jejich území v době přijetí prováděcího opatření;
 9. datum vyhodnocení a případné revize prováděcího opatření.
-

ODŮVODNĚNÍ RADY

I. ÚVOD

1. Dne 26. srpna 2003 Komise předložila návrh založený na článku 95 Smlouvy.
2. Hospodářský a sociální výbor přednesl své stanovisko ⁽¹⁾ dne 31. března 2004.
3. Evropský parlament přijal své stanovisko ⁽²⁾ při prvním čtení dne 20. dubna 2004 a schválil 78 změn. Komise ústně předložila svůj upravený návrh dne 27. dubna 2004. Dne 29. listopadu 2004 Rada v souladu s článkem 251 Smlouvy přijala společný postoj.

II. CÍL NÁVRHU

4. Cílem tohoto návrhu je vytvořit komplexní a jednotný právní rámec zabývající se požadavky na ekodesign a tím:
 - zajistit v rámci EU volný pohyb energetických spotřebičů (EuP),
 - zlepšit celkovou environmentální účinnost těchto výrobků a přispět tak k ochraně životního prostředí,
 - přispět k zajištění bezpečnosti dodávek energií a zlepšit konkurenceschopnost ekonomiky EU.

Návrh se v podstatě týká každého výrobku, s výjimkou prostředků osobní nebo nákladní dopravy, jenž využívá energii k plnění funkce, pro niž je navržen a konstruován, vyroben a uveden na trh nebo do provozu a týká se všech energetických zdrojů, i když s velkou pravděpodobností se prováděcí opatření budou vztahovat jenom na ty výrobky, které používají elektřinu, pevná, kapalná a plynná paliva.

III. ANALÝZA SPOLEČNÉHO POSTOJE

5. Hlavní změny, jež Rada zavedla, jsou tyto:
 - Ujasnění, že cílem navrhované směrnice (čl. 1 odst. 4) nejsou dotčeny právní předpisy Společenství pro nakládání s odpadem a právní předpisy Společenství o chemikáliích, včetně právních předpisů Společenství o fluorovaných skleníkových plynech.
 - Definice (článek 2): společný postoj upřesňuje oblast působnosti návrhu (1. definice) a stanovení odpovědnosti za shodu energetických spotřebičů (6. a 7. definice).
 - Uvedení na trh (článek 3): společný postoj objasňuje, že členské státy musí určit orgány odpovědné za dohled nad trhem a stanovit jejich úkoly.
 - Volný pohyb (článek 5): stávající znění jasně uvádí, že energetické spotřebiče musí splňovat parametry ekodesignu popsané v příloze I části 1, na něž se vztahuje použitelné prováděcí opatření.
 - Posuzování shody (článek 7 a příloha V): ačkoliv je výrobci ponechána volba mezi interní kontrolou designu (příloha IV) a systémem řízení (příloha V), byla příloha V změněna tak, aby výrobci měli nadále možnost používat k prokázání shody systémy řízení jakosti, jestliže tyto systémy splňují požadavky přílohy V.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 112, 30.4.2004, s. 25.

⁽²⁾ Úř. věst. C 104E, 30.4.2004.

- Předpoklad shody (článek 8): u ekoznaček, které budou považovány za značky splňující podmínky rovnocenné s ekoznačkami Společenství, se bude předpokládat shoda s požadavky odpovídajících prováděcích opatření.
- Prováděcí opatření (článek 12): ačkoliv se uvádí, že Komise přijme prováděcí opatření, byla upřesněna a stanovena kritéria a kroky, jež má Komise při přípravě prováděcích opatření učinit, mezi jinými kritéria, jež konkrétní výrobky musí splňovat, než se na ně začnou vztahovat prováděcí opatření (čl. 12 odst. 2), zejména minimální tržby a minimální obchodovaný objem.
- Pracovní plán (článek 13): aby se zajistila průhlednost, připraví Komise pracovní plán, kde se stanoví orientační seznam výrobků, na něž by se mohla přednostně vztahovat prováděcí opatření, a zejména stanoví takové výrobky, u nichž ECCP (Evropský program pro změnu klimatu) shledal velký potenciál ke snížení množství skleníkových plynů s vynaložením co nejmenších nákladů.
- Konzultační fórum (článek 14): při plánování přípravy prováděcího opatření pro daný výrobek musí Komise zajistit vyváženou účast zástupců členských států a vhodné zapojení všech dotčených stran, kterých se tento výrobek týká. Za tímto účelem společný postoj ukládá zřídit konzultační fórum.
- Přezkum (článek 19): společný postoj ukládá do 5 let od přijetí vyhodnotit účinnost směrnice a v souvislosti s ní přijatých prováděcích opatření.
- *Příloha I část 3* (Požadavky na výrobce): popis požadavků na výrobce se snaží vysvětlit rozdělení úkolů mezi dotčenými stranami.
- *Příloha VII* (Obsah prováděcích opatření): nyní se stanoví, že i prováděcí opatření mohou být předmětem posuzování a revize.

IV. PŘIJATÉ ZMĚNY

6. Z celkového počtu 78 změn Parlamentu přijala Rada 23 následujících změn, některé co do obsahu a jiné částečné nebo zásadní změny.

Body odůvodnění

Změny 5 až 10: stanoví další zdůvodnění rámcové směrnice o podpoře ekodesignu u výrobků s ohledem na zlepšení životního prostředí a energetickou účinnost (2. až 7. bod odůvodnění)

Změna 13: vysvětluje nutnost informovat spotřebitele (9. bod odůvodnění)

Změna 16: stanoví, že energetická účinnost by se měla upřednostňovat způsobem, který neškodí integrovanému přístupu podle směrnice (11. bod odůvodnění)

Změna 17: potvrzuje, že integrovaný přístup není dotčen závazky Kjótského protokolu (12. bod odůvodnění)

Změna 20: poukazuje na to, že je zapotřebí vhodně zapojit všechny dotčené strany (13. bod odůvodnění)

Změna 73: odkazuje na kapitolu ve sdělení Komise týkající se hodnocení samoregulace průmyslem v rámci této směrnice

Změna 23: zdůrazňuje, že ekodesign by měl být také zaveden u malých a středních podniků a ve velmi malých firmách (17. bod odůvodnění)

Změna 24: Při splnění požadavků na ekodesign energetických spotřebičů, které jsou stanoveny v prováděcích předpisech, je těmto výrobkům přiznáno označení „CE“ spolu s příslušnými informacemi (18. bod odůvodnění).

Změna 25: měla by se usnadnit výměna informací pomocí vhodných komunikačních prostředků (22. bod odůvodnění)

Změna 26: lze uvažovat o vhodném způsobu odbornému vzdělávání a informování o ekodesignu pro malé a střední podniky (23. bod odůvodnění)

Články:

Změna 35: definice „uvedení do provozu“ je shodná s definicí navrhovanou Evropským parlamentem (čl. 2 odst. 5)

Změna 47: čl. 3 odst. 2 a 3 uvádí přesnější popis povinností pro zajištění dohledu nad trhem tak, jak navrhoval Evropský parlament

Změna 48: stanoví možnost poskytovat informace o shodě v jednom nebo více úředních jazycích (čl. 4 odst. 5)

Změna 59: uvádí pracovní plán, podle kterého by se měl stanovit orientační seznam výrobků, jež budou pokládány za prioritní pro přijetí prováděcích opatření (článek 13)

Změna 63: stanoví vytvoření konzultačního fóra (článek 14) s vyváženým zastoupením členských států a všech dotčených stran, s nimiž je třeba konzultovat před zřízením výboru podle směrnice

Změna 65: stanoví přezkum účinnosti směrnice včetně prováděcích opatření do pěti let od přijetí směrnice (článek 19)

Změna 66: upřesňuje metody stanovení požadavků na obecný ekodesign včetně úlohy výrobce a uvádí samostatnou kapitolu týkající se informačních povinností (příloha I)

Změna 69: vysvětluje postup interní kontroly designu (příloha IV).

V. NEZAHRNUTÉ ZMĚNY

7. Rada se domnívá, že změny 1 až 4, 11, 12, 14, 15, 18, 19, 21, 22, 27, 29 až 34, 36 až 46, 49 až 58, 60 až 62, 64, 67 – 68, 70 – 72, 74 – 76 a 79 – 81 by buď podkopávaly harmonizační cíl směrnice (např. 1, 2 a 61), nebo by neodpovídaly cíli směrnice či právnímu základu (např. 3, 4, 29, 31, 37, 50 – 52, 64, 67, 68), a proto se rozhodla je nezahrnout do společného stanoviska. Ty samé změny zamítla i Komise.
-